

SUE TOWNSEND

ADRIAN

MOLE

ÚJABB KÍN-

SZENVEDÉSEI

SUE TOWNSEND

**Adrian Mole
újabb
kín szenvedései**

MÓRA KÖNYVKIADÓ

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:
Sue Townsend: The Growing Pains of Adrian Mole,
Methuen, London Ltd, 1984
© Sue Townsend, 1984

FORDÍTOTTA BÉKÉS PÁL

MAURER DÓRA RAJZAIVAL

A SZOROZATTERV MAURER DÓRA MUNKÁJA

© Békés Pál, 1987
Hungarian translation

*Apának, anyának
és az egész családnak
szeretettel
és köszönettel*

Az arisztokrata lázadónak, mivel van elegendő esése, más okot kell találnia az elégedetlenségre.

*Bertrand Russell:
A nyugati világ filozófiája**

---

* Bertrand Russell (1872–1970) angol filozófus, matematikus, Nobel-díjas békeharcos

Április 4. Vasárnap

Apa táviratot küldött a hadügyminisztériumba. Részt akar venni az Argentína elleni háborúban. A távirat így szólt:

SZAKKEEPZETT FUETOETECHNIKUS STOP ALKALMASSAAGI FOKOZAT A/I. STOP HAZAAJA HUE FIA
STOP OENKEENTESNEK JELENTKEZIK STOP AZONNALI MOZGOOSITAASRA KEESZ STOP

Anya szerint apa bármire hajlandó, csak hogy otthagyhassa a csatornapart-karbantartói állását a munkaerő-hivatalnál.

Egész délután a világatlaszt böngészttem, de sehol nem találtam a Falkland-szigeteket. Anya bukkant rájuk. Egy süteménymorzsa alatt dekkoltak.

Bűntudatot érzek, hogy a nemzet válságának idején személyes gondjaimmal hozakodom elő, de tegnap este óta, amikor is a repülőgépmo­dell hozzáragadt az orromhoz, a kínok kínja gyötör. Az orrom úgy feldagadt, hogy majd szétreped. Reszketek a félelemtől: mi lesz, ha a végén a fejem is szétrobban?!

Felhívtam az elsősegélyt, ahol hosszas röhögcsélés után adták azt a nővért, aki tegnap leszerelte a repülőgépet az orromról. Azt mondta, hogy talán allergiás vagyok a ragasztóra, meg hogy a daganat néhány napon belül lelohad. Majd hozzátette: – Most legalább megtanulod, hogy a szipózás ártalmas. – Próbáltam magyarázkodni, de letette a kagylót.

Pandora átjött, de nem fogadtam. Helyből szakítana velem, ha meglátná az undorító orromat.

Április 5. Hétfő

Ez az én formám! Itt a tavaszi szünet első napja, én meg ki se tehetem a lábam a dagadék orrom miatt. Most már anya is aggódik kissé. Fel akarta szűrni egy sterilizált tűvel, de nem engedtem. Még mit nem! Egy tisztességes foltot sem tud fel varrni a farmeromra a tűjével, akkor hogy végezne vele ilyen nagy pontosságot igénylő orvosi beavatkozást? Könyörögtem neki, hogy vigyen el egy magán-orrspecialistához. De nem volt hajlandó. Szüksége van a pénzre a „Nő a talpán” teszthez. Ellenőrizteti az elsődleges és másodlagos nemi szerveit. Na tessék!

A kutya belehabarodott egy Mitzi nevű törpespánielbe. Pedig semmi esélye a nőnél, mert: a) nem fajtisza, b) egyáltalán nem törődik a külsejével, mint a többi kutya. Megpróbáltam megmagyarázni neki, de csak búsan és gyászosan bámult, azután visszafeküdt a Mitziék kapuja elé. A szerelem nem habos torta. Nekem ugyanaz a problémám Pandorával, mint a kutyának Mitzivel. Mindketten alacsonyabb társadalmi helyzetben vagyunk, mint a választottunk.

Április 6. Kedd

A nemzet értesült róla, hogy Nagy-Britannia és Argentína nem háborúban állnak, hanem konfliktusba keveredtek.

A *Szenzációt* olvasom, egy Evelyn Waugh nevű nőtől.*

---

* Evelyn Waugh (1903–1966) – férfi! – angol író

Április 7. Szerda

Írtam egy szerelmes verset és egy levelet Pandorának, és mindkettőt elküldtem neki. A levél így szólt:

Pandora, szerelmem!

Sajnálatos testi hibám következtében alkalmatlan vagyok a személyes érintkezésre, ám lényem minden sejtje mohón sóvárogja közvetlen közelséged. Légy türelemmel, szerelmem, nemsokára együtt kacagunk ismét. Olthatatlan szerelemmel a Te

Adrianod

Ui.: Hogyan vélekedsz az argentin konfliktusról, különös tekintettel Lord Carrington* lemondására?

A keserű ton

Tonhal vagyok,

Úszom a keserűség tengerén.

Ó, mikor, mikor

kötök már ki ívóhelyem szigetén?

Remélem, Pandora megérti versemet, és felfogja az „ívóhelyem” szimbolikáját. Belebetegszem, hogy én vagyok az egyetlen szűz az osztályban. Rajtam kívül mindenkinek van már szexuális tapasztalata. Barry Kent azzal hanceg, hogy hány háziasszonnyal fekszik le, miközben az apjának segít kihordani a tejet. Azt mondja, miattuk késik folyton a suliból.

Április 8. Csütörtök

NAGYCSÜTÖRTÖK. HOLDTÖLTE

Az orrom kicsit leapadt.

Anya rosszkedvűen jött haza a „Nő a talpán” tesztről.

Megengedtem Pandorának, hogy meglátogasson elsötétített betegszobámban. Óriási smárparti volt. Pandora a mamája Pierre Cardin-féle egybeszabott hosszú kombinéját hordta a ruhája alatt, és megengedte, hogy megérintsem a csipkeszegélyt az alján. Engem persze jobban érdekelt a mellvonalban levő csipke, de Pandora azt mondta:

– Nem, drágám, várnunk kell a vizsgákig.

Rámutattam, hogy ez a szexuális kielégületlenség az én bőrömrre megy. De ő azt felelte: – Ha igazán szeretsz, vársz.

Mire én azt mondtam: – Ha igazán szeretnél, *nem* várnánk.

Ekkor elment; vissza kellett csempésznie a Pierre Cardin-féle kombinét, mielőtt a mamája hazaér a munkából.

Harmincyolc pattanásom van. Huszonnyolc az arcomon, a többi a vállamon.

---

* Lord Carrington 1979-től brit külügyminiszter. 1982. április 5-én a Falkland-válság kapcsán lemond megbízatásáról

Április 9. Péntek

NAGYPÉNTEK

Barry Kent azt a rosszindulatú pletykát terjeszti, hogy Technokol Rapidista vagyok. A nagynénje takarítónő a kórházban, és hallott az orrhoz ragadt repülőgép esetéről. Ízléstelennek tartom, hogy a takarítónők büntetlenül kilocsoghatják a betegek egészségügyi titkait. Nekik is le kellene tenni a hippokratészi esküt,* mint az orvosoknak meg az ápolónőknek.

Anya kiborult. Csak ücsörög a házban, cigarettázik és sóhajtozik. A BBC 2-n azokról a francia csecsemőkről ment egy műsor, akik úszómedencében jönnek a világra. Tök izgis (és erotikus) volt, de anya gyorsan átkapcsolt az ITV-re,* és a *Szezám utcát* nézte!!! Amikor tiltakoztam, rikácsolni kezdett:

– Ha nem tetszik, ott a szobád! Vonulj vissza! A kamaszoknál így szokás!

Apa sem érti, hogy mitől depressziós anya. Azóta ilyen, mióta visszajött a „Nő a talpán” klinikáról.

Talán nincs jól.

A *Canberra* kifutott a Falkland-szigetek felé, és magával vitte Barry Kent bátyját, Clive-ot.

Április 10. Szombat

Bertet kidobták a Brit Légión klubjából, mert azt állította, hogy a Falkland Argentínához tartozik. Nem nagyon izgatja, úgyis csak a kedvezményes nyugdíjassör miatt járt oda.

Nagymama átjött, hogy ellenőrizze, nem rejtegetünk-e a spájzban argentin marhakonzervet. Megúsztuk. Csak brazil konzerv marhát tartunk.

Nagymamának valami furcsa van a tekintetében. Anya szerint ez a sovinizmus* jele, de szerintem inkább a kezdődő hályogé. Múlt félévben vettük biológiából, úgyhogy tudom, mit beszélnek.

Április 11. Vasárnap

HÚSVÉT

A munkásosztály látástól vakulásig dolgozik, hogy kifoltozza Anglia öreg csatahajóit. Anglia ugyanis hat héten belül meglepetésszerű támadást tervez Argentína ellen.

Nagymama elhurcolt a templomba. A lelkész arra kényszerített minket, hogy imádkozzunk a Falkland-szigetiekért. Azt mondta, azért, mert „a fasiszta zsarnokság csizmája” alatt nyögnek. Amikor a világbékéről beszélt, teljesen becsavarodott. Szerintem rettentő soká tartott a szentbeszéd, még nagymama is izegni-mozogni kezdett, és azt súgta, hogy ideje volna indulni, mert fel kell tennie a kelbimbót.

---

* A hippokratészi eskü – többek között – titoktartásra kötelezi az orvosokat

* Independent Television – magántulajdonban lévő televíziós társaság

* Más népek ellen gyűlöletet szító szélsőséges nemzeti elfogultság

Elhatároztam, bevallom a nagymamának, hogy már nem vagyok hívő keresztény. Keresnie kéne valaki mást, aki feltámogatja a dombra, a templomba.

Nem kaptam húsvéti tojást. Anya és apa azt mondják, hogy túl nagy vagyok már az ilyesmihez. Az ember azt hihetne, törvény van rá, hogy tizenöt fölött tilos húsvéti tojást enni.

Április 12. Hétfő HÚSVÉTHÉTFŐ

Azt hiszem, anya összeroppant. Egyre furcsábban viselkedik. Bejött a szobámba, hogy ágyneműt húzzon, és amikor rosszalottam, hogy lehamuzza a falklandi hadjárat térképét, kitört: – Az isten szerelmére, Adrian, úgy néz ki a szobád, mint valami rohadt kripta! Miért nem dobálsz a ruháidat a padlóra, mint minden *normális* tinédzser?

Azt feleltem, szeretem, ha a dolgaim tiszták és rendben vannak, mire ő azt mondta: – Tisztára rögeszmés vagy – és kiment.

Anya és apa mindig veszekszenek a hálószobájuk miatt. Apa szobarésze tökrendes, de anya térfele visszataszító: a padlón kicsorduló hamutartók, régi, megsárgult Observerek,* könyvek, magazinok és bugyikupacok. Az ágy melletti polcok teletömve az ócska kacatjaival, amiket a zsiniban vásárolt össze: félfarú szobrok, törött vázák, büdös régi könyvek stb. Sajnálom apát, hogy egy szobában kell laknia vele. Apa polcán csak az Autóklub évkönyve van, meg egy esküvői kép anyáról. Ő az egyetlen menyasszony, akinek még az esküvői képén is cigarettafüst jön ki az orrán.

Egyszerűen nem értem apát, hogy vehette el.

Április 13. Kedd

Az *Onedin család* után megkérdeztem apát, miért vette el anyát. Mint amikor egy vulkán kitör. Tizenöt év keserősége és haragja zúdult rám. Azt mondta: – Soha el ne kövesd azt a hibát, amit én, Adrian! Ne hagyd, hogy egy nő teste elfedje előled a jellemét és a szokásait.

Amikor megismerkedett anyáival, a miniszoknya volt a divat. És anyának fantasztikus volt a lába meg a combja. – Igazság szerint a legtöbb nő iszonyúan nézett ki miniszoknyában, csak az anyád volt lélegzetállító a bomba lábaival!

Megdöbbsentett ez a szexista alapállás, és meg is mondtam apának, hogy én Pandorát az eszéért szeretem, és mert ő is kedveli az állatokat. Erre apa undok röhögésbe kezdett, hogy: – Na persze! De ha Pandora olyan csúf lenne, mint a bűn, bezzeg fel sem tűnt volna az a nyavalyás intelligenciahányadosa, hogy az állatbarát érzelmeiről ne is beszéljek!

És az első férfi a férfival beszélgetésünket így fejezte be: – Ide figyelj, öreg, eszedbe ne jusson a házasság, míg néhány hónapot le nem húztatok a kiscsajjal a hálószobában. És ha eltelik három nap, és a bugyija még mindig ott hever a padlón, jobb, ha elfelejted!

Április 14. Szerda

---

* Képes angol hetilap

Mitzi gazdája átjött, és megkérte anyát, hogy tiltsa el a kutyát Mitzitől. Anya közölte vele, hogy a kutya liberális* környezetben nőtt fel, és oda megy, ahova akar.

Mitzi gazdája, egy bizonyos Mrs. Carmichael azt mondta, amennyiben a kutya „tovább molesztálja Mitzit”, kénytelen lesz feljelenteni a rendőrségen. Anya nevetett. – Miért nem fordul egyenesen a Biztonsági Tanácshoz?

Félórával később átjött Mr. Carmichael. Azt mondta, Mitzi a CACIB Derby CAC-ra készül, és a legkisebb stresszhatás is árthat neki.

Anya azt felelte: Van nekem elég bajom, már csak ez hiányzott, hogy egy nyavalyás törpespaniel meg egy megkerült korcs lelki életéről társalogjak itt magával.

Reméltem, az „elég bajom” a vacsorát jelenti, de nem, kiment a konyhába, és az első betűtől az utolsóig kiolvasta a Guardiant.*

Így aztán megint kinyitottam egy tonhalkonzervet.

Április 15. Csütörtök

Hajnali négykor arra ébredtem, hogy fáj a fogam. Bevettem hat gyerekaszpirint. Hajnali ötkor felkeltettem anyát és apát azzal, hogy szörnyen kínoz a fogfájás.

Apa azt mondta: – A te hibád, miért nem mentél el az utolsó három fogorvosi ellenőrzésre.

Fél hatkor megkértem apát, vigyen be a kórházba, az elsősegélyre. Nem volt rá hajlandó, a másik oldalára fordult. Könnyű neki. Egyetlen saját foga sincs. Felültem, vonaglottam a kintől, és figyeltem, ahogy az ég világosodik. A mázlista fogatlan madarak elkezdték a rettenetes rikácsolást, én pedig megesküdtem, hogy mától fogva évente négyszer elmegyek fogorvoshoz, akár fáj, akár nem.

Reggel kilenckor anya azzal ébresztett, hogy beszélt a fogklinikával, bemehetek vizsgálatra. Megmondtam neki, hogy megszűnt a fájdalom, és biztattam, hogy mondja le a vizsgálatot.

Április 16. Péntek

UTOLSÓ HOLDNEGYED

Hajnali háromkor rettentő fogfájásra ébredtem. Megpróbáltam némán túrni, de fájdalmas zokogásom mégiscsak behatolhatott szüleim hálószobájába, mert apa bezuhant a szobámba, és felszólított, hogy maradjak csöndben. Semmiféle együttérzést nem mutatott, csak annyit motyogott, hogy holnap dolgoznia kell a csatornán, és szüksége van az alvásra. Visszaútban az ágya felé elcsúszott egy Cosmopolitanen,* ami anya térfelén hevert a földön. Apa káromkodásától felébredt a kutya. Aztán anya ébredt fel. Aztán rákezdték a rohadt madarak. Úgyhogy újra figyelhettem, amint a rózsaujjú hajnal fojtogatja az éjszakát a rózsaujjjaival.

Április 17. Szombat

---

* Szabadelvű; illetve engedékeny, elnéző

* Liberális angol napilap

* Amerikai lap nők számára

Még mindig fekszem a fogam miatt.

A szüleimben nyoma sincs az együttérzésnek. Állandóan azt hajtogatják: – El kellett volna menned a fogorvoshoz.

Felhívtam Pandorát: holnap átjön. Megkérdezte, szükségem van-e valamire; azt feleltem, egy Mars szelet jót tenne. Mire ő azt mondta (szerintem elég epésen): – Az istenért, Adrian, nem elég odvasak így is a fogaid?

A kutya egész nap Mitzi kapuja előtt vonyított. A Pedigré-falatkákhöz meg az Ebléhez hozzá se nyúlt.

Április 18. Vasárnap

HÚSVÉT UTÁN AZ ELSŐ

Pandora épp most ment el. Belepusztulok a kielégületlenségbe. Ez nem mehet így tovább. Írtam a lelki panaszládának. Levelező Lolának.

Kedves Lola néni!

Tizenöt éves tanuló vagyok. A nagyanyám szerint igen vonzó és sokak szerint koromhoz képest igen érett. Rossz házasságból származó, egyetlen gyerek vagyok (a kutya nem számít).

Problémám a következő: halálosan beleszerettem egy lányba, aki idősebb nálam (három hónappal). Egy osztállyal fölöttem van (nem a suliban, ott egy osztályba járunk, hanem társadalmilag), de azt állítja, hogy ez nem befolyásolja a kapcsolatunkat. Nagyon boldogok voltunk nem sokkal ezelőttig, amikor is elkezdett érdekelni a szex. Az utóbbi időben elég sokszor folyamodtam önkielégítéshez, és ez oké is egy darabig, de elég hamar elunja az ember. Biztos vagyok benne, hogy egy igazi, rendes dugás jót tenne nekem. Használna a bőrömnek, és segítene abban is, hogy a vizsgákra összpontosíthassak.

Próbálkoztam mindenféle erotikus fogással, de a barátnőm ennél tovább nem akar menni. Azt mondja, még nem jött el az ideje.

Tökéletesen tisztában vagyok velem, milyen rettenetes volna a világra hozni egy nem kívánt gyermeket, úgyhogy cotont viselnék.

Tisztelettel és kétségbeesve:

A Midlands Poétája*

Április 19. Hétfő

Ma reggel az állampolgári alapismereteken óriásit vitatkoztunk. A Falkland-szigetéről.

Pandora azt javasolta, hogy az osztályunk tiltakozzon a Falklandok erőszakos visszaszerzése ellen.

A vita színvonala a változatosság kedvéért elég magas volt. Én óriási szónoklatot vágtam ki az indítvány támogatására. Az *Állati gazdaságból** meg az *Érik a gyümölcsből** idéztem. Mikor leültem, egész rendes tapsot kaptam.

---

* Közép-Anglia Poétája

* George Orwell (1903–) angol író regénye

Barry Kent a javaslat *ellen* szólalt fel. Azt mondta: –...Ööö... én... izé... szerintem... szét kéne bombázni... izé... na... az egész Argentínát. – Az apját idézte, aztán mégis *őt* éljenezték felállva!

1/2 3 fogorvos. Ez az én formám!

Délután 4^h Oda az egyik metszőfogam! A hülye ausztrál fogász nem betömte, hanem kihúzta! És a tetejébe volt képe becsomagolni, és a kezembe nyomni, hogy vigyem haza emlékbe!

Azt mondtam: – De hát egy kráter lett a számban! – Mire azt felelte: – A Vezúvnak is krátere van, és ha a Vezúv hozzá tudott szokni, akkor neked is sikerülni fog.

Megkérdeztem, hogy nő-e majd a helyén másik fog. Valamit morgott az orra alatt, hogy „műveletlen brit bunkók”, de a kérdésekre nem válaszolt.

Mikor a zsidbadó állkapcsomat tapogatva kitámolyogtam a rendelőből, utánam szólott, hogy gyakran lát hazafelé menet az iskolából, mindig Mars szeletet rágcsálok, és magamra vessek, ha egy szál fogam se marad, mire harminc leszek.

Ezután másfelé megyek haza.

Április 20. Kedd

Olyan a képem, mint amilyeneket a rendőrségi körözvényeken látni. Úgy nézek ki, mint egy tömeggyilkos. Anya haláldühös a fogorvosra; levelet írt neki, amelyben követeli, hogy csináljon nekem ingyen műfogat.

A suliban szörnyű volt: Barry Kent elnevezett Lyukas Mole-nak, és nemsokára mindenki a foghíjamon szórakozott. Még Pandora is egy kicsit tartózkodó volt. Fizikaórán küldtem neki egy levelet, megkérdeztem, szeret-e még. Rögtön válaszolt: „Szeretni foglak, míg a világ világ, míg Gibraltár Angliáé.”

Április 21. Szerda

Épp most mondták be, hogy Spanyolország visszaköveteli Gibraltárt.

Április 22. Csütörtök

Nem bírtam elviselni a gondolatot, hogy foghíjasan menjek suliba, úgyhogy inkább ágyban maradtam 3/4 1-ig. Megkértem anyát, írjon igazolást. A délutáni névsorolvasásnál odaadtam Miss Fossington-Gore-nak. Először dühös volt, de azután azt mondta: – Anyád legalább őszinte. Egészen újszerű szöveg azokhoz a bevált hazugságokhoz képest, amiket a szülők ilyenkor írni szoktak.

Megmutatta a levelet, amiben ez állt:

Kedves Miss Fossington-Gore!

Adrian ma reggel azért nem ment iskolába, mert 3/4 1-ig nem kelt föl az ágyból.

---

* John Steinbeck (1902–1937) amerikai író Nobel-díjas regénye

Tisztelettel:

Pauline Mole

Ezután apával fogom íratni az igazolásokat. Ő legalább egy született sumák.

Április 23. Péntek

SZENT GYÖRGY NAPJA ANGLIÁBAN. ÚJHOLD

Barry Kent ma angol zászlóból szabott trikóban jött suliba. Miss Fossington-Gore hazaküldte átöltözni. Barry Kent ordított: – A védőszentünk születésnapját csak megünnepelhetem, nem?

Miss Fossington-Gore visszaordított: – De te egy fasiszta jelképbe csavartad magad, te nyavalyás Nemzeti Front*-csirkefogó!

Ma van Shakespeare születésnapja is. Egyszer majd én is olyan nagy író leszek, mint ő. Elég jól haladok: már két visszautasító levelem is van a BBC-től.

Április 24. Szombat

A helyi esti újság címlapján Barry Kent apja van. A fotón a fia zászlótrikóját tartja a kezében. A képaláírás így szól: „Egy hazafi a nemzeti büszkeséget siratja.”

A cikk így hangzik:

Frederick Kent (45 éves), a jó erőben lévő, második világháborús veterán tanácsi házának meghitt társalgójában fogadta tudósítónkat. Mélységesen sajnálatosnak minősítette azt a tényt, hogy fiát, Barryt (15 éves) ne vétség tárgyává tették és megalázták, amiért angol zászlóból szabott trikóban ment iskolába. Barry a Neil Armstrong Középiskolába jár. Mrs. Kent (35 éves) elmondta:

– Barry fiam nagyon érzékeny gyermek, imádja hazáját, és rajong Szent Györgyért, így azután nagyszerű angol lobogónkból trikót szabott magának. Saját maga is varrta. Én csak egy kicsit segítettem. Boldogan vette fel.

Frederick Kent közbevetette:

– Mivel tegnap volt Szent György születésnapja.

Mr. Kent nem hajlandó iskolába engedni a fiát, míg az érintett tanár, Miss Fossington-Gore (31 éves) nyilvánosan bocsánatot nem kér.

Mr. Reginald Scruton (57 éves), az iskola igazgatója ma telefonon a következőket mondta:

– Túlságosan is jól ismerem ezt az átkozott Kent családot. Remélem, kitalálunk majd valamit, hogy az ügy ne dagadjon helyi botránnyá.

Megtudván, hogy Roger Greenhill-lel, a kulturális rovat iskolai tudósítójával beszél, Mr. Scruton elnézést kért, és a következő nyilatkozatot tette:

– Nem nyilatkozom.

Április 25. Vasárnap

---

* Szélsőjobboldali politikai szervezet

HÚSVÉT UTÁN A MÁSODIK

A NYÁRI IDŐSZÁMÍTÁS KEZDETE AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN ÉS KANADÁBAN

Az angol csapatok visszafoglalták Dél-Georgiát. Ennek megfelelően átrendeztem a Falklandi Hadjárat-térképemet.

Reggel valami furcsa szerkentyűt találtam a fürdőszobában. Úgy néz ki, mint egy tojásfőzőóra. A doboz oldalán ez állt: „Jóteszt.” Remélem, anya nem foglalkozik okkultizmussal.*

Április 26. Hétfő

Titokzatos beszélgetés! Anya azt mondta: – George, pozitív! – Mire apa: – Jézusom, én nem bírom végigcsinálni még egyszer a hajnali háromórás meneteket, nem, túl öreg vagyok én már ehhez.

Úgy hangzik, mintha anya képtelen szexuális követelményeket támasztana apával szemben.

Április 27. Kedd

Levelet kaptam Levelező Lolától!

Kedves Midlands Poétája!

Hát persze hogy nagy a türelmetlenség, kedveském, hát persze. Elvégre is tizenöt éves vagy, a tested pezseg, a hormonjaid örvénylenek. Az érzelmeid föl-le, akár a jojó.

És természetes, hogy szexre vágysz. Ahogy minden fiú a te korodban. Csakhogy, kedveském, vannak, akik kacsalábon forgó családi házak vagy éppen egzotikus utazások után sóvárognak. Nem kaphatjuk meg mindig azt, amire vágunk.

Ha jól értem, kedves és értelmes leánypajtásod van; élvezétek egymás társaságát. Válasszatok magatoknak hobbit, vigyázzatok testi-lelki épségetekre, és tanuljátok meg a jógalégzést.

A szex csak aprócska töredéke a gazdag életnek, kedveském. Használd ki és élvezd értékes kamaszéveidet!

Barátsággal:

Levelező Lola

Élvezzem értékes kamaszéveimet! Más se hoznak, mint bajt és nyomorúságot. Nem várhatok addig, amíg teljesen érett leszek, és emelkedett beszélgetéseket folytathatok az intellektuelekkel.

Április 28. Szerda

Ma beállított Botsáska (alias Doreen Slater). Nem láttam, amióta szakítottak apával.

Rémesen kapkodta a levegőt, és a tekintetében is volt valami különös. Apa nyitott ajtót, ő meg csak széttárta a kabátját (felszedett magára valamicskét), és azt mondta: – Gondoltam, jobb, ha tudsz róla, George – azzal megfordult, és végigment a kerti ösvényen.

---

* Természetfölötti, titokzatos erőkben és szellemekben való hit

Apa egy szót sem szólt. Csak nekidőlt a lépcsőkorlátnak. Mintha elgyengült volna.

– Jól néz ki, nem? – jegyeztem meg.

Azt morogta:

– Majd kicsattan – aztán fölvette a kabátját, és utánament.

Öt perc múlva megjött anya a szomszédos tornaklubból a Jane Fonda-féle aerobicedzésről, tökboldog volt, mert túljutott a holtponton.

– George! – kiabálta, benézett mindenhová, aztán megkérdezte: – Mikor láttad utoljára apádat?

Hallgattam, mint sült hal az akváriumban. Anya falra mászik, ha valaki kimondja Botsáska nevét.

Április 29. Csütörtök

A sulis teljesen oké most, hogy Barry Kent kopaszra borotvált feje és vadmotoros csizmája már csak rossz emlék.

Elmentem a fogorvoshoz, hogy lenyomatot készítsen. Matildának szólított. Nem tiltakozhattam, mert a szám tele volt gipsszel.

Április 30. Péntek

ELSŐ HOLDNEGYED

Anya és apa heti egy üveg vodkát fogyasztanak. Egy perc sem múlik el anélkül, hogy valamelyikük ne ütögetné a jégkockatartót, ne szeletelne citromot, vagy ne rohanna tonikért a boltba. Rossz jel. Itt valami történni fog.

Május 1. Szombat

Nagymama felhívott az ilyenkor szokásos béna dumájával:

– Májusi eső aranyat ér!

Tudom, hogy a pénzügyi helyzetemre célozgat, de hogy pontosan mire?

Nagy-Britannia bombázta a Port Stanley-i repülőteret, és ezzel meg is szüntette.

Május 2. Vasárnap

HÚSVÉT UTÁN A HARMADIK

Átmentem Nigelhez, és döbbenet hallottam, hogy a szülei ki akarnak vándorolni Ausztráliába! Hogy akarhat egy angol külföldön élni? Egy külföldi az persze más, az nem tehet róla, mert eleve ott született, de ha egy angol elköltözik, az egyszerűen nevetséges, főleg most, hogy már mindenütt van szolárium.

Nigel egyetért velem. Megkérdezte, hogy szerintem itt maradhat-e, és lakhat-e nálunk.

Figyelmeztettem, hogy alacsony az életszínvonalunk, de azt mondta, magával hozza az összes tartós fogyasztási cikkét.

Május 3. Hétfő

MÁJUS ELSEJEI MUNKASZÜNET AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁGBAN, KIVÉVE SKÓCIÁT
NEMZETI ÜNNEP SKÓCIÁBAN

Reggel félórát töltöttem a fürdőszobában. Az orromat tanulmányoztam, mert úgynevezett legjobb barátom, Nigel tegnap este megkérdezte, tudom-e, hogy tisztára olyan vagyok, mint a Dustin Hoffman.*

Eddig nem tűnt fel, hogy az orrom olyan abnormálisan nagy lenne. De most, hogy minél tovább néztem, annál inkább feltűnt. *Tényleg óriási.*

Anya dörömbölt az ajtón, és bekiabált: – Bármit csinálsz is odabent, azonnal hagyd abba, gyere le, és edd meg a reggelidet! Meglöttyed a kukoricapehely!*

Amikor leértem, megkérdeztem anyát, nem emlékeztetem-e Dustin Hoffmanra. Azt felelte: – Bár olyan mázlista volnál, drágám.

Május 4. Kedd

Anya újabban nem hord melltartót. A melle úgy néz ki, mint két buggyantott tojás, amit túl soká főztek. Nem bánám, ha nem viselne ilyen feszes trikókat. Nem méltó a korához (37 éves).

Május 5. Szerda

Ma furcsa dolog történt. Csöngött a telefon, felvettem, de mielőtt bemondhattam volna a számunkat, valami nagyképű nőszemély szólt bele: – Itt a klinika. Pénteken, 14^h-kor tudjuk önt fogadni. Megfelel önnek az időpont, Mrs. Mole?

Fejhangon válaszoltam: – Igen.

– A vizsgálat körülbelül két órát vesz igénybe; két orvos fogja megnézni önt, és majd rendelkezésre áll egy, az ön speciális problémája terén igen tapasztalt szakértő is – mondta a nő gépiesen.

– Köszönöm – feleltem magas hangon vinnnyogva.

Ő meg folytatta:

– Legyen szíves, hozzon magával vizeletmintát, *kis* mintát, nem pedig csurig töltött dunsztosüveget.

– Rendszerben – krákoztam.

– Ne izguljon, Mrs. Mole – mondta a nő érzelgősre váltva. – Hisz tudja, azért vagyunk, hogy segítsünk. – Aztán így folytatta: – És persze ne feledkezzék meg a díjazásunkról. Az első vizsgálat negyvenkét font lesz.

– Dehogy – suttogtam.

– Szóval péntek két óra. Kérem, legyen pontos. – Azzal letette.

Mit jelent ez az egész? Anya egy szót sem szólt róla, hogy beteg. Miféle „speciális problémája” lehet? És miféle „klinika”?

---

* Világhírű amerikai színész

* Jellegzetes angol reggeli: a kukoricapehely tejjel leöntve fogyasztják

Május 6. Csütörtök

Ma este a negyedik műsoron egy rohadt, beképzelt csaj arról beszélt, hogyan lett milliomos a romantikus regényeiből. Azt mondta, a nőolvasók szeretik az orvosokról, elektromágusokról meg a hasonló menő fejekről szóló könyveket. Ezt én is kipróbálom. Egymillió fontot kereshetnék. A nő azt mondta, nagyon fontos, hogy a romantikus regény szerzőjének dallamos neve legyen. Némi gondolkodás után úgy döntöttem, hogy az én írói álnevem Adriana Lecouvreur* lesz. Már meg is írtam az első oldal felét.

Manchester alsóba vágyva. Írta: Adriana Lecouvreur

Jason Montgomery őszbe vegyülő szeme cinikusan pillantott körbe a teraszon. Halálosan unta Caprit, és Manchester alsóba vágyott.

Begörbítette kezét, és alaposan megvizsgálta maradék ujjait. Balesete a körfűrészsel egy csapásra véget vetett ragyogó elektronikusi pályafutásának. Mikrochipek nélkül folydogáltak napjai. Életében ásító úr tátongott. Utazgatással és önkielégítéssel próbálta kitölteni, de semmi sem tudta elhomályosítani emlékezetében az elbűvölő Gardeniának, a Manchester alsói St. Bunco Kórház szüzi plasztiksebészének képét.

Jason mélán merengett, míg mindkét szeméből könnyek peregtek...

Május 7. Péntek

Anya és apa a szupermarketba menet a kocsiban a feminizmusról* vitatkoztak. Apa azt mondta, hogy mióta anya öntudatosodott, a melle öt centivel laposabb lett.

Anya dühösen kérdezte: – És mi köze van ehhez a mellemnek? – Némi csönd után újra kérdezett: – De azt csak elismered, George, hogy mint személyiség sokkal nagyobb lettem?

Apa azt felelte: – Épp ellenkezőleg, Pauline, sokkal kisebb vagy. A magas sarkú cipő jól megemelt.

Ezen apa meg én jót neveltünk, de nem sokáig, mert anya szokásához híven megvetően végigmért minket, majd tüntetően kinézett a kocsi ablakán. Egy kicsit könnyes volt a szeme.

Rám nézett, és azt mondta: – Bár lenne egy lányom, akivel beszélgethetnék!

Mire apa: – Pauline, nem vállalhatjuk a kockázatot, hogy még egy olyan gyerekünk legyen, mint Adrian. – Azután a kiskoromról kezdtek dumálni. Úgy beszéltek rólam, mintha én lennék Jabba a *Jedi* visszatérből.

Anya: – Az a rohadt dr. Spock* az oka, hogy Adrian olyan lett, amilyen.

Mire én: – Miért? *Milyen* lettem?

Anya azt felelte: – Egy nagypofájú zsugori, az lettél.

---

* Cilea 4 felvonásos operája, címszereplője híres színésznő volt a XVIII. században

* A nők egyenjogúsításáért küzdő mozgalom

* Dr. Benjamin Spock amerikai orvos írta a *Csecsemőgondozás, gyermeknevelés* című, a világ legnépszerűbb, modern felfogású kézikönyvét (magyarul is több kiadást megért)

Apa pedig azt mondta: – Egyrészt tényleg smucig vagy, másrészt meg folyton a könyveket bújod azzal a jól fésült fejeddel.

Úgy megdöbbenem, hogy alig jutottam szóhoz, de aztán mégis megszólaltam. Igyekeztem könnyed és dallamos hangon megkérdezni (bár nem könnyű, amikor az ember szívét a kritika nyílai döfködik): – Hát akkor milyen gyereket akartatok?

A válaszuk egészen a bevásárlás végéig tartott, míg kiálltuk a sort a kasszánál, és visszaértünk az emeletes parkolóházhoz.

Apánál az ideális fiú született atléta. Jókedvű és életvidám, egy csomó nyelvet beszél; magas, az orcája pirosposzsgás, a bőre sima, és nagy tisztelője a női nemnek. Pecázni jár az apjával, és vicceket mesélnek egymásnak. Fantasztikus kezűgyessége van, és ingaórákat készít hobbiból. Nagyszerű tiszt válna belőle. A konzervatívokra szavaz, és jó családba nőszül. Saját komputervállalatot alapít Guildfordban.

Ezzel szemben anya szerint az ideális fiú komoly, sőt komor. A Kiváló Képességűek Iskolájába jár. Már egész fiatalon elbűvöli a lányokat, asszonyokat, és látogatóit lenyűgözi mint szellemes társalgó. Elegánsan öltözködik. Tökéletesen mentes az előítéletektől, fajra, korra és nemre való tekintet nélkül. (Legjobb barátja egy néger öregasszony.) Ösztöndíjat kap Oxfordba, ahol egy csapásra dicsőséget szerez magának – miként ezt majd jövőendő életrajzaiban meg is írják. Visszautasítja a biztonságos brit országgyűlési képviselőségre vonatkozó ajánlatokat. Ehelyett Dél-Afrikába megy, és sikeres forradalomra vezeti a feketéket. Ezután visszatér Angliába, ahol is ő lesz az első férfi, aki alkalmasnak találta a Szabad Oldalborda főszerkesztői tisztére. Fényes társaságban forog. Bárhová megy, magával viszi az anyját.

Amikor mindketten befejezték szónoklatukat, azt mondtam: – Sajnálom, ha csalódást okoztam.

Mire anya azt felelte: – Te nem tehetsz róla, Adrian, ez a mi hibánk. Miért is nem kereszteltünk BRETT-nek!!!*

Május 8. Szombat

TELIHOLD

Muszáj volt beszélnem valakivel a kisebbségi érzésemről (ami egyre csak növekedett az éjszaka folyamán, míg ébren feküdtem, és Brett Mole-ra, az álmogyerekre gondoltam). Elmentem nagymamához. Megmutatta a családi mosolyalbumot. El kell ismernem, hogy *tényleg* rémes egy csecsemő voltam; kétéves koromig tökkopasz maradtam, és lehetetlenebbnél lehetlenebb pofákat vágtam. Már értem, hogy anya miért nem tart rólam aranyozott keretű színes fényképet a televízió tetején, mint más anyák.

De azért örülök, hogy elmentem a nagymamához: szerinte minden szempontból csodálatos vagyok. Beszéltem neki Brett Mole-ról, aki sose született meg. Azt mondta: – Szerintem elég pocsek alak lehet. Örülök, hogy *nem* hasonlítasz rá.

Nagymamának kicsit közsvényes a válla, úgyhogy levette a ruháját, én meg Cortisont spréztem a fájó részre. Nagymama úgy néz ki a fűzőjében, mint egy fölszerszámozott ejtőernyős. Megkérdeztem, hogy veszi föl meg le. Azt felelte, az egész csak akaraterő kérdése. Van egy elmélete, miszerint Anglia azért veszítette el a tartását, mert a fűző kiment a divatból.

---

* Előkelő angol keresztnév

Május 9. Vasárnap

HÚSVÉT UTÁN A NEGYEDIK – ANYÁK NAPJA AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN ÉS KANADÁBAN

Rájöttem, hogy még nem láttam sem holttestet, sem női mellbimbót. Ide vezet, ha az ember zsákutcában lakik.

Május 10. Hétfő

Megkértem Pandorát, mutassa meg az egyik mellbimbóját, de nem volt hajlandó. Megpróbáltam megmagyarázni, hogy egyszerű tapasztalatszerzésről van szó, de ő nyakig begombolta a kardigánját, és hazament.

Május 11. Kedd

Biológiából a cukorbetegséget vettük. Mr. Dooher megtanította, hogyan mérhetjük saját vércukorszintünket a vizeletünkéből. Erről eszembe jutott, hogy elfelejtettem szólni anyának a klinikai vizsgálatról. De hát biztos nem is volt fontos.

Május 12. Szerda

Ma reggel a következő levelet kaptam Pandorától:

Adrian!

Azért írok, hogy véget vessek a kapcsolatunknak. Szerelmünk valaha tisztán szellemi volt. A művészet és az irodalom szeretete egyesített bennünket, de te megváltoztál, Adrian. Beteges megszállottsággal csak a testemmel foglalkozol. Tegnap esti kérésed, hogy megnézhesd a bal mellbimbómat, véglegesen meggyőzött arról, hogy el kell válnunk. Ne keress!

Pandora Braithwaite

Ui.: Én a helyedben szakképzett pszichiáterhez fordulnék, hogy kezelje ki a hipochondriádat* és a szexmániádat. Anthony Perkins, aki a *Psycho** főszerepét játszotta, tíz évig járt analízisbe, úgyhogy nincs miért szégyenkezned.

Május 13. Csütörtök

Tegnap, mielőtt még felbontottam volna Pandora levelét, még normális, intellektuális alkatú tinédzser voltam. Ma már tudom, mi a szenvedés. Felnőtt lettem. Oda az ifjúságom. Ráncok keletkeztek a homlokomon. Nem lepne meg, ha reggelre megőszülnék.

Cefetül szenvedek!

---

* Betegség beképzése, túlértékelése

* Hitchcock híres, nagy sikerű lélektani horrorfilmje

Szeretem!
Szeretem!
Szeretem!
Ó, Istenem!
Ó, Pandora!

Éjjel 3 Egy egész tekercs vécépapírt használtam el, hogy felszárítsam a könnyeimet. Azóta nem sírtam ennyit, hogy a cleethorpesi búcsúban a vattacukromat elfújta a szél.

Hajnali 5 Alig aludtam. Fölkeltem, és megint néztem, ahogy hasad a hajnal.

A világ mostantól érdektelen és színtelen a számomra. Szürke és gyötrelmes. Arra is gondoltam, hogy öngyilkos leszek, de ez tisztességtelen volna a hátramaradókkal szemben. Hogy kiborítaná anyát, ha a szobámba lépve ott találná a holttestemet. A vizsgákra pedig fütyülök.

Intellektuális utcaseprő leszek. Kafka*-idézetekkel fogom meglepni a guberálókat, amikor elhaladnak mellettem.

Május 14. Péntek

Miért, ó, miért éppen Pandorát kértem, hogy mutassa meg a mellbimbóját?! Bárki más mellbimbója is megtette volna. Nigel szerint Sharon Botts 50 pennyért meg egy kiló szőlőért *mindent* megmutat.

Rövid üzenetet írtam Pandorának.

Pandora Drágám!

Mit is mondhatnék? Faragatlan voltam és ostoba, tudnom kellett volna, hogy úgy fogsz elillanni, mint egy rémült faun.* Kérlek, legalább egyszer fogadj, és add meg nekem azt a lehetőséget, hogy személyesen kérhessek bocsánatot. Múlhatatlan szerelemmel a te

Adrianed

Azt hiszem, jó hangot ütöttem meg. A „rémült faunt” nagymama egyik vacak romantikus regényéből vettem. A borítékra ráhíntettem egy kicsit anya Tropa nevű kölnijéből. Este, sötétedés után kézbesítem a levelet.

Tropa! Hogy lehet egy kölnit Tropának hívni! Kész röhej!

Május 15. Szombat

NEGYEDÉVI BÉRFIZETÉS NAPJA SKÓCIÁBAN

---

* Franz Kafka (1883–1924) a XX. századi világirodalom egyik legjelentősebb és legnagyobb hatású, prágai születésű, német nyelvű írója. Műveiben a modern életérzés, elidegenedés, szorongás fogalmazódik meg

* Emberhez hasonló, de szarvakat viselő és szőrrel borított, kecskelábú erdei és mezei istenség az ókori római mitológiában; élvhajhász, kéjsóvár ember

Pandoráéknál rengeteg vendég volt. Alig jutottam be a házba a sok Jaguártól, Rovertől meg Volvótól.

Először azt hittem, haláleset történt a családban, mert a konyhában két apácát láttam meg egy papot. Húsos hasét ettek. Aztán egy gorilla sétált be a konyhába, és kivett a hűtőből egy üveg bort. Gyanút fogtam. Talán jelmezbál van? Elbújtam a nyári konyha mögé, hogy jobban lássak; az egyik hálósobában egy cowboy meg egy ördög beszélgetett, a másikban egy békaember meg három cigány röhögött. A kertben egy páncélos lovag csörömpölt. Mögötte egy neandervölgyi asszony éppen azt kiabálta: – Állj meg, Damian, megtaláltam a konzervnyitót!

A földszinten válogatott tündérek, Brezik és bohócok táncoltak, aztán berobbant a gorilla, és rázni kezdett egy hastáncosnővel, aki gusztustalanul áttetsző ruhát hordott. Kilátszott a köldöke és szinte a mellbimbója is. Az arcán csadort* viselt, micsoda álszenteskedés – mintha bárkit is érdekelt volna az arca!

Pandorát nem láttam sehol. Körülbelül félórát vártam, aztán odarohantam az ajtóhoz, és bedobtam a borítékot a levélládába. Amikor megfordultam, hogy lerohanjak a kocsifelhajtón, Toulouse-Lautrec* tántorgott ki az ajtón, és belehányt a virágtartóba, amelyből babérfa nőtt.

Amikor hazaértem, a konyhában Victoria királynő és Albert herceg fogadott. – Braithwaite-ékhez megyünk – mondta Victoria királynő. – Etesd meg a kutyát – tette hozzá Albert herceg. Azután uralkodói pózban kivonultak a konyhából, és Pandoráék felé vették az útjukat. Ebben a házban nekem senki nem mond semmit.

Május 16. Vasárnap

KERESZTJÁRÓ VASÁRNAP. UTOLSÓ HOLDNEGYED

Du. 3 Anya rosszul érzi magát. Így jár, aki hajnali négyig mulat. Apa még ágyban van, de nemsokára fel kell kelnie. Megígértük nagymamának, hogy délután elvisszük a rózsakertbe.

Este 7 A rózsakert valószínűleg a legunalmasabb hely a világon, a felnőttek mégis körbe-körbe sétálnak, és majd elolvadnak a gyönyörűségtől!

Nagymama vett egy tucat rózsatövet, egy zsák műtrágyát meg egy műanyag Ámor virágtartót. Apa pedig kiválasztott egy Pauline névre hallgató rózsatövet. Ő meg anya kéz a kézben, érzélgősen bámulták egymást, a tő fölött. Magukra hagytam őket, és megnéztem a rovarirtókat a legelső polcon.

Azzal a gondolattal játszottam, hogy veszek egy üveggel, amikor is nagymama odakiabált, hogy vigyem a műtrágyát a kocsihoz. Így aztán elmémből tovatűnt a halál gondolata.

Május 17. Hétfő

Épp a matekleckét csináltam a negyedikesek öltözőjében, amikor valami bizalmas beszélgetésből Pandora hangja ütötte meg a fülem!

- Igen, szuperjó buli volt. De én valahogy nyugtalan vagyok.
- Miért, mi történt, Pan? – kérdezte Claire Nelson.

---

* Eredetileg az iráni nők kötelező viselete, az arcot is takaró, egy vég anyagból tekert ruházat

* Henri de Toulouse-Lautrec (1864–1901) törpe növésű, francia impresszionista festő

Pandora halálkomolyan felelte:

– Szóval túlságosan *élveztem* a hastáncos jelmezt. Pedig teljesen ellentmond a feminista elveimnek, hogy mutogassam a testemet.

Aztán továbbmentek a folyosón, és Claire Nelson állapotos macskájáról dumáltak.

Szóval Pandora, aki nem volt hajlandó megmutatni nekem az *egyik* mellbimbóját hálósobám homályos magányában, társaságban minden további nélkül mutogatja *mindkettőt!*

Május 18. Kedd

A könyvtárban belebotlottam Botsáskába. Vele volt a fia, Bicska Maxwell is. Ahhoz képest, hogy milyen sovány nő, Botsáska elég kövérnek látszott.

Maxwell a könyveket hányta le a polcokról, míg Botsáska meg én azokról az időkről beszélgettünk, amikor még apa barátnője volt. Mondtam neki, hogy micsoda marha szerencséje volt, hogy megúszta apát, de ő védte, és azt felelte: – Ha kettesben vagyunk, George egészen más. Olyan *drága*, olyan kedves. – Hát persze, dr. Jekyll* is az volt.

Kivettem *A munkásosztály helyzete Angliában* Engels Frigyesről.

Este 1/2 11 Most jövök rá, hogy Botsáska jelen időt használt, amikor apával való kapcsolatára utalt. Hát ez teljes képtelenség! Hogy egy harmincéves nő ne legyen tisztában az alapvető angol nyelvhelyességi szabályokkal!

Május 19. Szerda

Semmi válasz Pandorától. Ha összeakadunk a suliban, keresztülnéz rajtam, mintha én lennék a láthatatlan ember. Megkérdeztem Nigelt, hol találkozhatnék Sharon Bottsszal. Elmentem a zöldségeshez is, hogy megtudjam, mibe kerül fél kiló szőlő.

Május 20. Csütörtök

ÁLDOZÓCSÜTÖRTÖK

Este belekezdtem Engels papa könyvébe. Apa meglátta, mit olvasok, és azt kérdezte:

– Mit keres ez a komcsi zagyaság a házban?

Én azt feleltem: – Arról az osztályról szól, amiből te is származol.

Mire apa azt mondta: – Eleget dolgoztam, gürcöltem és harcoltam, hogy bekerüljek a középosztályba, és most, hogy már odatartozom, nem akarom, hogy a fiam a prolikat meg forradalmárokat istenítsen.

Csak áltatja magát, ha azt hiszi, hogy már középosztálybeli. Most is legszívesebben főtt kolbászt eszik mustárral.

---

* Kétarcú, kettős lelkű, nappal kedves, éjjel gonosz, Stevenson könyvéből és annak filmváltozataiból ismert hírhedt figura

Május 21. Péntek

Épp a *Totálkáros a karburátor* együtttest hallgattam, amikor anya megkérdezte, nem zavar-e, hogy egyetlen gyerek vagyok. Azt feleltem, épp ellenkezőleg, nagyon is örülök neki.

Május 22. Szombat

Apa azt kérdezte, öcsikét vagy húgocskát szeretnék-e jobban. Azt feleltem, egyiket sem. Mit macerálnak folyton a kiskölykökkel? Remélem, nem akarnak örökbe fogadni nekem egy testvért. Rettenetes szülők. Tessék rám nézni. Totál idegbeteg vagyok.

Május 23. Vasárnap

ÁLDOZÓCSÜTÖRTÖK UTÁNI VASÁRNAP. ÚJHOLD

Rosszul aludtam, úgyhogy nagyon korán fölkeltem, és elsétáltam Pandoráék háza felé. Elképzelttem, amint a formatervezett skandináv ágyában fekszik, a Gucci-féle hálóingében, és nem szégyellem bevallani, könnyek szöktek a szemembe. Ámde letöröltem őket, és továbbmentem, hogy meglátogassam Bertet és Queenie-t.

Egy örjögő vénasszony nyitott ajtót azzal, hogy: – Mi a fenének versz ki az ágyból? – Queenie volt az, felcsavart hajjal, arckikészítés nélkül.

Bocsánatot kértem és hazamentem, hogy teával ébresszem anyát és apát. Talán bizony hálások voltak? Nem! Anya azt mondta: – Az isten szerelőiére, Adrian, vasárnap hajnal van, miért nem hagysz minket békén?! Inkább vedd meg az újságokat vagy valami.

Megvettem és elolvastam az újságokat, aztán bevittem a szüleimnek. Azt hiszem, lejjebb kellene venni a központi fűtést, mert mindketten nagyon vörösek voltak. Kifelé menet hallottam, hogy anya azt mondja: – George, fel kell szereltetnünk egy zárat az ajtóra.

Május 24. Hétfő

A GYŐZELEM NAPJA KANADÁBAN

Este lementem az ifjúsági klubba. Amilyen az én formám, ott volt Barry Kent a bandájával!

Rick Lemon egy filmet vetített a derbyshire-i barlangásatról.

Nagyon érdekelt, de borzasztó nehéz volt követni, mert Barry Kent állandóan a vetítő elé tartotta az ujjait, és nyulakat, zsiráfokat meg más állatfigurákat mutogatott.

Amikor Barry Kent átment a presszóba, hogy ott pártolja a felszolgáló ifjúsági aktivistát, elmondtam Rick Lemonnak a problémáimat.

Azt mondta: – Hát ez nem hangzik valami jól, Adrian, de ma este dolgom van. Nézz át holnap délután hatkor, és majd megfaggyúzzuk a dolgot.

Azt hiszem, ez annyit jelent, hogy holnap délután hatkor beszélni akar velem.

Május 25. Kedd

Elmentem Rick irodájába az ifjúsági klubba. Sokáig beszélünk a problémáimról. Rick azt mondta, hogy a „nyárspolgáriság tipikus produktuma” vagyok. Meg hogy a problémáim generációmnak „a fokozottan urbanizált társadalomtól való elidegenedésének” következményei. Meg hogy a szüleim „szellemi és erkölcsi hullák”. Meggyújtott egy hosszú fűcigit, és azt mondta: – Lazíts, Adrian. Ne tarts a csordával. Próbáld meg a konvenciók bilincseitől mentesen élni az életedet. – Aztán az órájára nézett. – Jézusom, azt mondtam neki, hétre otthon leszek!

Kisétáltunk, beszállt a rozoga Citroënjébe, és azt mondta: – El kéne jönnöd valamelyik este vacsorára.

Megkérdeztem, hogy még mindig a régi gumigyárban rosszhiszemű jogcím nélküli-e. Azt felelte: – Nem, kiköltöztünk az új lakótelepre.

Nem tudom eldönteni, hogy jobban vagy rosszabbul érzem-e magam most, hogy beszéltem Rickkel. Egészében véve, azt hiszem, rosszabbul.

John Nott bemondta a hírekben, hogy „egyik hajónk súlyosan megrongálódott”. Remélem, nem a *Canberra*. Azon van Barry Kent bátyja.

Május 26. Szerda

Anya terhes! Az én anyám!!!!!!!!!!!!!!

Mindenki rajtam fog röhögni a suliban. Hogy tehette ezt velem? Már a harmadik hónapban van, úgyhogy novemberre beköltözik ide egy csecsemő. Remélem, nem kívánják tőlem, hogy egy szobában lakjak vele. Nem létezik, hogy éjszaka felkeljek csak azért, hogy odaadjam a cuclisüvegét.

A szüleim egyáltalán nem készítettek föl rá vagy ilyesmi. Spagettit ettünk pirítóssal, amikor apa egész mellékesen megjegyezte: – Apropó, Adrian, gratulálhatsz, anyád három hónapos terhes.

Gratuláljak?! Kíváncsi vagyok, hogy fogok leérettségizni két év múlva? Hogy tanuljak, ha egy kiskölyök tör-zúz körülöttem?

Este 10 Este jóéjtpuszit adtam szegény anyának. Megkérdezte: – Örülsz, hogy kistestvéred lesz, Adrian? – Azt hazudtam, hogy igen.

A hajó, amelyik elsüllyedt, a *Coventry* volt. Nagyon szomorú. Örülök, hogy apát visszautasította a hadügyminisztérium.

Május 27. Csütörtök

Légipostalevelet kaptam Hamish Mancinitől, az amerikai sráctól, akivel tavaly nyáron ismerkedtem meg.

1889. West 33. utca
New York

Csövi Aid!

Le vagy döbbenve, mi? Gondoltam, írok. Mostanában le voltam lombozva egy hangyányit. Mikor a mutter elvált numero négytől, totál kiakadtam. Csakhogy! Hamish Mancini nincs ideragasztva, és nem fog bedünyyögni az ősök baromságaitól, nem ám, ször Aid! Átugrom

hozzátok egy kicsit. Van zsozsó, van dokument, nincs az az isten, hogy itt rohadjak! Holnap felragadok a madárra, és onnan minden ofé, megkuksizzuk ős brit kúriátok az ős Midlands vidéken.

Ős romok között fogunk korzózni. Ofé? Fölfedezzük Shakespeare földjét. Van egy kis szuperlibanonim.

Szeva, viszlát szombaton!

Hamish Mancini

Miután elolvastam, majd újraolvastam, azt hiszem, megfejtettem: Hamish idejön hozzánk! Szombaton érkezik. Bár ne mondtam volna neki, hogy nádtetős kúriában lakunk!

Még nem szóltam a szüleimnek. Anya szerint Hamish rontotta el a házasságtörő nyaralást *avec Lucas*,* az állandó szájjáratásával.

Május 28. Péntek

Suli után műfogrögztítésre mentem. A fogász, visszaélve hátrányos helyzetemmel a fogorvosi székben, becsmérő kijelentésekkel illette az angol fogakat. Az asszisztense maláj, úgyhogy mindkettejüket alaposan megtiporták a gyarmatosítók csizmái.

Lassan sétáltam haza, rettegtem, hogyan fogadják majd a hírt Hamish Mancini érkezéséről. A kutya félúton elém jött a zsákutcában. Jólesett látni a boldog pofáját.

Otthon nagy hűhót csaptam szegény várandós édesanyám körül. Csináltam neki egy csésze kávé, és ragaszkodtam hozzá, hogy feltegye a lábát a díványra. Párnát nyomkodtam a feje alá, és odaadtam a rádióújságot, hogy legyen mit olvasnia. Régi filmekben láttam, hogy így kell (Carry Grant ugyanezt csinálta Doris Dayjel).

Anya azt mondta: – Nagyon kedves tőled, Adrian, de csak néhány percre ülhetek le; félóra múlva habteniszpartim lesz.

Jó hangulatban volt, úgyhogy elmondtam neki: jön Hamish. Kissé megkeményedett a tekintete, és összeszorította az ajkát, de nem gurult be. Lehet, hogy a terhesség higgasztott valamicskét a vérmérsékletén.

Május 29. Szombat

ELSŐ HOLDNEGYED

Éjjel 1/2 11 A vendégszoba kész, a spájz tömve konzervvel, a mélyhűtő csurig darált disznóhússal, csöves kukoricával és vesepeccsenyével. A fürdőszoba az amerikai higiéniai szabványoknak megfelelően kisuvickolva, a kutya kikefélve, csak Hamish Mancini nincs sehol.

Megnéztük a kilencórás híradót, de egyetlen gép sem zuhant az Atlanti-óceánba, sem ma, sem a hét folyamán.

Tizenegykor apa azt mondta: – Hát én egy percig sem ülök itt tovább a legjobb ruhámban. – Mindannyian levettük a „legjobb ruhánkat”, és aludni mentünk.

---

* Lucasszal (francia)

Hajnali 5 Hamish Mancini itt van a vendégszobában. Appalache-i hegyi nótákat játszik a steelgitarján. Taxival jött a Heathrow repülőtérrel (200 kilométer!), a sofőr simán megtalálta a házunkat, de Hamish nem akarta elhinni, hogy ez a jó cím, és körbehajtatott a szerencsétlen pasival az egész kerületben. A nádtetős kúriát kereste. Végül a taxisofőr visszatért a házunkhoz, és kirángatta apát az ágyból. Hamish a lestrapált taxisofőrnek dollárral fizetett.

Május 30. Vasárnap

PÜNKÖSDVASÁRNAP

Hamish a reggelinél szörnyű faux pas-t* csinált. – Hé, Pauline, hol az a Lucas nevű pasas? Rettenetes csönd támadt, aztán apa hidegen azt felelte: – A feleségem és Mr. Lucas már nem barátok.

De Hamish folytatta: – Hát ez kár, Mr. Lucas pizsok jó fej volt. Mi történt?

– Mi itt, Angliában rendszerint nem beszélgetünk magánügyekről a reggelinél – mondta anya.

– Ja, ez az a híres angol tartózkodás, erről már hallottam – felelte Hamish. Olyan boldognak látszott, mintha egész falura való nádtetős kúriát talált volna.

Délután elvittük Berthez és Queenie-hez, magánkívül volt az örömtől. Visszaúton a kocsiban végig azt hajtogatta: Jesszasz! Tiszta Philemon meg Baucisz.* Most buktam belőlük!

Este tízkor bezuhantam az ágyba, teljesen kikészültem Hamish állandó lelkes ordibálásától.

Május 31. Hétfő

TAVASZI MUNKASZÜNETI NAP AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁGBAN, KIVÉVE SKÓCIÁT.

NEMZETI ÜNNEP SKÓCIÁBAN.

HŐSÖK NAPJA AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN

Elvittük Hamisht a szabadidőközpont kis vidám parkjába. Most először látszott kicsit csalódottnak. Azt mondta: – Azt hiszem, Disneyland miatt téves élvezetiszint-elvárásaim voltak.

Elvitte anyát dodzsemezni, én meg apával felültem a Repülő Ostorszíjra. Torkomon akadt a rémület, apának ugyancsak! Addig minden rendben volt, amíg le nem néztem, és meg nem láttam a degenerált gépkezelőt. Olyan volt, mint a neandervölgyi ősember farmerban, és én egy ilyennek a mancsaiba helyeztem az életem!

Apa tíz évet öregedett, mire leszállt a Repülő Ostorszíjról. De amikor anya megkérdezte, jól érezte-e magát, azt felelte: – Óriási volt!

A kutya Hamishhoz szegődött; követi, bárhova megy. Hamish Öreg Havernek hívja, és émelyítő dalokat énekel neki amerikai kutyákról, akik halott gazdáik sírján ücsörögnek.

Kutyául érzem magam, ha csak rá gondolok, hogy milyen könnyű megvásárolni ennek a céda kutyának a kegyeit.

Június 1. Kedd

---

* Ballépés, baklövés

* A görög mitológiából ismert, hosszú életet megért, az örök szerelem jelképévé vált pár

Hamish látni akarja Pandorát. Elmondtam neki, hogy áll a dolog közöttünk, de Hamish rám se bagózik. Csak annyit mondott: – Az isten szerelmére, attól én még találkozhatom vele!

Délután telefonált nagymama, és kérte, hogy apa menjen el érte. Mondtam neki, hogy egy amerikai vendég van nálunk, mire egyből meggondolta magát. – Túl öreg vagyok én már ahhoz, hogy amerikaiakkal bajlódjak, Adrian – mondta szegény nagymama.

Hamish kiszúrta Pandora számát az előszobaasztalon lévő telefonregiszterből, felhívta, és meghívatta magát vacsorára!

Legalább végre csönd van a házban. *A csendes amerikai*t olvasom, Graham Greene* írta, ez biztos annak a Hughie Greene-nek a bátyja, aki kettővel fölöttem jár.

Június 2. Szerda

Hamish síelni ment Pandorával a *száraz* lesiklopályára. Remélem, mindketten kitörnek valamijüket; ha szerencsém van, a nyakukat.

Június 3. Csütörtök

Magammal vittem Hamisht, hadd lássa, hogyan működik egy angol középiskola. Korábban csak annyit tudott az angol iskolákról, amennyit a *Copperfield Dávidban** olvasott, így aztán kicsit csalódott volt, szörnyen sajnálta, hogy a rituális korbácsolások és vesszőzések időközben megszűntek.

Mr. Dock, az angoltanár megkérte Hamisht, hogy tartson az osztálynak rövid beszámolót „angliai benyomásairól”. Hamish egyáltalán nem jött zavarba. Kiállt az osztály elé, a rágógumiját Mr. Dock papírkosarába köpte, és azt mondta: – Hát, Anglia óriási, frankó, tényleg prima. Jesszasz, hogy milyen zöld! Már hogy *igazi* zöld! Imádom az itteni kürtöket (kémények; fordította: Mr. Dock). Az Almában (New York)* egyáltalán nincsenek kürtők (kémények). De azt hiszem, a legbaróbb... szóval az itteni csajok. (Itt a szemem találkozott Pandoráéval.) A felszínen talán olyanok, mint a jéghegy, de a felszín alatti hétnyolcad, hát az, jesszasz, hogy be tud zsongatni egy pasit! – Még tíz percig nyomta! Fellelegeztem, amikor kicsöngettek.

Pandora huszonnégy napja nem beszél velem.

Június 4. Péntek

Hamish minden pillanatát Pandoráéknál tölti. Ez visszaélés a vendégszeretetünkkel. Távirat jött Amerikából. MANCINI-nek címezték, de azért felbontottam, arra az esetre, ha az anyja meghalt volna vagy ilyesmi.

KICSIKEEM STOP GYERE HAZA A MAMIHOZ STOP MEG KELL PROOBAALNUNK POZITIV HATAAST
GYAKOROLNI EGYMAASRA STOP HOGY BAANNAK VELED A BRITEK STOP TAAVIRATOZZ HOGY MIKOR

---

* G. Greene (1904–) angol regényíró

* Dickens 1850-ben írt regénye

* New Yorkot lakói Big Apple-nek, azaz Nagy Almának hívják

EERKEZEL A KENNEDYRE STOP VAN EGY UJ PSZICHOMOOKUSOM STOP PORTUGAAL STOP ETHEL
GLITTENSTEINER ESKUESZIK RAA HOGY KIGYOOGYITOTTA A KLEPTOMAANIAAJAABOOL* STOP
MILYEN AZ IDOE STOP ITT SZOERNYUE MELEG VAN STOP DE NEM ANNYIRA A HOESEEG MINT
INKAABB A PAARATARTALOM STOP ADD AAT UEDVOEZLETEM ADRIANNAK PAULINENAK EES MR
LUCASNAK STOP IMAADLAK KICSIKEEM

Kikézbcsítetem a táviratot Pandorákhoz. Pandora egy árva szó nélkül vette át tőlem. Én egy árva szó nélkül fordítottam hátat.

Június 5. Szombat

Hamish hazament a Mamihoz. Ha legközelebb megszökik otthonról, remélem, a Hoorn-fokra vagy az Északi-sarkkörre megy, vagy bárhová, ahol nagy valószínűséggel nem tartózkodom.

Június 6. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJA. HOLDTÖLTE

Egész nap ki sem mozdultam a szobámból, a falk-landi hadjárat térképét egyeztettem a legújabb eseményekkel. Nagyon is tudatában vagyok, hogy egy történelmi korszak tanúja vagyok, és én, Adrian Mole megjövendölöm, hogy az angol nép lemondásra fogja kényszeríteni a kormányt.

Június 7. Hétfő

NEMZETI ÜNNEP AZ ÍR KÖZTÁRSASÁGBAN

Anyám

Claire Nelson macskája

Mitzi

Mi a közös bennük?

Az, hogy mindannyian gyereket vagy kölyköt vagy fiókat vagy mit várnak. A kerület termékenységi mutatói egyszerűen elképesztőek. Az ember nem mehet végig az utcán anélkül, hogy állandóan terhes anyákba ne botlana, és mindez azóta, amióta a tanács fluoridot kevert a vízbe.

Június 8. Kedd

Találkoztam Bert Baxterrel az újságos előtt. A toloszékében ült, és a Morning Start* olvasta. Sokáig -beszélgettünk a munkásosztály kultúrájáról. Bert azt mondta, ha fiatalabb lenne, beszivárogná a Sun* szerkesztőségébe, és ripityára törné a nyomdagépeket.

---

* Beteges lopási kényszer

* Az angol Kommunista Párt napilapja

* Népszerű angol pletykaújság vasárnapi melléklete

Megpróbált rávenni, hogy csatlakozzam az Ifjú Kommunistákhoz. Azt mondtam, hogy gondolkozni fogok rajta. Öt percig gondolkoztam rajta, azután úgy döntöttem, hogy inkább nem. Még a vizsgabizottság fülébe jut.

Június 9. Szerda

Itt az ideje, hogy kidobjam a dedós cuccaimat, úgyhogy leszedtem a polcokról az összes rózsaszín és égszínkék könyvet. Berámoltam mindet egy Tuborg sörösládába, és kiraktam az ajtóm elé. Remélem, a szüleim megértik a célzást, és ezek után már nem fognak úgy beszélni velem, mintha gyengeelméjű lennék. Aki megérti, hogyan működik a Nemzetközi Valutaalap (márpedig a múlt heti matekórán megértettem), több tiszteletet érdemel.

Június 10. Csütörtök

Botsáska terhes!

Délután láttam a szövetkezeti boltban. Bicska Maxwell éppen cirkuszt csinált a kasszánál, így aztán megúsztam a beszélgetést. Szerencsétlen nő rémesen néz ki. Úgy kell neki, így jár, aki füvel-fával. Kíváncsi vagyok, ki az atya!

Június 11. Péntek

Apának elege van a csatornapart-karbantartásfelügyelői állásából. Azt mondja, hogy amint a csapata: Boz, Baz, Maz, Daz és Gaz megtisztított egy csatornaszakaszt, rögtön előkészít valami rohadék, és még aznap éjjel telerondítja a habtiszta csatornapartot egyhavi háztartási szeméttel.

A fazonok egy kissé lekókadtak, és hanyatlik a harci szellem. Felajánlottam, hogy felállítunk egy éjjeli őrcsapatot, de apa azt felelte, hogy ha már valaki háromszáz métert cügölt egy ócska matracot a sötétben, nem fogja elhalasztani a kihajítását egy csapat ragyás iskolás gyerek miatt.

Június 12. Szombat

Írtam Mr. Tydemannak a BBC-be, és küldtem neki egy újabb költeményt. Norvégiát választottam témául, mert a norvég bőriparnak aztán igazán szakértője vagyok.

Kedves Mr. Tydeman!

Van néhány szabad percem, úgyhogy gondoltam, firkantok egy levelet, és elküldöm új versemet, a *Norvégiát*. A modernista iskolához tartozik (a vers), más szóval nem virágokról meg ilyesmikről szól, és nem rímel. Ha nem érti, volna olyan szíves átadni valakinek, aki esetleg elmagyarázza önnek. Bármelyik modern költő megteszi. Tisztelettel:

Adrian Mole (15 és 3/4 éves)

Ui.: Ha összefut Terry Wogannal a folyosón, esetleg megkérné, hogy említse meg a nagymamát a rádióban? A neve May Mole, hetvenhat éves és cukorbeteg.

Norvégia

Norvégia! Bonyolult szavak földje.
Szépséged különös magánhangzók mögé rejtetted.
Hosszú éjek, rövid napok, O-kra tett karikák
földje.
Úszó jégtáblákon ernyedten taposó,
Fönségesen merengő rének
Őrzik örökre
a *Titanic* titkát.
Egy nap majd elidőzöm partjaidon,
Anglia közepén élek,
Azonban!
Norvégia! Lelkem ott lakoz vizes
öbleidben.
fiordjaidban–fyordjaidban–fiord

Június 13. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN AZ ELSŐ

Nagymamánál töltöttem a napot. A News of the Worldöt* olvastam, és végre tisztességes ételt fogyaszthattam a változatosság kedvéért. Báránysültet ettünk, meg az ablakban lévő virágládából készített mentaszószot. Nagymama reméli, hogy a következő unokája lány lesz. Azt mondta: – A lányokat olyan szépen lehet öltöztetni. – Már kötött egy bordó rugdalódzót és egy fél pár cipőcskét. Semleges színeket használ. „Biztos, ami biztos.” Rettegek a naptól, amikor babalábacska lesz a babacipőcskében.

Június 14. Hétfő

UTOLSÓ HOLDNEGYED

Új postásunk van. Courtney Elliotnak hívják. Onnan tudjuk a nevét, hogy bekopogott és bemutatkozott. Hát az biztos, hogy nem egy akármilyen postás. Zsabós inget és piros pöttyös csokornyakkendőt visel a szürke egyenruhájához.

Meghívatta magát a konyhába, és kérte, hogy mutassuk be a kutyának. Behoztuk a kutyát a hátsó kertből, Courtney a szemé közé nézett, és azt mondta: – Szervusz, öreg, örülök, hogy megismerkedtünk. – Fogalmam sincs, mit jelent a dolog; az viszont biztos, hogy a kutya hanyatt vágta magát, és engedte, hogy Courtney megcsiklandozza a hasát. Courtney visszautasította a tüsténtkávét, mert csak frissen pörkölt brazilt iszik, azután átadta apának a leveleket, és azt mondta: – Attól tartok, Mr. Mole, az egyik a Kincstártól jött. – Megbillentette a kalapját anyá felé, és távozott. A levelet valóban az adóhivatal küldte. Arról tájékoztatta apát, hogy „értésüléseik szerint” Mr. Mole az előző adóév tartama alatt fűszertartógyártó vállalatot hozott

---

* Amerikai képes hetilap

létre lakása területén, de nem lévén adatuk ilyen vállalat létéről, volna szíves apa kitölteni a mellékelt űrlapot. – Valami rohadt alak beköpött az adóhivatalnál – mondta apa. Elmentem a suliba. Útközben láttam Courtneyt; Singhéktől jött ki, currys fasírtot evett.

Június 15. Kedd

Courtney ma a Vám- és Adóhivataltól hozott levelet. Aziránt érdeklődtek (nem túl udvariasan), hogy miért nem jelentette be apa a fűszertartógyártó vállalatát értéktöbbletadó befizetése céljából.

Apa ráordított a levélre: – Valaki bejelentette helyettem! – Anya és apa összeszámolták, hány ellenséget szereztek maguknak életükben. Huszonhétre jöttek ki, nem számolva a rokonokat.

Június 16. Szerda

Apa kezd reszketni Courtney Elliot jókedvű kopogtatásaitól. Ma reggel a hitelkártya-társaságtól jött levél. Azzal fenyegették apát, hogy félbevágják a hitelkártyáját.

Fejbe talált egy krikettlabda. Én voltam a hibás. Láttam, hogy jön felém, erre csukott szemmel rohanni kezdem az ellenkező irányba. Itthon vagyok az ágyban, várom, hogy kiderüljön, van-e agyrázkódásom.

Botsáska hatszor sétált el a házunk előtt.

Június 17. Csütörtök

Épp most találtam egy listát anya bevásárlószatyra alján:

MELLETTÉ	ELLENE
Talán lány lesz	A függetlenség elvesztése
Több családi pótlék	George nem akarja
	Hónapokig akkora leszek, mint egy ház
	szülési fájdalmak
	Adrian garantáltan féltékeny lesz rá
	Lehet, hogy a kutya nem szereti
	Túl öreg vagyok 37 évesen?
	Visszerek
	Ráncos has

Június 18. Péntek

Reggel megjátszottam, hogy odavagyok egy kistestvérért. Megkérdeztem anyát, gondolt-e már arra, mi lesz a neve. – Igen – felelte anya –, Christabelnek fogom hívni.

Christabel! Úgy hangzik, mintha a *Peter Pan** valamelyik szereplője lenne. Senkit nem hívnak Christabelnek. Szegény kölyök.

Június 19. Szombat

Bringáztunk egyet Nigellel. Azzal indultunk, hogy keresünk valami vad vidéket, hogy visszajussunk a természethez, meg ilyesmi. Kilométereken át pedáloztunk, de az összes erdőt és mezőt szögesdrót vette körül meg BELÉPNI TILOS! táblák. Épp csak a természet határáig jutottunk.

Visszaúton filozofikus beszélgetést folytattunk a háborúról. Nigel marhára odavan érte. Be akar lépni a hadseregbe. Azt mondta: – Kellemes élet, és mikor visszatérek majd a civil életbe, lesz szakmám.

Én meg azt gondoltam: Miféle szakma? Szerződéses gyilkos? De nem mondtam semmit. A legtöbb katonajelölt, akit ismerek, elfelejti, hogy a katonák szakmája végül is az emberlés.

Június 20. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A MÁSODIK. APÁK NAPJA

Apa egy hete belebújt a televízióba. Abba a rohadt, tetves világbajnokságba. Délután, amikor megkérdeztem, nézhetem-e a BBC 2 dokumentumfilmjét a ritka norvég növényekről, nem engedte, hogy átkapcsoljak. Csak ült a sötétben, és nézte a Franciaország–Kuvait meccset. Meg volt sértve, mert elfelejtettem, hogy apák napja van. Hivatalosan tiltakoztam anyánál, de nem volt hajlandó bíraskodni. Fölmentem a szobámba, és a helyzethez igazítottam a Falkland-térképemet. Megnéztem a takarékbetétemet, hogy megengedhetek-e magamnak egy fekete-fehér hordozható tévét. Halálosan elegendem van abból, hogy a szüleim tévéjétől függjek.

Épp jókor mentem le a lépcsőn, tökjő rögbielfutást láttam, egy bóbitás fejű arab pasas vezette. Semmi kifogásom az ellen, hogy érdekes rögbielfutásokat nézzünk a tévén, csak a focit nem bírom elviselni.

Június 21. Hétfő

AZ ÉV LEGHOSSZABB NAPJA. ÚJHOLD

Reggel Mr. Scruton összehívatta az egész sulit a kápolnába. Még az ateista tanároknak is el kellett jönniük.

Piszkosul ideges voltam. Ősidők óta nem szegtem meg az iskolai házirendet, de ez a Scruton mindig örült büntudatot ébreszt az emberben. Mikor az ajtókat becsukták, és az egész sulit ott állt sorban, Scruton odabólintott Mrs. Figgesnek, aki a zongoránál ült, és elkezdte játszani a *Halleluját*.

Néhány felsős (köztük Pandora) végig más szöveget énekelt. – Halleluja! Minek ez az egész? – stb. Egész hatásos volt. Bár eszembe jutott az is: nem ártana újra kihívni a vak zongorahangolót.

Mikor az éneklés véget ért, és Mrs. Figges is elhallgatott, Mr. Scruton fölment a pulpitusra, és egy kis szünet után azt mondta: – A mai nap be fog kerülni a történelembe. – Majd ismét szünet

---

* J. M. Barrie (1860–1937) skót író magyarul is megjelent meséje, illetve mesejátéka

következett, elég hosszú ahhoz, hogy végigfusson a pletyka a sorokon: nyugdíjba megy. – Csönd legyen! – kiabálta, és így folytatta: – Ma, kilenc óra előtt három perccel megszületett Anglia jövődjő királya. – Pandora kivételével (ő köztársaságpárti) az összes lány felüvöltött: – Huuuuuu! Lady Di! Megszülte!

Claire Nelson azt kiabálta: – És mennyivel született?!

Mr. Scruton fölvette a bájosolyát, és meg sem hallotta a kérdést.

Pandora azt kiabálta: – És mennyibe *fog kerülni*?! – Mr. Scruton hallása egy csapásra megjavult. Kizavarta Pandorát a teremből.

Szegény Pandora, vörös volt az arca, mint a munkásmozgalmi zászló, ahogy végigment a sorok előtt a kijáráthoz. Amikor elhaladt előttem, megpróbáltam bátorítóan rámosolyogni, de biztos rosszul vette ki magát, mert Pandora azt suttogetta: – Vigyázz, kiesik a szemed, Adrian!

Mr. Scruton szónoklatot tartott arról, hogy a királyi család mi mindent tesz az angol export fellendítése érdekében, aztán elengedett minket.

Korán lefeküdtem; hosszú volt a nap.

Június 22. Kedd

Az új herceg ma hagyta el a kórházat. Apa reméli, hogy George-nak fogják nevezni, öróla. Anya szerint itt az ideje, hogy a királyi család lépést tartson a korral, és Brettnek vagy Jasonnak keresztelje az újszülöttet.

Skócia kiesett a VB-ből. 2:2-es döntetlent játszottak a ruszkikkal. Apa bepipult, és veszettül szidta a szovjet csapatot. Egyáltalán nem volt nagyvonalú vesztes.

Június 23. Szerda

Pandorát kiközösítették a suliban. Scruton irodája előtt ül egy külön padban, ott kell dolgoznia. Ezt az üzenetet hagytam a fogasán, az öltözőben:

Pandora!

Csak annyit, hogy nagyon tisztellek hétfői büszke kiállításodért.

Exszeretőd:

Adrian Mole

Ui.: Anyám gyereket vár.

Június 24. Csütörtök

SZENT IVÁN NAPJA

(NEGYEDÉVI BÉRFIZETÉSI NAP)

A délelőtti szünetben egy cédulát találtam a fogasomon.

Adrian!

Soha nem voltunk szeretők, ezért pontatlanság, sőt becsületsértés, amikor úgy írod alá az üzeneted, hogy „exszerető”. Hogy mellettem állsz, mindenesetre köszönöm.

Pandora

Ui.: megdöbbsentett a hír, hogy édesanyád állapotos. Mondd meg neki, hogy hívja fel a klinikát.

Június 25. Péntek

A farkam, ha feláll, 14 cm, nyugalmi állapotban kb. 3. Marhára aggódom. Donkey Dawkins a B-ből azt mondja, az övé hosszabb, mint a vonalzó, pedig csak egy héttel idősebb nálam.

Június 26. Szombat

Nagy örömömmre szolgált, hogy este Roy Hattersleyt, a Munkáspárt helyettes vezetőjét láttam a tévében. Ismét lenyűgözött szembetűnő őszintesége és fejlett szókinccse. Korai választást jósolt. Cáfolta, hogy Michael Foot* túl nyiszlett volna a miniszterelnöki bársonyszékhez.

Június 27. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A HARMADIK

Nem bírom tovább ezt az alakoskodást a templomba járással minden áldott vasárnap. Meg kell mondanom a nagymamának, hogy agnosztikus ateista* lettem. Ha van Isten, akkor tudnia kellene – akár férfi, akár nő –, hogy képmutató vagyok. Ha nincs Isten, akkor persze nem érdekes az egész.

Június 28. Hétfő

ELSŐ HOLDNEGYED

Amikor hazaértem a suliból, Bert hívott fel, és beleüvöltötte a fülembe, hogy a Szociális Osztály pénzén bevezették a telefont a nyugdíjas vityillójába. Elmondta, hogy már fel is hívta az egyik lányát Ausztráliában, Melbourne-ban, Queenie pedig beszélt a legidősebb fiával, aki Kanadában lakik, Ontarióban.

Felhívták a *Tárcsázza a nótáját* szolgálatot, meghallgatták a *Nap receptjét*, az *Időjárás-jelentést*, a *Kriketthíreket*, és mindketten lelkesen készülnek, hogy felhívják a *Telefon-mesemondót*. Közöltem Berttel, hogy minden egyes telefonhívásért fizetnie kell, de ő a szokott hörgő nevetését hallatta, és azt mondta: – Mire a számla kijön, én valószínűleg már alulról szagolom az ibolyát! (Bert majdnem kilencvenéves.)

---

* Az angol Munkáspárt vezére

* Agnoszticizmus: filozófiai irányzat, mely szerint a világ a maga teljességében megismerhetetlen; ateista: istentagadó

Június 29. Kedd

A szokásos veszekedés, és persze az utolsó pillanatban, hogy hova menjünk nyaralni. Apa azt mondta: – Lehet, hogy ez az utolsó alkalom. Jövő ilyenkor már bilincsbe verve ülünk itthon. – Anya piszkosul begurult, azt mondta, hogy őt a gyerek semmiben sem fogja megakadályozni. Ha jövőre kedve támad elutazni a Hindukushoz,* felszítja a gyereket a hátára, és megy.

Hindu kuss! Anya már akkor is nyög, ha a buszmegállóig gyalogolnia kell.

Javasoltam a Tóvidéket. Tudni szeretném, hogy ha ott lakom egy darabig, emelkedik-e a költészetem színvonala.

Apa Skegnesst javasolta. Anya Görögországot. Senki nem tudta meggyőzni a másikat, a végén mindenki ráírta a javaslatát egy régi pénztárgéprolniról tépett cetlire, és betette egy fajansz mártásostálba.

Nem bíztunk meg egymásban, ezért anya átment Mrs. Singhért, hogy húzzon ő.

Mrs. Singh és az összes kis Singhek átjöttek, és körbeálltak a konyhában. – Miért csinálják ezt a hacacárét, Mrs. Mole? – kérdezte Mrs. Singh. – Hát nem tudja a férje eldönteni? – Anya elmagyarázta, hogy Mr. Mole nem uralkodó ebben a házban.

Mrs. Singh döbbentnek látszott, de kihúzott egy papírt a mártásostálból. Az állt rajta: Skegness. Ezt a pechet!

Mrs. Singh elnézést kért, de vissza kell mennie, hogy elkészítse férjének a vacsorát. Amikor elment, láttam, hogy apa vágyakozva néz a csinos szárija meg az ékköves szandálja után.

Azt is észrevettem, hogy szomorú pillantást vet anya kezeslábasára és magas szárú fűzős cipőjére. Anya azt mondta: – Szerencsétlen, elnyomott asszony.

Apa erre felsóhajtott: – Igen.

Június 30. Szerda

Anya költözni akar. El akarja adni a házat, melyben egész életemet töltöttem! Azt mondja, több helyre van szüksége „a baba miatt”. Hogy lehet valaki ilyen buta? A csecsemők alig foglalnak helyet. Alig érik el az ötvenkét centimétert.

Július 1. Csütörtök

A DOMINIUM NAPJA KANADÁBAN

Nigel találkát beszélt meg a nevemben Sharon Bottsszal. Szombaton találkozunk a görkorcsoyapályán. Tökideges vagyok. Először is nem tudok görkorcsoyázni – hát még szeretkezni!

Július 2. Péntek

---

* Hegység Észak-Afganisztánban és Észak-Pakisztánban

Kölcsönkértem Nigel diszkó-görkoriját, és gyakoroltam a zsákutcánk járdáján. Minden oké volt, amíg az élő sövényben megkapaszzkodhattam, de félttem továbbgurulni a nyílt kertek felé, mert ott nem lett volna mibe fogódzni.

Hordani akartam a görkorit a házban is, hogy erősödjön az önbizalmam, de apa azt morogta, hogy nyomot hagy a konyhai linón.

Július 3. Szombat

Du. 12–15 Reggel hatkor keltem, hogy gyakorolhassak még. Mr. O’Leary sértésekkel halmozott el a kora reggeli csendháborításért. Átmentem a kiskölykök játszóterére, és ott gyakoroltam, de abba kellett hagynom. Úgy tele volt törött üveggel és kutyaszarral, hogy féltettem a görkori golyóscsapágyait. Megvártam, míg kinyit a zöldséges, vettem egy fél kiló szőlőt, hazamentem, megfürödtem, megmostam a hajam, levágtam a lábkörmöm stb. Azután kiraktam az egész ruhatáram az ágyra, és megpróbáltam eldönteni, hogy mit vegyek föl.

Szánalmas egy kiállítás volt. Amikor elraktam az iskola-egyenruhát, a következők maradtak: három trapézfarmer (TRAPÉZ! Atyaisten, csak a leglököttebb idióták hordanak trapézt!), két ing, mindkettő hosszú, hegyes gallérral (HOSSZÚ, HEGYES! Jóságos ég!) meg négy pulóver, mind a négy nagymama kézikötése (KÉZIKÖTÉS! Megőrülök!). Az egyetlen tűrhető cucc a palackzöld makrokord farmer volt, a khaki katonadzsekivel. De milyen cipő? A tornacsukát bent hagytam a suliban, az ünneplőcipőmet pedig csak nem hordhatom a görkorcsolyapályán!

1/2 11-kor felhívtam Nigelt, és megkérdeztem, hogy vannak öltözve a srácok a görkorcsolyapályán. Azt felelte: – Vörös szatén, oldalt sliccelt kocogósort, ujjatlan szaténtrikó, fehér térdzokni, Sony Walkman füldugó és egy darab arany fülbevaló. – Megköszöntem, letettem a kagylót, a szobámba mentem, és újra végigvizsgáltam a ruhatáram.

A legtöbb, amit tehettem, az volt, hogy fölvettem a fekete klottgatyámat, a fehér atlétatrikóval meg a szürke térdzoknimat. Én vagyok a világon az egyetlen, akinek nincs Sony Walkmanje, és a füle sincs kilyukasztva, megjegyzem, úgysem tudnék hordani se fülbevalót, se füldugót. Remélem, Sharon Bottsot nem érdekli túlságosan.

Tornagatyában menjek, vagy a pályán öltözzem át? És honnan ismerem meg Sharon Bottsot? Eddig csak suliegyenruhában láttam, és tapasztalataim szerint a lányok civilben felismerhetetlenek.

Abbahagyom, indulnom kell.

Du. 6. Ez volt az első és utolsó alkalom, hogy a görkoripályára mentem. Sharon Botts örült menő. 60 kilométerrel száguldott, és csak azért állt meg egyszer-egyszer, hogy spárgázzon a levegőben.

Néha lelassított, és azt mondta: – Menjünk a korláthoz, Mazsola – de nem maradt ott elég ideig ahhoz, hogy hosszabb beszélgetésbe mélyedhessünk. Amikor a 12 év alattiak átvették az uralmat a pályán, a korláthoz száguldott, és betámogatott a büfébe. Ittunk egy kólát, aztán eldübörögtem az öltözőbe a szőlőért. Amikor odaadtam, azt mondta: – Minek vettél te nekem szőlőt? Nem vagyok beteg. – Sokatmondó pillantást vettem a macskanadrágjára meg a miniszoknyájára, de akkor elkezdődött a gördiszkó, és ő kirohant, hogy vad diszkótáncot görögjön. Nemsokára magas, szaténsortos, görkoris srácok vették körül, én meg eltántorogtam átöltözni.

Amikor hazaértem, felhívtam Nigelt. Elpanaszoltam neki, hogy Sharon Bottsnál tök leégtem. Azt felelte, hogy Sharon Botts már felhívta, és elpanaszolta, milyen égés volt, hogy klottgatyában mentem a randevúra.

Nigel azt mondta, abba hagyja a kerítést.

Július 4. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A NEGYEDIK.

A FÜGGETLENSÉG NAPJA AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN

Épp nekiláttam a vasárnapi vacsorának, amikor Bert Baxter telefonált, hogy azonnal menjek át. Legyűrtem a bolognai spagettit, amilyen gyorsan csak tudtam, és átrohantam.

Sabre, a sátáni farkaskutya aggodalmas pofával állt az ajtóban. Elővigyázatosságból magammal hoztam egy csontot, odaadtam neki, és besiettem a házba. Bert a nappaliban ült a tolószékében, a tévé ki volt kapcsolva, úgyhogy egyből tudtam, tényleg baj van. – Queenie rosszul van – mondta Bert. Bementem a tenyérnyi hálószobába. Queenie a nagy, horpadt ágyban feküdt. Nyomorúságosan nézett ki (nem volt kifestve, és a műfogsora nem volt a szájában). – Jó fiú vagy, hogy átjöttél, Adrian – mondta. Megkérdeztem, mi a baj. Azt mondta: – Úgy fáj a mellkasom, mintha vörösen izzó tűkkel döfködnék.

Bert félbeszakította: – Öt perce még azt mondtad, hogy vörösen izzó késekkel.

– Tű vagy kés, nem mindegy? – felelte Queenie.

Megkérdeztem Bertet, hogy hívta-e az orvost. Azt felelte, hogy nem, mert Queenie fél az orvosoktól. Felhívtam anyát, és tanácsot kértem. Azt mondta, átjön.

Míg anyára vártunk, megettem Sabre-t, csináltam egy teát Queenie-nek meg egy céklás szendvicset Bertnek.

Megjelent anya és apa, és máris intézkedtek. Anya felhívta a mentőket. Jól tette, mert míg vártunk rájuk, Queenie mintha kicsit begolyózott volna, élelmiszer-fejadagokról meg ilyesmikről kezdett beszélni.

Bert a kezét fogta, és „buggyant öreg sárkánynak” szólította.

A mentősök éppen kivágták az ajtót, amikor Queenie felkiáltott: – Adjátok ide a rúzsomat! Rúzs nélkül nem megyek sehová! – Berohantam a hálószobába, és végigkutattam az öltözőasztalt.

Felül tele volt tégelyekkel, hajhálókkal, hajtűkkel, porcelánokkal, csipkéekkel, csecsemő- és esküvői fotókkal. Egy kis fiókban végül megtaláltam a rúzst, és odaadtam Queenie-nek. Anya elment a mentővel, apa meg én ott maradtunk, hogy Bertet istápoljuk. Két óra múlva telefonált anya, hogy Queenie agyvérzést kapott, és egyhamar nem engedik haza.

– Mi lesz velem, ha a kislány nem segít? – mondta Bert.

Kislány?! Queenie hetvennyolc éves.

Bert nem akar átköltözni hozzánk. Fél, hogy a tanács elveszi a vityillóját.

Július 5. Hétfő

FÜGGETLENSÉG-NAPI MUNKASZÜNET AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN

Queenie nem tud beszélni. Félig-meddig magánál van, de nem bírja mozgatni a szájizmait. Anya egész nap Bertnél volt, takarított és főzött. Apa mindennap be fog nézni hozzá hazafelé a csatornától. Megígértem, hogy este és reggel megsétáltatom a szörnyű Sabre-t.

Július 6. Kedd

HOLDTÖLTE

Bert gondozónője, Katie Bell meglátogatta Bertet. Azt akarja, hogy ideiglenesen költözzön vissza az Alderman Cooper Naplemente Otthonba. Bert azt mondta: – Inkább a halál, mint az a hullaház.

Katie Bell holnap meglátogat minket. Ellenőrzi Bert hazugságát, hogy anya, apa meg én éjjel-nappal ápoljuk. Queenie még mindig nagyon rosszul van.

Július 7. Szerda

Furcsa nő ez a Katie Bell. Kicsit úgy beszél (és úgy is néz ki), mint Rick Lemon. Szamárbőrdzsekit hord és farmert, hosszú, zsíros haja közepén van elválasztva. Az orra is hosszú és hegyes (apa szerint attól, hogy beleüti a mások dolgába). Leült a nappalinkban, az egyik kezével cigarettát sodort, a másikkal jegyzetelt.

Azt mondta, Bert makacs, enyhe szenilis* tudatzavarban szenved, és pszichogeriátriai* szaktanácsadásra volna szüksége. Anya marhára begurult, és azt kiabálta: – Nappali és éjjeli ápolónőre volna szüksége! – Katie Bell elvörösödött, és azt mondta: – Az éjjeli és nappali ápolás megfizethetetlenül drága.

Apa megkérdezte, mibe kerülne egy öreget elhelyezni az öregek otthonában. Katie Bell azt felelte: – Heti kétszáz font.

Apa felordított: – Adjanak nekem heti kétszáz fontot, istenemre odaköltözöm, és ápolom a vén gazembert!

Katie Bell azt felelte: – Nem csoportosíthatom át a pénzeket, Mr. Mole. – Távozóban még hozzátette: – Nézzék, nekem se jobb a véleményem erről a rendszerről, mint maguknak. Tudom, hogy valami nem stimmel, de mit tehetek?

Anya azt felelte: – Megmoshatja a haját, drágám. Meglátja, sokkal jobban fogja érezni magát, ha nem lóg a képébe.

Július 8. Csütörtök

Üzenetet hagytam Pandora fogasán. Így szólt:

Pandora!

Queenie Baxtert megütötte a guta, bevitték a kórházba. Bert egyedül van a vityillóban. Eljárok hozzá, és megteszem, amit tudok, de nagyon rendes volna tőled, ha meglátogatnál egy kicsit. Marha szomorú. Van fényképed Virágszárlól?

Még mindig a te:

Adrianed

---

* Aggkori elbutulás

* Öregek lelki betegségeivel foglalkozó tudomány

Július 9. Péntek

Isteni nap volt! A sulis nyolc gyönyörű hétre felfüggesztve. És este még *ennél is jobb* történt.

Éppen Bert véget nem érő alsógatyáját vasaltam, amikor Pandora belépett a nappaliba. Egy üveg, házilag savanyított céklát cipelt. Kővé meredtem. Napról napra szebb lesz. Bert ujjongott és kiküldött, hogy csináljak teát. Alig tudtam visszatartani a kezem remegését. Úgy éreztem magam, mintha áramütés ért volna. Amikor odaadtam a teáját, epekedve bámultam Pandorára. És ő epekedve bámult vissza rám!!!!!!

Üldögéltünk, és Virágszál (Pandora expónija) fényképeit nézegettük. Bert hajdani pónikról és lovagról motyogott, amiket lovászfű korában ismert meg.

1/2 10-kor megmosdattam Bertet, a szoba végére ültettem, aztán lefektettem. A villany kályha mellett ültünk Pandorával, amíg Bert hortyogni nem kezdett, aztán sóhajtozva és nyögve egymás karjába zuhantunk. Így maradtunk, amíg Bert órája tízet nem ütött. A szex még csak eszembe sem jutott. Csak halálnyugodt és laza lettem.

Hazafelé megkérdeztem Pandorát, mikor jött rá, hogy még mindig szeret. Azt felelte: – Amikor láttam, hogy azt a szörnyű alsónadrágot vasalod. Csak egy magasabbrendű lény képes ilyesmire.

Épp most mondták be a hírekben, hogy egy férfit találtak a királynő hálószobájában. A negyedik műsor közölte, hogy a férfi egy betolakodó volt, és a királynő sohasem látta azelőtt. Apa azt morogta: – Reméljük, beveszi a királynő férje.

Július 10. Szombat

Apa bevitte Bertet Queenie-hez, én meg busszal mentem a szupermarketba. Anya harminc fontot adott, és megkért, vásároljak be öt napra. Eszembe jutott az utolsó háztartástanóránk, amikor Mrs. Appleyard megtanította, hogyan készítsünk olcsó, tápláló ételeket, úgyhogy a következőket vásároltam:

- 1 kg lencse
- 1/2 kg szárított borsó
- 1 és 1/2 kg korpalszt
- 1 csomag élesztő
- 1/2 kg porcukor
- 1 liter joghurt
- 10 kg gűlbaba
- 1 kg barna rizs
- 1/2 kg szárított őszibarack
- 1 tubus krémsajt
- 1/4 kg margarin
- egy nagy fej káposzta
- 1 kg báránymell
- egy óriási karórépa
- 2 kg patisszon
- 1 kg sárgarépa
- 1 kg hagyma

Fogalmam sincs és már nem is lesz, hogy jutottam el a buszmegállóig. A kalauz mintha nem is lett volna. Egyetlen szem krumplit sem segített fölszedni a busz padlójáról.

Írni fogok a szupermarket panaszirodájának a rohadt barna zacskóik miatt. Ki kellene bírniuk egy kilométer vonszolást szakadás nélkül. Anya nem köszönte meg, amikor visszaadtam a 15 font visszajáról! Azon sopánkodott, hogy elfelejtettem a mélyhűtött Schwarzwaldertortát, a borsókonzervet stb.

Amikor kiderült, hogy nem vettem meg az egy vekni vastagon szeletelt fehér kenyeret, begurult. Megjegyeztem, hogy elhoztam neki az összes hozzávalót, amiből kenyeret süthet. Azt felelte: – Helyesbítés: elhoztad *magadnak* az összes hozzávalót!

Egész este tésztát dagasztottam, azután konzervdobozokba gyömöszöltem. Nem tudom, mi volt a baj. Ötpercenként kinyitottam a sütő ajtaját, és ellenőriztem, de egyszerűen nem akart megemelkedni.

Június 11. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN AZ ÖTÖDIK

Pandora szerint nem lett volna szabad folyton nyitogatni a sütő ajtaját.

Apa nem volt hajlandó megenni a báránybecsináltat. Lement a sarki kiskocsmába, és mikrohullámú sütőben készült fasírtot, hagymapástétomot és fodrosra vágott szalmakrumplit evett.

Aztán majd nézheti a koszorúereit!

Július 12. Hétfő

NEMZETI ÜNNEP ÉSZAK-ÍRORSZÁGBAN

Észkombájn Henderson beindítja az ifjúsági klub költészeti folyóiratát. Felajánlottam néhány ifjúkori zsenyémet meg egy újabb keletű érett költeményt.

Óda Engelshez,

avagy Himnusz a modern szegényekhez

Engels, te számba vetted a szegények nyomorát
a magad idején,

S aligha hitted, hogy lesznek még szegények
1984 körül.

Megálljunk! Mit látok 1983-ban?!

Emitt az éhezők sora a Munkaközvetítő előtt.

Bár a patkány és a tbc már csak szomorú
emlék,

a modern szegények tolókkocsijai csurig

rakva tésztaképző csecsemőkkel,

és árad belőlük a szaggató köhej.

Ifjú anyák segélyért koldulnak.

Ifjú apák bírságot fizetnek.
Öregek nézik a tanácsi lakások síküvege
mögül a kinti életet.
Ó, Engels, ha még köztünk lennél, kezeden
tollal, megreszketnél a méltatlankodástól,
érzékeny orrod beleszimatolna 1983 szörnyű
búzába.

Pandora szerint zseniális a mű. Felolvasta Bertnek – küldök neki egy külön példányt. Mindig
Engelsről dumál.

Július 13. Kedd

Észkombájn Henderson megmutatta Barry Kent szájalmas versenyművét, amivel benevezett a
költői versenyre. Kent biztosra veszi, hogy ő nyeri meg az 5 fontos első díjat. A címe *Tulipánok*.

Szép, piros, magas, merev
Vázában,
Asztalon,
Szobában,
Házunkban.

Henderson szerint Kent verse japán kulturális hatást mutat! Hogy lehet valaki ilyen hülye?
Barry Kentet leginkább akkor érintette közletről a japán kultúra, amikor egy lopott Honda
pótülésén kucorgott.

Július 14. Szerda

UTOLSÓ HOLDNEGYED

A héten minden este átmentem Berthez, és elvittem Sabre-t, azt az átkozott dögöt a nyolc
kilométeres sétájára, de ma este egyszerűen képtelen voltam. Nem bírom, hogy az emberek
átmennek a túloldalra, csak hogy ne kelljen találkozniuk velünk. Sabre ősidők óta nem harapott
meg senkit, de mindig olyan pofát vág, *mintha épp arra készülne*. Még a többi farkaskutya is a
falhoz lapul, amikor látják, hogy közeledik. Bárcsak gyorsan felgyógyulna Queenie; ő büszke
arra, ha együtt látják Sabre-rel. Mindig azt mondja: – Azért egy farkaskutyában az a szép, hogy
széttépi a rablókat.

Július 15. Csütörtök

SZENT SWITHIN NAPJA

Pandora szülei bevitték Bertet a kórházba Queenie-hez. Pandora meg én két csodálatos órát
töltöttünk a szülők ágán. A Rocky I-et néztük videón. Szigorúan távol tartottam a kezem
Pandora erogén zónáitól. A film után a jövőnktről beszélgettünk. Pandora azt mondta, ha

befejezte az egyetemet, kutat szeretne ásni a Harmadik Világ országaiban. Az égő cigarettájával mutatta be, hogyan fúrják az artézi kutat. Sajnos a cigaretta kiesett a kezéből, és kiégett az ágytakaró. Pandora halálideges; a szülei fanatikus nemdohányzók.

A *Szerencsés flótást* olvasom egy Kingsley Amis* nevű pasastól. Apa szerint régebben Kingsley Amis volt a *New Statesman** főszerkesztője. Meglepő, hogy apa milyen tájékozott ezekben az irodalmi dolgokban. Soha nem olvas könyvet, de kénytelen a negyedik műsort hallgatni az autórádió, „mert a kereső beragadt, és nem tudja fogni a *Poptarisznyát*”.

Július 16. Péntek

Du. 1/2 6 Épp most hívott Botsáska, hogy megjött-e már apa a munkából. Mondtam neki, hogy hazajövet minden este meglátogatja Bert Baxtert. Kicsit elszomorodott, és azt felelte: – Köszönöm, majd később jelentkezem. Most, hogy mindjárt szülni fog, biztosan bánja már, hogy olyan kicsapongó életet élt.

Anyának azt mondtam, téves kapcsolat volt. A terhes nőt nem szabad felizgatni.

Július 17. Szombat

Épp most láttam apát és Botsáskát: kart karba öltve sétáltak a csatorna melletti vontatóúton. Tudom, hogy kicsit hepehupás, de azért Botsáska segítség nélkül is végigmehetett volna rajta. Igazán kedves apától, hogy támogatja a szükség óráján, de ügyelnie kellene a közvéleményre. Ha az emberek egy öregedő férfit látnak kart karba öltve sétálni egy terhes nővel, hajlamosak azt hinni, hogy ő a magzat apja. Elbújtam a régi híd mögé, míg el nem tűntek, azután Pandorához mentem.

Július 18. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A HATODIK

Reggelinél apa bejelentette, hogy el fogja köttetni az ondóvezetékét. Érintetlenül toltam el magamtól a virslit.

Július 19. Hétfő

Bert után meglátogattam nagymamát. Karácsonyi kalácsot készített. Megengedte, hogy beledobhassam a húszpennyseket a tésztaiba, és kívánjak valamit, miközben ő kavarta. Marha önző voltam. Kívánhattam volna világbékét vagy gyors gyógyulást Queenie-nek vagy sima szülést anyának, de én azt kívántam, hogy a pattanások múltjanak el a vállamról, mielőtt nyaralni megyünk. Reszketek, ha csak rá gondolok, hogy a hátam ki van téve a skegnessi tengerparton nyaralók bámész tekintetének.

---

* K. Amis (1922–) angol író

* Angol politikai hetilap

A királynő személyi testőrének, Trestrail felügyelőnek be kellett nyújtania a lemondását, mert az újságok kinyomozták, hogy homoszexuális. Szerintem ez nem tisztességes. A buziság nem törvénybe ütköző cselekedet, és fogadok, hogy a királynőnek tökmindegy. Barry Kent *engem* nevez homokosnak, mert szeretek olvasni, és utálok a sportot. Úgyhogy én aztán tudom, mi az üldöztetés.

Július 20. Kedd

ÚJHOLD

Kaptam egy külföldi levelet, a címzett én vagyok, de biztos tévedés, mert egyetlen külföldit sem ismerek.

Norsk rikskringkasting, BERGEN, Norway.

Kjoere Adrian Mole,

John Tydeman visite meg ditt dikt „Norge” og jeg var dypt rørt av de folelser de uttrykte. Jeg haper du en dag vil besøke vårt land. Det er vakkert og du vil kunne oppleve fjordene og se hvor Ibsen og Grieg levde. Som en intellektuell person burde det interessere deg. Når du besøker oss og snakker med oss vil du oppdage at våre vokaler ikke er så eiendommelige. Husk at vi bare har lange netter og korte netter om vinteren. I juni er det helt motsatt. Så kom om sommeren – vi skal ta imot deg på beste måte. Til lykke med dine studier av norsk lærindustri. Hjertelig hilsen

Din,

Knut Johansen

Július 21. Szerda

Már csak nyolc nap van hátra a skegnessi nyaralásig. Megkérdeztem apát, velünk jöhet-e Pandora. Nem bírom elviselni a gondolatot, hogy két héten át hármásban leszek a szüleimmel. Apa azt felelte: – Szívesen látjuk, feltéve, ha leperkál százhusz fontot.

Július 22. Csütörtök

Miközben Bertnél takarítottunk, megkérdeztem Pandorát, nincs-e kedve velünk jönni Skegnessbe. Azt felelte: – Drágám, ha kell, követlek akár a pokolba is, de Skegness azért túlzás.

Bert azt mondta: – Tudod, mi vagy te, Pandora? Egy elkényeztetett úrilány. Jót fog tenni neked; ha elvegyülsz a proletariátussal. Az élet nemcsak száraz-lesiklopályákból meg brácsaleckékből áll. – Nagyot sóhajtott. – Ami engem illet, odaadnám a jobb tojásom egy hétért Skeggyben.

Pandorának gyönyörű rózsaszín lett az arca, és azt felelte: – Rettenetesen sajnálom, Bert. Az ember hajlamos elfeledkezni arról, hogy kivételezett helyzetben van.

Bert meggyújtott egy szűrőtlen, és újra felsóhajtott. – Én már nem megyek többet nyaralni; nem, nem, túl öreg vagyok hozzá. A *halál* az egyetlen pihenés, ami még jöhet.

Pandora, hogy elterelje Bert figyelmét, felhívta a kórházat, és Queenie hogylétéről érdeklődött. A nővér azt mondta: – Mrs. Baxter ma a rúzsát kérte. – Bert földerült, amikor meghallotta a hírt.

– Ezek szerint jobban van az öreglány – mondta. Lefektettük Bertet, azután hazakísértem Pandorát.

Szédületes félfrancia, félangol keverésű csókot váltottunk, azután Pandora azt súgta: – Adrian, vigyél magaddal Skegnessbe. – Ez a legromantikusabb mondat, amit valaha is hallottam.

Július 23. Péntek

De. 11 Reggel egy piszkosfehér macska jelent meg a küszöbön. A nyakán biléta lógott ezzel a felirattal: *Roynak hívnak*. Cím nem volt rajta. Ügyet sem vetett rám, amikor behoztam a tejet az ajtó elől, úgyhogy viszont-ügyet se vetettem rá.

Du. 6 Anya és apa összebalhézta Roy miatt. Apa azzal vádolta anyát, hogy ittmaradásra uszítja Royt, amikor tejet ad neki. Anya azzal vádolta apát, hogy állatgyűlölő.

A kutya mintha kissé nyugtalanodna: nyilván bizonytalanul érzi magát. Roy egész nap a szerszámkamra tetején aludt, fogalma sincs róla, mekkora bajt csinált.

Július 24. Szombat

Elmentem ruhát venni a nyaraláshoz. Anya velem jött. Szürke cipzáras kardigánt akartam a Marks and Spencertől* (Skegnessben hideg szél fúj). Felpróbáltam, de anya szerint olyan vagyok benne, mint a Frankenstein fia, és nem volt hajlandó kifizetni. Vitatkoztunk egy kicsit eltérő ruhaízlésünkről. De ahogy körülnéztem, láttam, hogy jó néhány tinédzser vitatkozik a szüleiével.

Egy szó nélkül jártuk végig a többi üzletet. Anya bevonszolt egy punkboltba, és megpróbálta fölkelteni az érdeklődésemet egy citromzöld, leopárdbőrmintás pólóing iránt. Fölpróbálni sem voltam hajlandó ezt az ízléstelenséget, erre ő megvette magának.

A szadista képű eladó azt mondta: – Tök penge a mutterod. – Úgy tettem, mint aki nem hallja. Nem volt nehéz; a bolt magnóján Bud Horror énekelte a *Hello Dolly* trágár változatát. Olyan hangos volt, hogy csörögtek a szöges övek meg a láncdzsekik.

A következő állomás a kismamaáruház volt, ahol anya örült mennyiségű babaholmit és hasránctalanító krémet vásárolt. Reméltem, megajándékozta magát egy szép, tisztességes kismamaruhával, hogy legyen mit fölvennie, ha eljön a szörnyű nap, mikor majd látni lehet a pocakját. De közölte velem, hogy továbbra is a kezeslábasát szándékszik viselni. Mindenki rajtam fog röhögni a suliban.

Július 25. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A HETEDIK

Ismételtem egy kicsit a záróvizsgára. Amikor újra kezdődik a sulis, végig kell csinálni ezt a nevetségesen hülye próbavizsgát. Angolból, földrajzból és történelemből záróvizsgázom, fafaragásból, háztartásból és biológiából csak beszámolóra kell mennem aláírásért.

---

* Nemzetközivé vált angol áruházlánc

Tiszta időpazarlás az egész. Az olyan intellektueleknek, mint én, úgysem kell bizonyítvány az álláshoz meg a hírnévhez: az ilyesmi jön magától. A ritkaságértékünk miatt.

Az egyetlen probléma az, hogy a befolyásos emberek is felfigyeljenek arra, hogy intellektuelek vagyunk. Rajtam még senki nem vette észre, pedig már a hétköznapi beszélgetésben is használlok olyan hosszú szavakat, mint például „multifunkcionális”.

Július 26. Hétfő

Courtney Elliot reggel rossz hírt hozott. Levél jött a Munkaerő-hivatal Szakbizottságától. Közltek apával, hogy a csatornapart tisztítási üteme „súlyosan elmarad a tervezettől”.

Apa fortyogott: – Mit várnak ezért a rabszolgabérért?

Anya azt mondta (a szokásoshoz képest egész engedékenyen): – Hát azért *dolgozni sem úgy dolgozol*, mint egy rabszolga, George. Fél ötre mindennap itthon vagy.

Apa kiment, és bevágta a konyhaajtót. Utánarohantam és felajánlottam, hogy segítek neki a csatornaparton, de azt felelte: – Nem, te csak maradj itthon, és segíts anyádnak csomagolni a nyaraláshoz.

Anya és Courtney Elliot a Guardian keresztretjvényét fejtették, a nyári ruhák meg a mózeskosárban vártak a mosásra, úgyhogy inkább átvittem a kutyát Berthez, és megnéztem a tévében a *Falklandi Gyászmisét*.

A Szent Pál-katedrális tele volt özvegyekkel és gyászoló hozzátartozókkal. Hazamentem, és belegyűrtem a falklandi hadjárat térképét a szemétládába.

Július 27. Kedd

ELSŐ HOLDNEGYED

Anya ma fellengzős üzenetet kapott Pandora apjától. Nem hajlandó százhusz fontot adni a lányának Skegnessre!

Azt mondja a disznó zsugorija, hogy már kiguberált négyszáz fontot a családjának egy szeptemberi kenutúrára a Wye folyón, és Pandora mérték utáni kenuruhája egy negyvenesébe került, úgyhogy „képtelen további anyagi áldozatokra”. Két Pandora nélküli hét áll előttem, hacsak ki nem találok valamit, hogyan szerezzek 120 fontot. Pandorának egy pennyje sincs. Az összes zsebpénzét brácsahúrra költi.

Július 28. Szerda

Ma láthatóvá vált anya pocakja. Semmit sem csinál, hogy leplezze. Tulajdonképpen mintha *büszke* volna rá.

Minden látogatónak mutogatja.

Ilyenkor rögtön rám jön a mehetnék, és távozom.

Július 29. Csütörtök

Apa az utóbbi három napban betegre dolgozta magát a csatornaparton. Este tíz előtt nem került haza. Halál ideges, hogy ott kell hagynia a csatornát a nyaralás miatt.

Meglátogattam Queenie-t a kórházban. A kórterme tele van sápadt, beesett arcú öregasszonyokkal. Még jó, hogy Queenie ki volt rúzsozva, egyébként meg sem ismertem volna.

Nem tud rendesen beszélni, örült nehéz volt kitalálni, mit mond. Amikor húsz perc múlva eljöttem, halálosan kimerültem a mosolygástól. Megpróbáltam nem nézni az öregasszonyokra, ahogy visszasétáltam végig a kórtermen, de utánam kiabáltak és integettek. Az egyik megkért, hogy hozzak egy szép halat a férjének vacsorára. Egy fáradt arcú ápolónő azt mondta, hogy sok öregasszony a múltban él.

Szerintem nem lehet hibáztatni őket. A jelenük olyan rémes.

Július 30. Péntek

Az egész család átment Pandoráékhoz, hogy megbeszéljük, mi a teendő Berttel, amíg mi nyaralunk.

Bert az összejövetel alatt végig morgott. Bármit tesz érte az ember, soha egy fikarcnyit sem hálás. Néha azt kívánom, bár beköltözne az Alderman Cooper Naplemente Otthonba.

Anya ezt a listát adta Pandora anyjának:

1. Csak az V. György Koronázási Emlékbögréből hajlandó inni.
2. Három púpozott kanál cukorral issza a teát.
3. Ne engedd, hogy a *Húsz a csúcsont* nézze. Túlságosan felizgatja.
4. A körzeti nővér keddenként ellenőrzi, mije érzékeny nyomásra.
5. *Kizárólag* céklás szendvicset, rántottát, konzerv curryt és különféle színes fantáziamártásokat eszik. Ne veszteged az időd rá, hogy változatosabban próbáld etetni. Én megpróbáltam, de nem sok sikerrel.
6. Pontosán reggel 9 óra 5 perckor van széklete. Légy szíves, mindig úgy érkezz a vityillójába, hogy legyen elég idő előkészíteni a szobaárnyékszéket.
7. Sabre-nak *legkevesebb napi* nyolc kilométer sétára van szüksége.
8. Ne szólj hozzá az *Onedin család* alatt.
9. Szükség esetén Mrs. Singh hajlandó helyettesíteni, viszont őt magát is pátyolgatni kell.
10. Éjszakára egyedül lehet hagyni, ha megvan a betevő barna söre (három üveg).
11. Azzal fog vádolni, hogy kiforgatod a nyugdíjából. Rá se ránts!
12. *Harcos nagybrit üdvözetem!*

Július 31. Szombat

Rio Grande Panzió, Skegness

Pandora kora reggel ájtott elbúcsúzni. Normális körülmények közt kiborultam volna a gondolattól, hogy két hétig nem látom, de túlságosan lekötött a bőröndjeim becsomagolása meg a fürdőgatyám keresése ahhoz, hogy letörjek.

Pandora segített összecsomagolni az egészségügyi dobozomat. Végül du. 6-kor elhagytuk zsákutcánkat.

A kocsis Granthamnél lerobbant, így csak éjjel 1/2 1-re értünk a Rio Grandéhoz. A panziót zárva találtuk. Vaksötét volt. A jó ég tudja, meddig álltunk ott és csöngettünk, míg előjött egy béna pasi, és ajtót nyitott.

– A Mole család? – kérdezte. – Elkéstek; 11-kor kapuzárás, a későn jövők 50 pennyt fizetnek.

– És nekünk kihez van szerencsénk? – kérdezte anya.

– Bernard Porke-hoz személyesen... vagyis én vagyok a Rio Grande tulajdonosa – felelte a pasas.

– Mindenesetre köszönjük szépen a szívélyes fogadtatást, Mr. Porke – mondta anya. Aláírta a vendégkönyvet, én meg kimentem, és segítettem apának leszedni a csomagokat a kocsis tetőtartójáról.

A ponyvát valahol útközben elveszthettük, úgyhogy minden ronggyá ázott. Ezt az alagsori szobámban írom. Az ablakom a kukákra néz. Hallom, ahogy Mr. és Mrs. Porke veszekszenek a szomszédos konyhában.

Bárcsak újra a Midlandsben volnék!

Augusztus 1. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A NYOLCADIK. ARATÓÜNNEP SKÓCIÁBAN (A NEGYEDÉVI BÉRFIZETÉS NAPJA)

Mr. Porke kiabálására ébredtem: – Tányéronként csak egy szelet szalonnát, Beryl! Tönkre akarsz tenni?

Gyorsan felöltöztem, és hat lépcsőfordulót rohantam fölfelé, a szüleim padlásszobájáig. Fölkeltettem őket, és szóltam, hogy mindjárt kész a reggeli. Apa azt mondta, rohanjak az étterembe, és stoppoljak le egy kellemes asztalt. (Tengerparti panziókban szuper profi.)

A nagy, színes ablak mellé ültem, és figyeltem panziótársaimat, amint helyet foglalnak az asztaloknál. Valamilyen okból mindenki suttogott. Az anyák rászóltak gyerekeikre, hogy üljenek csöndben, egyenesen stb. Az apák a sőtartót bámulták.

Szüleim érkezése némi feltűnést keltett. Anya soha nem halkítja le a hangját, úgyhogy mindenki hallotta, Mr. Porke is, amint a nejlon ágyneműre panaszkodik. Biztos vagyok benne, hogy az asztalunk ezért kapott csak két darab bundáskenyeret.

Augusztus 2. Hétfő

NEMZETI ÜNNEP SKÓCIÁBAN.

MUNKASZÜNETI NAP ÍRORSZÁGBAN

Apa megtért proletár gyökereihez. Vett egy „Csókolj gyorsan, préselj lassan” feliratú kalapot, és dobozos sört vedelve korzózott a sétányon.

Föltettem a napszemüvegemet, és messze lemaradtam mögöttük.

Augusztus 3. Kedd

Még tizenegy nap van hátra, és én már elflippereztem az összes pénzem. Mind bent van az automatákban.

Augusztus 4. Szerda
HOLDTÖLTE

Ma kisütött a nap!
William herceget is megkeresztelték. A Rio Grande azzal ünnepelte az eseményt, hogy vacsorára mindenki kapott egy-egy ráadás főtt tojást.

Augusztus 5. Csütörtök

Egy Ray Peabody nevű embert ültettek az asztalunkhoz. Corbyban lakik, elvált. Annak idején a Rio Grandéban töltötte a *nászútját*. (Nem csoda, hogy elvált.) A tehetségkutató-versenyre jött Skegnessbe. Énekes és zsonglőr. Bemutatott egy kis zsonglőrködést a sőtartóval, amíg Mr. Porke rá nem szólt, hogy „ne rongálja a felszerelési tárgyakat”.

Augusztus 6. Péntek

Küldtem egy szamaras levlapot Pandorának.

Drága Pan!

Szerdán kisütött a nap, de nem oszlatta el elválásunk keserűségének sötétjét. Ez itt egy kulturális sivatag. Hála az égnek, hogy magammal hoztam a Nevil Shute-köteteket.

Örökre tied:

Adrian X

Augusztus 7. Szombat

Kiautóztunk a Gibraltár-fokra, hogy megnézzük a vadvédelmi területet. Védelmet láttunk, vadat nem. Biztos elbújtak a szél elől.

A kegyetlen tengert olvasom egy Nicholas akárkicsodától.

Augusztus 8. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A KILENCEDIK

Apa tengeri horgászatra ment az Állástalan Elektromos Fűtőtestügynökök Egyesületével.

Anya meg én a vasárnapi újságokat olvastuk a parton egész nap. Ha kettesben van vele az ember, egész kedves. A nap örült forrón tűzött, de nem vehettem le az ingemet, mert tizennyolc pattanás nyomja a vállamat.

Augusztus 9, Hétfő

Ma napijeggyel bementünk a szabadidőközpontba. A szögesdrót, a sápadt, fásult, céltalanul lődörgő emberek látványa furcsa érzést keltett bennem.

Apa a „Híd a Kwai folyón”-t kezdte fütyülni, és *tényleg* olyan volt az egész, mint egy hadifogolytábor. Senkit sem kínoztak, és senki nem éhezett, de az embernek az volt az érzése, hogy a személyzet bármikor bekeményedhet. A szüleim egyenest egy kocsmába mentek. Kipróbáltam az összes száználmas ingyencirkuszt, végignéztem egy „kinek csontosabb a térde” versenyt, aztán egy kötélhúzóversenyt, aztán álltam a kocsmá előtt, és vártam a szüleimet.

Önző módon egy 18 éven felülieknek krimót választottak.

1/2 2-kor apa kihozott nekem egy üveg rostost meg egy zacskó burgonyapelyhet.

1/2 3-kor bedugtam a fejem az ajtón, és megkérdeztem, meddig akarnak még maradni. Apa rám förmedt: – Ne nyafogj! Keress magadnak valami elfoglaltságot. – Egy darabig néztem a számárversenyt, aztán elegendő lett, és beültem a kocsiba.

4-kor a hangosbeszélő elüvöltötte magát: – A tizenöt éves Adrian Mole-t várja anyukája és apukája a gyermekmegőrzőnél!

Micsoda megaláztatás!

És azt a gyötrelmet, amikor az a mogorva gyermekfelügyelő a kezembe nyomta a nyalókát! A szüleim tökre élvezték a helyzetet. Egész úton hazafelé ezen röhögtek.

Augusztus 10. Kedd

Vacsora közben Mr. Porke egy üzenetet adott át apának. Eszerint egy közeli barátját beszállították a királyi kórházba, és legyen szíves azonnal felhívni a tizenkettes kórtermet. Mindannyian értetlenül álltunk a rejtély előtt. Apának nincs egyetlen közeli barátja sem.

Apa pánikban állt fel az asztaltól. Anya is felállt, hogy kövesse, de apa azt mondta: – Nem, Pauline, ez nem rád tartozik.

Vagy tizenöt percig volt távol. Amikor visszajött, azt mondta: – Mondanom kell nektek valamit, menjünk valahová, ahol magunk vagyunk.

Leültünk egy padra a sétányon, és apa közölte velem meg anyával, hogy Botsáska egynapos fiának ő az apja.

Egy évszázad telt el, mire anya megszólalt: – Hogy hívják?

Mire apa: – *Brett*. Ne haragudj.

Nem tudtam mit mondani, hát inkább hallgattam. Még mindig nem tudok mit mondani, úgyhogy lefekszem.

Augusztus 11. Szerda

1/2 1 Apa elment meglátogatni Brettet és Botsáskát. Anya küldte. Mit mondhatnék anyának? Azt eddig is tudtam, hogy képtelen vagyok csevegni, de most már azt is tudom, hogy beszélni is képtelen vagyok.

Este 8 Csak ül a padlásszobájában, a keze a hasán. Még egyszer sem sírta el magát. Marhára aggódom.

Este 9. Felhívtam Pandora anyját, és mindent elmondtam neki. Nagyon együtt érzett velünk. Azt mondja, ellátja Bertet éjszakára, aztán eljön értünk kocsival Skegnessbe.

Összecsomagoltam mindent, elküldtem anyát, hogy mossa meg az arcát, és hozza rendbe a haját, aztán ültünk, és vártuk Mrs. Braithwaite-et.

Augusztus 12. Csütörtök

UTOLSÓ HOLDNEGYED

Otthon

Este 11 Anya, amint meglátta Mrs. Braithwaite-et, rögtön sírva fakadt. – *Mind* mocskos disznók ezek, Pauline – mondta Mrs. Braithwaite, és gyilkos pillantást vetett RÁM!

Ez pizsokság! Én tökéletesen és abszolúte hú kívánok maradni Pandorához! A többi tiszta zűrzavar.

Hajnali 1/2 5-kor értünk haza. Mrs. Braithwaite nem szeret 40 kilométernél többel menni.

Rögtön ágyba bújtam. Nem mertem ellenőrizni, hogy apa a szobájában van-e.

Augusztus 13. Péntek

A nap nem sok jót ígért.

Apa borotvája eltűnt a fürdőszobából. Kénytelen voltam anya rózsaszín hónaljszőrpengéjét használni. Csíkokra vágta a képem (viszont szép mennyiségű borosta tapadt a mosdó falára).

Azért kellett megborotválkoznom, mert átjött nagymama, és tudatni kellett vele a szörnyű hírt, hogy a fiának törvénytelen gyereke született, miközben az a nő, aki tizennégy éve a felesége, épp egy törvényes gyereket vár tőle.

Nagymama egész jól vette a kanyart. Azt kérdezte: – Melyik kórházban van az a nő? – Anya megmondta neki, mire nagymama kihúzta magát, és taxiba ült.

Pandora elmondta, hogy a mamája közel áll az idegösszeomláshoz, mert Bert Baxter egész héten gitározott az idegein.

Ami engem illet, az a meggyőződése alakult ki, hogy a világ egészen megtébolyodott. Barry Kent megnyerte a Kallódó Fiatalok Klubjának költészeti versenyét.

Azzal a béna vigyorával benne volt az esti újságban. Nem bírom tovább!

Augusztus 14. Szombat

Nagymama átállt!

Átadta a *mi* csecsemőnk ruháinak egy részét Brett Slaternek, Botsáska fiának. Tudom, hogy nagymama nem szereti anyát, de anya legalább apa törvényes felesége.

Most aztán egyszer s mindenkorra elegendem van a felnőttekből! Még van képük dirigálni a gyerekeknek, hogy mit csináljanak, miközben ők állandóan megsértik a saját szabályukat.

Reggel átjött Pandora apja, és megkérdezte anyát, segíthet-e valamiben. Mire anya azt mondta: – Na, kopjon le, és segítsen a saját feleségének! – Ha így folytatja, nem maradnak férfi barátai.

Reggel kinyitott a bank. Fogadok, hogy apa volt az első a sorban. Pénteken mindig elfelejti.

Augusztus 15. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A TIZEDIK

Apa átjött, és megkérdezte, hazajöhet-e. Szerettem volna, ha anya igent mond, de kirúgta. Apa nagymamához költözött.

A lemezjátszót magával vitte a pizsok disznó. Anya azt mondta, nem érdekli. Azt mondja, ha megszületett a gyerek, szerez egy szuper állást, és vesz magának Hi-Fi-tornyot láncsal.

Augusztus 16. Hétfő

Pandora ma megdöbbenett. Azt kérdezte, nem akarom-e megnézni *Brett öcsémet*. Tökfurcsa elgondolni, hogy van egy öcsém. Remélem, a szerencsétlen kölyöknek nagyobb mázlija lesz a bőrével, mint nekem.

Augusztus 17. Kedd

Ma egy ötvenfontos csekk érkezett apától. Anya széttépte, és a fecniket visszaküldte. Hogy lehet valaki ilyen lökött?

Később azért megbánta.

Botsáska, Bicska Maxwell és Brett odaköltöztek a nagymamához.

Augusztus 18. Szerda

Elvittem sétálni a kutyát, s közben mintegy véletlenül beugrottam nagymamához, és mintegy véletlenül belenéztem Brett bölcsojébe. A bőrét valami pihés ízé borítja. Tele van ráncokkal is.

Nem láttam se Botsáskát, se apát. Nagymama jó modorra oktatta Maxwellt az asztalnál.

Nem maradtam soká. Anyának sem szóltam, hogy ott voltam. Csak véletlen látogatás volt.

Augusztus 19. Csütörtök

ÚJHOLD

Mrs. Braithwaite Seduxenen él Bert Baxter miatt. Mrs. Singh vette át az ügyeletet. Rettentő rég nem láttam Bertet. Tudom, hogy trágár megjegyzéseket tesz majd apa férfiasságára, így inkább távol maradok. Lemondtam a szexről. Úgy látszik, csak bajt okoz. Főleg a nőknek.

Augusztus 20. Péntek

Anya túlságosan rossz állapotban van, hogy főzhessen. Nekem kell. Mostanáig salátát ettünk, vagy marhahússal, vagy tonhalkonzervvel, de holnap, azt hiszem, kipróbálok valami mást – talán salátát sonkával.

Apa állandóan telefonál, hogy mi van anyával. Ma megkérdezte tőlem, nem emlegetett-e anya válást. Azt mondtam, nem említette, de nagyon úgy néz ki, mint aki arra gondol.

Augusztus 21. Szombat

Mintegy véletlenszerűen megint beugrottam nagymamához. Brett teljesen apára ütött. Tisztára olyan barna a szeme, mint apáé. Nagymama éppen kicserélte a piszkos pelenkáját. Csak ámultam, hogy mekkora a farka.

Botsáska *szoftatja* Brettet. A szerencsétlen kölyök igencsak éhezhet – amikor utoljára jól megnéztem Botsáskát, egyáltalán nem volt melle.

Botsáska meg apa nem voltak otthon, babacuccokat vásároltak két etetés között.

Augusztus 22. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A TIZENEGYEDIK

Lementem a vasárnapi újságokért, de nem lestem bele a Playboyba a képeslappolc-fedezékben, mint máskor. Annyi a szexbotrány a saját családban, hogy nem érdekel a másé.

Mr. Cherry, az újságos megkérdezte, küldje-e továbbra is apa Horgász, meg Csináld magad magazinjait. Mondtam, csak nyugodtan.

Az újságok másfél kilót nyomtak, de nem volt bennük a világon semmi, hacsak azt nem számítjuk, hogy a PFSZ már megint kiment Bejrútból.

Augusztus 23. Hétfő

Barry Kent anyja újabb gyereket szült. Pandora épp akkor ment el a templom előtt, amikor Kenték kijöttek a keresztelőről. Azt mondta, a baba pontosan olyan, mint a többi Kent. Vad szeme van és óriási öklei.

A Tarzan nevet kapta. Kabalából! Ha! Ha! Ha!

Augusztus 24. Kedd

Mrs. Singh elintézte Bertnek, hogy nyaralni menjen az öreg Hinduk jótékonyági egyletével. Megkérdeztem tőle, mióta hindu Bert. Mrs. Singh azt felelte: – Nem érdekel, hogy hindu-e vagy sem. Tőlem lehet unitárius, mormon vagy szombatista misszionárius, csak ne lássam.

Sabre az Állatvédő Liga szállójában marad. Remélem, elszigetelik a többi kutyától.

Augusztus 25. Szerda

Amikor lejöttem a szobámból, Courtney Elliot brazil kávé szűrőszelgetett a konyhában. Azt mondta: – Fontos üzenetet hozok Mole Mesternek! Levél a BBC-től!

Felvittem a levelet a szobámba, és sokáig bámultam, szerettem volna, ha ez áll benne: „Egyórás önálló költői estet biztosítunk az ön számára, az alábbi címmel: *Az ifjú Adrian Mole költészete.*”

Persze nem így szólt. Hanem így:

BBC Július 19.

Kedves Adrian Mole!

Köszönet az igen formás levélért és a *Norvégia* című újabb költeményért. Tetemes fejlődés tapasztalható előző alkotásaidhoz képest, és érezhető, hogy költészeted egyre érik. Ha az iskolaújságotok visszautasította a *Norvégiát*, akkor minden bizonnyal meg kell vizsgálni szerkesztőjének elmeállapotát. Hacsak persze nincs tömérdek kiváló költő az iskolában. Egyetértek a virágokról meg ilyesmikről szóló unalmas rímes versikékről alkotott véleményeddel, de persze nem szabad elfelejteni: ahhoz, hogy az ember megszeghesse a rím és a ritmus szabályait, először ismernie kell azokat. Akárcsak annak a festőnek, aki absztrakt képeket akar festeni, először tudnia kell pontosan természet után rajzolni, hogy azután összezavarhassa a dolgokat. Picasso nagyon jó példa erre.

Remélem, jól sikerült a dolgozatod a norvég bőriparról. Megmutattam a versed a norvég kollégának (rádiós rendező a norvégiai Bergenben), nagyon nagy hatással volt rá, hogy ilyen szorgalmasan tanulmányozod hazáját. Mellékelem annak a levélnek a fordítását, amelyet neked küldött, nyilván nehéz volt megértened, mivelhogy norvégul íródott. Mellesleg a „fjord” jobb szó, mint az „öböl”, Ne izgasd magad a helyesírás miatt, egy jó szerkesztő mindig kijavítja az efféle apróságokat. Tetszik az „Azonban!” felkiáltás az utolsó előtti sorban. Ezzel a művel nemigen tudok kezdeni semmit, de megőrzöm költői fejlődésed mementójaként. (Ne feledd, a költészet nem sokat hoz a konyhára!)

Ritkán adódik rá alkalom, hogy találkozam az Idősek hullámhosszán szerkesztőjével a folyosón, mivel ő a második műsorban van, én pedig a harmadik és negyedik műsor részére dolgozom. Azonkívül ő kora reggel megy adásba, és rendszerint már nincs is az épületben, mire én eljutok az asztalomig.

Minden jót, és hadd köszönjem meg még egyszer, hogy bepillantottam legutóbbi művedbe.
Üdvözöl

John Tydeman (negyedik műsor)

Kedves Adrian!

John Tydeman megmutatta *Norvégia* című versedet, és engem mélyen megindítottak érzelmei. Remélem, egy nap ellátogatsz majd hazánkba. Gyönyörű szép, megnézheted a fjordokat, és megnézheted, hol élt Ibsen és Grieg. Mint intellektuelt ez nyilván érdekelni fog. Talán ha meglátogatsz minket, és elbeszélgetsz velünk, nem találsz majd olyan különösnek a magánhangzóinkat. Ne felejtse, hogy nálunk csak télen hosszúak az éjszakák és rövidek a nappalok. Júniusban épp fordítva van.

Egyszóval gyere nyáron, és szívesen látunk majd.

Sok sikert a norvég bőriparral kapcsolatos tanulmányaidhoz!

Üdvözöl:

Knut Johansen

Milyen csodálatos levél! „Tetemes fejlődés”, „költészeted érik”! A fordítás még annál is jobb: meghívás Norvégiába! Majdnem. Azt ugyan nem említette, hogy fedezik az útiköltséget, de: „gyere nyáron, és szívesen látunk majd”!

Anya és Courtney Elliot elolvasták a leveleket. Courtney azt mondta: – Mrs. Mole, a maga fia egyedülálló. Anya válasza rövid volt, de megható: – Tudom.

Augusztus 26. Csütörtök

ELSŐ HOLDNEGYED

Elkaptam Courtney Elliotot a BBC-levél késedelmes kézbesítése miatt. A dátum július 19. volt, több mint egy hónapig tartott, amíg megtette a 160 kilométeres utat. Courtney azt felelte: – Azt hiszem, júliusban kisiklott egy postavonat Ketteringnél. Lehet, hogy a leveled azokban a peches postaszákokban lapult, amelyek addig heverték a pálya melletti árokban, amíg egy hazaballagó szántóvető fel nem fedezte őket. A posta mindig talál kifogást!

Augusztus 27. Péntek

A kamatláb 10 és 1/2%-ra esett. Anya bejelentkezett Mr. Niggardhoz, a bankfiók vezetőjéhez. Kölcsön akart kérni, mert egy pennyje sem maradt. Remélem, megadják neki a hitelt. Két hete nem kaptam zsebpénzt.

Augusztus 28. Szombat

Pandora kenuleckéket vesz, hogy fölkészüljön a nyaralásra a Wye folyón. Ma volt az első órája. Meghívott, nézzem meg, és ha szükséges, alkalmazzak szájtól szájig lélegeztetést abban az esetben, ha beleesne a vízbe, és félig megfulladna.

Hulla erotikus látvány volt a fekete vízhatlan ruhájában meg a bukósisakban. És isten tudja, mióta, először éreztem, hogy a farkam erőre kapott.

Semmi másra nem emlékszem az egész leckéből, úgyhogy képtelen voltam bekapcsolódni Pandora lelkes fecsegésébe hazafelé, az apja kocsijában.

Augusztus 29. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A TIZENKETTEDIK

Egész nap ágyban maradtam. Anya piknikezni ment valami Greenham Common nevű helyre néhány nővel. Sötét volt, mire hazaért. Betegre aggódtam magam.

Augusztus 30. Hétfő

NYÁR VÉGI MUNKASZÜNETI NAP

AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁGBAN, KIVÉVE SKÓCIÁT

Anya ma jókedvű volt. A pincétől a padlásig kitakarította a házat (az evőeszköztartót és a lépcső alatti kissekrényt is beleértve). Egész álló nap újra meg újra ugyanazt a dalt énekelte:

Szellemünkre hiába törtök,

Olyan, akár a hegy,
Erős és ősóreg.
Túlél titeket!
Úgy látszik, a piknik jót tett neki.

Augusztus 31. Kedd

Anya reggel elment a bankfiókvezetőhöz. Rábeszéltem, hogy vegyen föl bő ruhát; a pasinak nem kell látnia, hogy terhes.

Kiderült, apa már ott járt, hogy kisírjon belőlük egy kis pénzt, és közben kilocsogta nekik a családi titkainkat. Mr. Niggard tudja, hogy anya összes jövedelme a társadalombiztosítás meg a családi pótlék.

Világos: nem ad kölcsönt.

Szerinte túl kockázatos. Nincs más hátra, szereznem kell valami szombati munkát. Szörnyen kell a pénz, kéthavi könyvtárdíjjal tartozom.

Szeptember 1. Szerda

Levlapot kaptam Bert Baxtertol. A bradfordi városházát ábrázolja. Bert azt írta:

Kedves Öcskös!

Jókat röhögtünk az öreg hindukkal, templomokba és esküvőkre járunk majd mindennap. A banda jó, csak az a gubanc, hogy nincs pia az öreg hinduk vallása miatt.

Queenie a jövő héten jön ki. Légy jó fiú, ugorj át, és vikszoljad ki egy kicsit a vityillót.

Ölel,

Bert

Délután Pandora letette a D kategóriás kenuvizsgát. Az oktatója, egy Bill Sampson nevű fazon azt mondta, hogy Pandorában „nagy kenus potenciál rejlik”. Ömlengett Pandora széles válláról, vastag csuklójáról és izmos combjáról. Pandora könnyen átment a vizsgán. Bill Sampson felajánlotta, hogy felkészíti a C kategóriás vizsgára.

Pandora megkért, szálljak be az új hobbijába, de betegesen félek a felfordulástól, így inkább nem mondtam. Én akkor is boldog vagyok, ha csak nézem a partról, elmélyedek intellektuális gondolataimban, és tartom a törülközőt meg a termoszt.

Szeptember 2. Csütörtök

Most már nem lehet leplezni anya terhességét. Elöl teljesen kidudorodik, és nagyon furcsán jár. Szörnyű nehezen hajol, az időm felét azzal töltöm, hogy fölszedetem utána a dolgokat.

A kezeslábasa túl szűk lett, remélem, vesz magának egy csinos kismamaruhát. Diana hercegnő igen vonzó volt a terhessége idején. Egy olyan nagy fehér gallér igazán jól állna anyának. És elvonná a figyelmet a ráncos nyakáról is.

Szeptember 3. Péntek

HOLDTÖLTE

Pandora meg a szülei holnap indulnak a Wye folyóra. Felajánlottam, hogy átjárok hozzájuk, és etetem Marleyt, a nagy sárga macskájukat. Elfogadták szíves ajánlkozásom, és bizalmuk jeléül ideadták a kulcsokat. Komoly felelősség. A házuk dugig van drága elektromos cuccokkal meg régiségekkel.

Szeptember 4. Szombat

Ma búcsút vettem szerelmemtől. Csókot intett a Volvo Estate hátsó ablakából, és eltűnt a sarkon.

Vártam félórát (hátha itt felejtettek valamit, és visszajönnek), aztán bementem a házba. Csináltam magamnak egy kávét, és néztem a nagy képernyős színes tévéjüket. Vacsoraidőben csináltam magamnak egy tonhalas szendvicset (el ne felejtsem visszatenni a tonkonzervet, mielőtt hazajönnek), és Mr. Braithwaite íróasztalánál ettem meg, Kénytelen-kelletlen észrevettem az asztalán egy levelet.

Tisztelt Elnök Úr!

Arthur, szívből sajnálom, hogy be kell nyújtanom lemondásomat. Ezennel megválok a Munkáspárt Elm Ward-i körzetének elnökhelyettesi tisztétől.

A Bizottság az utóbbi időben olyannyira jobbra tolódott, hogy a magam mérsékelt nézeteivel kezdek „szélsőségesnek” számítani.

Mint tudod, elleneztem, hogy a Bizottság dísztáviratot küldjön Mrs. Thatchernek a falklandi válság idején, és tiltakozásom miatt „sztálinistának” és „árulónak” neveztek. Mrs. Benson azt mondta, menjek vissza az oroszokhoz, ott a helyem.

Tudom, hogy oszlopos tagja a pártnak, és nélkülözhetetlen a teapénz összegyűjtésénél, de az az állandó locsogás a királyi családról?! Ez nem lehet munkáspárti gyűlések témája, különösen, amikor ilyen nagy a munkanélküliség.

Végül pedig szomorúan állapítom meg, hogy a te Tony Bennről tett kijelentéseidet tökéletesen elfogadhatatlannak találom. A saját pártod tagját „golyvás szemű bunkónak” nevezni egyszerűen méltatlanság, Arthur. Tony Benn eddig jól szolgálta hazáját, és egy nap még a vezetője is lehet.

Most egy hét szabadságra megyek. Ha visszajöttem, beszélünk.

Üdvözöl:

Ivan Braithwaite

Felbélyegzett, megcímezett boríték hevert a levő mellett. Mr. Braithwaite-nek nyilván túl sok dolga volt, és elfelejtette feladni. Így hát hazamenet bedobtam a postaládába.

Szeptember 5. Vasárnap

Épp most láttam egy szuper színdarabot a szomszédos műv-házban. *Woza Albert* volt a címe. Dél-Afrikáról szólt, és hogy milyen kegyetlenül bánik a kormány a feketékkel, akik az összes

melót végzik. A végén sírtam egy kicsit. Esküszöm, hogy amíg élek, nem eszem többé fokvárosi almát.

Szeptember 6. Hétfő

A MUNKA ÜNNEPE AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN ÉS KANADÁBAN

Egész nap Braithwaite-ék virágait öntöztem. Nem valami egészséges ennyi növény közt lakni. Csoda, hogy Pandora és a szülei meg nem fulladnak az oxigénhiánytól. A helyükben kanárit tartanék a lakásban, kalickában.

Szeptember 7. Kedd

Elmentem anyával a terhestanácsadóba. Két órán át vártunk egy szobában, amely tele volt kipirult állapotos nőekkel. Anya elfelejtett vizeletmintát hozni otthonról. Egy nővér a kezébe nyomott egy ágytálat, és azt mondta: – Préseljen ki nekünk néhány cseppecskét, aranyoskám!

Anya épp előtte volt klotyón, úgyhogy órákba telt, míg végzett. Persze elfoglalták a helyét. Mire sor került a vérnyomásmérésre, anyának már jól fölment a vérnyomása. Azt mondta, az orvos figyelmeztette, hogy ne dolgozzon annyit, és pihenjen többet.

Szeptember 8. Szerda

Ma belém nyilallt a felismerés, hogy hétfőn kezdődik a sulis, és én csak egy napot tanultam a próba vizsgákra. Fogtam a történelemkönyvet, átvittem Braithwaite-ékhez, megettem a macskát, és letelepedtem a dolgozószobában. Azt hittem, a tudományos légkör segít majd, de nem mondhatnám, hogy nagy volt a különbség. Még mindig nem emlékszem sem Ferdinánd főherceg másik nevére, sem a *monsi csata* dátumára.

Szeptember 9. Csütörtök

Átmentem takarítani Bert Baxter vityillójába. Queenie-t szombaton engedik ki a kórházból. Remélem, a hinduk idejében megérkeznek Berttel.

Hajnali háromig tanultam a próbavizsgára.

Szeptember 10. Péntek

UTOLSÓ HOLDNEGYED

– Íme, egy szerelmes levél az Ifjú Mester számára – mondta Courtney Elliot. Pan írta:

Adrian, édes!

Vasárnap este indultunk Builth Wellstől,* és egész izgis volt a lapátolás lefelé. Anyu és apu egy nyitott kenuban eveztek. Én egyszemélyes kajakban.

Az éjszakát Llanstephenban töltöttük. Gyönyörű volt. Felhajtottam a sátor első lapját, a csillagokat néztem, és rád gondoltam.

Rögtön Llanstephen után van egy haláli zuhogó, az a neve, hogy Pokolprés. A helybeliek félnek tőle, és a kenukézíkönyvek mind így jelzik: „harmadik fokozat – hordút”. Ami azt jelenti, hogy nem szabad levezni rajta, hanem megkerülve, *kézben* kell vinni a kenut és a felszerelést. Anyu és apu rendesen kieveztek a folyó szélére, de engem továbbvitt a víz a Pokolprés felé. Képzeld, pont olyan voltam, mint valami kajakos Ophélie, amikor a folyónak megy. Szinte azt vártam, hogy megjelenik a hídon egy walesi Hamlet, és elsirat.

Egyszóval egyenest bele a Pokolprésbe, a kajak felborult, de valahogy kikecmeregtem. A csónak kettétört, de én visszanyertem az eszméletem, és partra úsztam.

Vasárnap jövünk.

Imádlak,

Pandora

Ui.: Anyu idegei megint kész vannak.

Teljesen belebetegedtem Pandora levelébe. Be is vettem egy gyerekaszpirint, és lefeküdtem.

Szeptember 11. Szombat

Egész éjjel szörnyű lidércnyomás gyötört. Pandora testét láttam lebegni a skegnessi móló romjai alatt.

Szeptember 12. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A TIZENNEGYEDIK

Ma mindenki hazatért, kivéve apát. Kivasaltam a suliegyenruhát. Teljesen kinőttem, de anyának nincs pénze újra.

Szeptember 13. Hétfő

Most már ötödikes* vagyok, és rendelkezem azzal a kiváltsággal, hogy használhatom a sulis oldalbejáratát.

Alig várom a jövő évet, amikor a *főkapun* is ki-be járhatok (érettségizők és tanárok számára fenntartva).

Lehet, hogy van bennem valami perverz, de marhára élveztem, amikor az elsősöket, másodikosokat, harmadikosokat és negyedikeseket néztem: ki-be nyüzsögtek az alacsonyabb rendű hátsó bejáraton.

---

* Kis városka Walesben

* Az angol ötödikes a mi első gimnazistánknak felel meg

Jelenttem Mrs. Claricoatesnek, az iskolatitkárnak, hogy megint jogosult vagyok az ingyenmenzára.

Szokása szerint tele volt együttérzéssel. Azt mondta: – Nem baj, kisöreg, úgy elszáll, mint egy rossz álom.

Megvolt az angol próbavizsga. Én fejeztem be elsőnek. Tiszta röhej volt.

Szeptember 14. Kedd

Új osztályfőnökünk van. Mr. Lambertnek hívják. Az a fajta, aki szeret közvetlennek tűnni. Azt mondta: – Tekintetek a barátotoknak. Bármilyen problémátok van az iskolában vagy otthon, nekem nyugodtan elmondhatjátok.

Inkább irgalmas szamaritánusnak tűnt, mint tanárnak. Megbeszéltem vele egy találkozót holnap suli utánra.

Ma van anya harmincnyolcadik születésnapja. Vettem neki egy kinyitható üdvözlőkártyát, amin ez állt: „Boldog 18. születésnapot!” Ravaszul kiszedtem az 1-es radexszel meg szárított lencsével, és 3-ast írtam a helyére. Így lett belőle: „Boldog 38. születésnapot!” Sajnos a vers a kártya belső oldalán nemigen passzol anya jelenlegi helyzetéhez:

Lesz még időd épp elég,
hogy anya légy s feleség.
Most dizsi, buli, randi hív,
és utánad az özönvíz!

A kép kívül egy tinicsajt ábrázol, amint épp begolyózik a lemezejátszóból áradó zenétől. Alaposabban meggondolva a dolgot, azt hiszem, rosszul választottam. Talán jobb lenne, ha nem dőlnék be mindig a pillanatnyi ötleteimnek. Az ajándék valami hónalj-szőrtelenítő volt. Észrevettem, hogy amit mostanáig használt, kifogyott.

Apa egy bánatos macskát ábrázoló lapot küldött. Belülre azt írta: „Még most is a te: George-od.” Az a görény Lucas is küldött egy lapot Sheffieldből. Díszdobozban jött, kívül egy rajzfilmgép sajtot eszeget (azt hiszem, eidamit). Belülre Lucas ezt írta: „Pauline, sosem fogom elfelejteni azt az éjszakát a fenyvesben. Olthatatlan szerelemmel: Bimbó”

Még tíz kártyát kapott, de azokat mind nőktől, és csupa virágosat. Nem tudom, miért vannak úgy oda a nők a virágokért. Engem speciel tök hidegen hagynak. A fák közelebb állnak hozzám.

Szeptember 15. Szerda

Reggel, suli előtt apa telefonált. Anyával akart beszélni, de anya nem akart. Brett bömbölt. A háttérben mintha nagymama és Botsáska veszekedtek volna. Valaki (csak Maxwell lehetett) játékkilofonozott. Apa nagyon letört volt. Azt mondta: – Tudom, hogy hibát követtem el, Adrian, de nem olyan súlyosat, amiért ilyen büntetést érdemelnék.

Suli után sokáig beszélgettem Mr. Lamberttel. Elvitt egy kávéházba, és meghívott egy csésze teára meg egy vaníliás szeletre.

Amikor elváltunk, azt mondta: – Nézd, Adrian, próbáld meg függetleníteni magad attól a káosztól, amiben a szüleid élnek. *Tehetséges fiú* vagy, nem szabad hagynod, hogy lerántsanak a saját szintjükre.

„*Tehetséges fiú!*” Legalább Pandorán kívül még valaki felismerte intellektuális emelkedettséget.

Megvolt a próbavizsga biológiából. Én végeztem utolsónak.

Szeptember 16. Csütörtök

Barry Kent találkozózt beszélt meg Mr. Lamberttel, hogy elmondja a családi problémáit.

Remélem, Mr. Lambertnek mindig van ráérő huszonnégy órája. Ha! Ha! Ha!

Próbavizsga földrajzból. A norvég bőripart persze nem kérdezték. Ez az én formám.

Szeptember 17. Péntek

ÚJHOLD

Az osztályból már majdnem mindenki találkozózt beszélt meg Mr. Lamberttel, hogy elmondja a családi problémáit.

Még Pandora is, akinek az anyja házassági tanácsadó!

Mr. Lambert a körmét rágcsgálva idegesen jár-kei a suliban. Már senkit nem visz kávéházba.

Szeptember 18. Szombat

Levél Tydemantól! Sajnos újabb visszautasítás. Az istenek még mindig nem mosolyognak rám.

BBC, szeptember 17.

Kedves Adrian Mole!

Köszönöm legutóbbi leveled. (Ha író akarsz lenni – de ha nem, akkor is –, DÁTUMOT kell írnod a leveleidre. Iktatjuk valamennyit. A BBC-nek rengeteg dossziéja van, egy részük a ware-i és hertsi raktárházakban, más részük Cuvershamben, Reading mellett. Az anyag egy része igen értékes.)

A vidék, úgy látszik, borongóssá tett. Gyakran hat így a költőkre, mint mondjuk, Wordsworthre* és társaira. Máskor viszont feldobja őket – ahogy a pacsirták dalolnak, a birkák bégetnek, a százszorszépek százszorszépelegnek, a vízesések esnek. Ódákra meg ilyesmikre serkentik őket. Felejtse el a bánatot meg az öngyilkosságot, írj valami vidámat.

Attól tartok, a költemény egyelőre nem üti meg a közvetíthetőség mértékét, de költői előrelépést mutat, próbálkozz tovább. Természetesen tiszteletben tartjuk műveid szerzői jogait. (A BBC általában igen tisztességes az ilyesmiben.) A szerzői jog külön osztályra tartozik, nem háborgatjuk a vezérigazgatót ilyesmivel. Neked azonban még nem jött el a műsoridőd. Ne

---

* Angol romantikus költő (1770–1850)

emészd magad az újabb visszautasítás miatt. Ha minden költő elemésztette volna magát a kezdeti visszautasítások miatt, nem is létezne költészet. Őszinte barátsággal:

John Tydeman

Szeptember 19. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A TIZENÖTÖDIK

Mély lélegzetet vettem, és meglátogattam Bertet és Queenie-t. Ferdén néztek rám, mert egy hétig oda sem szagoltam.

Bert azt mondta: – Mi, vén trottyok már nem érdekeljük az ifiurat, Queenie. Jobb szeret csavarogni.

Hogy lehet valaki ilyen igazságtalan? Nem is emlékszem, mikor csavarogtam utoljára. Queenie nem szólt semmit, mert nem tud rendesen beszélni a guta miatt, de határozottan ellenségesnek látszott.

Bert kiadta az ukázt, hogy holnap jöjjenek vissza takarítani.

A takarító keddenként érkezik, és Bert szereti, ha rend van a házban, mire megjön.

Szeptember 20. Hétfő

Courtney Elliot reggel nem hozta anya társadalombiztosítási utalványát. Aggódva mentem suliba, és reménykedtem, hogy megjön az esti postával. Teljesen ledöbbsentem, amikor értesültem róla, hogy csak közepes jegyeket kaptam a próbavizsgáimra. Biztos valami súlyos félreértés történt.

Szeptember 21. Kedd

Ma reggel anya és Courtney Elliot összetűztek a hiányzó utalvány miatt.

– Ne a hírhozóra lőjön, Mrs. Mole, ha rossz a hír, vagy ha nincs – mondta Courtney.

Anya egész nap próbálta hívni a Társadalombiztosítási Igazgatóságot, de a vonal állandóan foglaltat jelzett.

Szeptember 22. Szerda

Ha lógtam a suliból, és elmentem anyával a Társadalombiztosítási Igazgatóságra. Nem lett volna ereje egyedül menni. Örülök, hogy elkísértem; nem terhes anyának való hely.

Beállt a reklamálók sorába, én meg leültem az egyik lecsavarozott székre.

A reklamációs nő egy üveglak mögött dekkolt, így mindenkinek világgá kellett kürtölnie a legszemélyesebb pénzügyi titkait. Hallottam, hogy anya is ordít, mint a többiek, aztán visszajött egy sorszámmal, a 89-essel, és azt mondta, várunk kell, míg a szám megjelenik egy képernyőn. Órákig vártunk olyanok közt, akiket anya „a társadalom áldozatainak” nevezett. (Apa „potyadéknak” hívta volna őket.) Egy csavargó banda tántorgott be, gajdolva és egymással veszekedve. Kiskrapekok száguldoztak, mint az ámokfutók. Kiskorú anyák ordítottak és pofozkodtak. Egy punkgyerek vánszorgott fel a lépcsőn mankóval, egy rongyos jakójú, vén bőrfejű támogatta. Senkit nem érdekelt a „Dohányozni tilos!” tábla, a linóleumba taposták a

csikkeket. A tisztességes emberek a cipőjüket bámulták. Kábé tízpercenként szám villant fel a képernyőn, valaki felállt, és bement egy ajtón, amire az volt írva: „Személyes meghallgatás”.

Azok közül, akik bementek, senkit nem láttam *kijönni*. Kicsit vészjósló volt az egész. Anya azt mondta: – Lehet, hogy gázkamráik vannak odabent.

A mi meghallgatásunk súlyosan megsértette a Tisztességes Reklám Törvényét, mivel egyáltalán nem volt „személyes”. Az ügyintéző itt is üveg mögött ült, és anya kénytelen volt elordítani, hogy nem kapta meg az utalványt, és kétségbeejtő anyagi helyzetbe került. Az ügyintéző azt mondta:

– Az utalványát pénteken postáztuk, Mrs. Moulds.

– MRS. MOULDS? – kérdezte anya. – Az én nevem Mole... MOLE, úgy mint MÓLÓ, csak az utolsó Ó helyett E van!

– Elnézést – felelte az ügyintéző –, rossz kartotékot kaptam.

Újabb negyedórát kellett várunk, míg visszajött, és akkor meg azt mondta:

– Az ön utalványát ma este fogjuk postázni.

– De nekem most van szükségem pénzre – könyörgött anya. – Nincs otthon ennivaló, és a fiamnak kell egy új nadrág az iskolába.

– Semmit sem tehetek – mondta a pasas fásultan. – Nem tudna kölcsönkérni?

Anya egyenesen a szeme közé nézett, és azt mondta:

– Oké, lenne szíves kölcsönadni öt fontot?

– Szabályellenes – felelte a pasas.

Már tudom, miért vannak rögzítve a bútorok. Én is úgy éreztem, hogy hozzávágnék egy széket.

Szeptember 23. Csütörtök

ŐSZI NAPÉJEGYENLŐSÉG

Utalvány sehol. Courtney Elliot kölcsönadott anyának öt fontot.

Szeptember 24. Péntek

Reggel 1/2 9 Utalvány sehol. De jött egy csekk apától. Meg vagyunk mentve! Anya adott 15 pennyt Mars szeletre. Napok óta ez volt az első.

Du. 1/2 4 Anya reggel elvitte a csekket a bankba, de nem váltották be, négy nap, míg leellenőrzik. Mr. Niggard, a fiókvezető nem volt bent, egy szanáláshoz kellett kimennie. Anya megvárta, amíg visszajött, és kisírt belőle egy kis átmeneti hiteltúllépést. Mr. Niggard 25 fontot engedélyezett.

Ennyi bajtól aztán bedagadt anya bokája. Valaki ezért még fizetni fog!

Szeptember 25. Szombat

ELSŐ HOLDNEGYED

Utalvány sehol!

Kikerestem a „dagadt bokát” *A Jó Háztartás Családi Egészségügyi Enciklopédiájában*. A „családi élet legteljesebb modern kézikönyvének” reklámozzák, de „dagadt boka” címszó

egyáltalán nincs is benne! Teljesen magamtól, fogtam és megnéztem a „terhesség”-nél. Érdeklődve tapasztaltam, hogy a „terhesség” a „szex és szaporodás” után következik.

Belekeztem a *Here és sperma* c. fejezetbe, és döbbenet olvastam, hogy az én legsajátabb herém *naponta* több százmillió spermát termelnek. NAPONTA! És mi lesz velük? Azt tudom, hogy néha éjszaka távozik valamennyi, és néha segíték is nekik távozni, de mi történik a többi billióval, akik odabent hemzsegek, és hogy van ez azoknál, akik szüzi életet élnek, mint például a papok is?

Sok trilliárdot gyűjthetnek össze életük során. Megáll az ész, a herékről nem is beszélve!

Szeptember 26. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A TIZENHATODIK

Tegnap este az ágyban elolvastam az egész „szex és szaporodás” fejezetet. Amikor felébredtem, láttam, hogy távozott néhány millió sperma. A maradéknak legalább lesz egy kis hely, hogy csóválja a farkát.

Szeptember 27. Hétfő

Utalvány sehol!

Óriási mázli, hogy épp ma vettük az „ondó felhalmozódását” biológiából. Teljes és pontos beszámolót tartottam a sperma életútjáról.

Mr. Southgate, a biológiatanár le volt nyűgözve. Óra után azt mondta:

– Mole, én nem tudom, hogy a biológiához van-e ilyen jó érzéked, vagy csak szexomán vagy. Ha az előbbi, akkor jobb lenne, ha aláírászerzés helyett záróvizsgát tennél, ha az utóbbi, akkor nem ártana, ha jelentkeznel az iskolapszichológusnál.

Megnyugtattam Mr. Southgate-et, hogy érdeklődésem tisztán tudományos jellegű.

Szeptember 28. Kedd

Utalvány sehol!

Pandora meg én suli után sétáltunk egyet az erdőben. Kiderült, hogy egy építési vállalat luxusvillák építésébe kezdett a tisztásokon. Pandora azt mondta, hogy Anglia erdei áldozatul esnek a szaunáknak, emeletes garázsoknak és belső udvaroknak.

Valami mázlista vezérigazgató hátsó kertjében áll majd a Midlands legszebb gesztenyefája. Persze gutaütést fog kapni, mert Barry Kent bandája minden ősszel majd husángokkal veri le róla a termést. Hahaha!

Elmentünk Pandoráékhoz, és megnéztük, ahogy a Munkáspárt Kongresszusa megszavazta az egyoldalú leszerelést. Mr. Braithwaite elmagyarázta, hogy ez azt jelenti, a Munkáspárt megvájlasztása esetén leszereli az összes nukleáris fegyvert. – És kiszolgáltat bennünket az orosz veszedelemnek – jegyezte meg Mrs. Braithwaite. Mr. és Mrs. Braithwaite az egy- és többoldalú leszerelésről kezdtek vitatkozni. A vita elvadult, és Mr. Braithwaite megvádolta a feleségét, hogy feladott egy lemondólevelet a Munkáspárt Elm Ward-i Bizottságának. Mrs. Braithwaite azt kiabálta: – Utoljára mondom, Ivan, nem adtam föl azt a rohadt levelet!

Pandora hazakísért és elmagyarázta, hogy mióta a mamája belépett a Szociáldemokrata Pártba, a szülei külön dolgozószobában dolgoznak. – Intellektuálisan összeegyeztethetetlenek – mondta.

Kikérdeztem Pandorát a lemondólevélről. Azt felelte, hogy az apja megírt egy levelet, de aztán úgy döntött, hogy mégsem adja fel. Így aztán megsértődött, amikor elfogadták a lemondását. – Szegény apu politikai számkivetett – mondta Pandora.

Szeptember 29. Szerda

SZENT MIHÁLY NAPJA

(NEGYEDÉVI BÉRFIZETÉS NAPJA)

Utalvány sehol!

Anya értesítést kapott a banktól: apa csekkjét visszadobták. Suliba menet be kellett mennem a nagymamához, hogy elmondjam a hírt.

Botsáska Brettet szoptatta, nem tudtam, hová nézzek. A jó vagy rossz modor jele, ha az ember észre sem vesz egy szopó csecsemőt? Botsáska nyakát bámultam, biztos, ami biztos.

Nagymama épp elindította Maxwellt az iskolaelőkészítőre. Úgy bebugyolálta a szerencsétlen kölyköt, hogy leginkább a Déli-sarkra induló Scott kapitányra hasonlított. – Csípős a levegő, és Maxwell hajlamos a náthára – mondta nagymama.

Apa korán kiment a csatornapartra. Üzenetet hagytam neki a nagymamánál, aki összeszorította a száját, és azt mondta: – Megint egy visszadobott csekk? Apádnak a Világbankhoz kéne fordulnia.

Megkérdeztem nagymamát, nincs-e torkig Brettel, Maxwelllel és Botsáskával. Azt felelte, csak erősödik a kemény munkától. Igaz, ami igaz, jobban néz ki, mint amikor csak az volt a dolga, hogy egész nap a negyedik műsort hallgassa. Most még a déli világhíreket sem hallgatja, ugyanis Brett valami okból utálja a bemondó hangját. Üvölteni kezd tőle, és kihányja a tejet.

Szeptember 30. Csütörtök

Utalvány sehol!

Verset írtam.

Utalványra várva

A kamraajtó üres polcokra nyikordul,

Felel a frígó gyászos zümmögéssel.

A fiú rongyos nadrágban indul iskolába.

Az asszony a postást lesi.

A számlák az óra alatt sorakoznak.

A kutya korgó gyomorral vinnnyog álmában.

A lakásszövetkezet vitriolos levelet ír.

A ház csak vár, csak vár, csak vár,

Vár az utalványra.

A Pünkösdi nászt olvasom Philip Larkintól.

Október 1. Péntek

Anya felhívta a Választópolgárok Tanácsadó Irodáját, hogy megtudja, ki a parlamenti képviselője. Aztán felhívta a képviselőt a lakásán, de nem volt otthon. A felesége azt mondta, hogy ténymegállapító körútra ment a Kanári-szigetekre. Nagyon keserűen beszélt.

Október 2. Szombat

Courtney levelet hozott a Mocsárvidékről.

Edward Király Tanya
Yosserdyke, Norfolk

Drága Pauline!

A papa meg én nagyon szomorúak voltunk, mikor megtudtuk, mi a bajod, de reméljük, most már rendben vagy. Sose becsültük George-ot, heves vérű ember volt világeletemben, és reméljük, jobban érzed magadat nélküle. Ami a pénzt illeti, hát csak néhány jó napunk volt a krumpliszüretkor, egy kicsit mi magunk is kifogytunk pillanatnyilag, de itt küldünk egy postai utalványt Adriennek, mert tudjuk, hogy édesszájú.

Ha bíznál Istenben, nem érnének ilyen bajok az életben, Pauline. Isten csak a pogányokat és a hitetleneket bünteti. Múlt karácsonykor meg voltunk döbbenve, hogy milyen mértéktelen dohányzás és italozás folyt az otthonodban. Nem erre neveltünk, Pauline. A papa soha egy kortyot sem ivott életében, és nem volt a nikotin rabszolgája sem. Tisztességes, istenfélő emberek vagyunk, ezt mindenki tudja rólunk, és csak azt kívánjuk, bár követnél minket ebben, mielőtt még késő lesz.

Dennis bácsi, Marcia néni és Maurice öcsénk kiköltöztek a lakókocsiból. Házat kaptak a tanácstól. Van benne minden modernség; Marcia néni tréfálkozik, hogy olyan, mint a Buckingham-palota. Talán ha megszületett nem várt gyermeked, eljössz, és megnézed magad is.

Mindenesetre, Pauline, imádkozunk érted. Szeretettel:

Mama és Papa

Ui.: Marcia néni kérdezteti, megtaláltad-e Mau-rice szürke zokniját, ami a múlt karácsonykor eltűnt. Nincs nyugovása, míg elő nem kerül.

Október 3. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A TIZENHETEDIK. TELI HOLD

Anya ma a következő választ írta:

Drága Mama és Papa!

Ne haragudjatok, hogy kissé késve válaszolok nagyszerű, megnyugtató leveletekre, de épp most tértem magamhoz a részeg kábulatból. Adrian odavolt az 50 pennys postai utalványotoktól, és rögtön elrohant, hogy vegyen érte nekem egy doboz sört. Ilyen figyelmes gyermek.

Semmi sem szolgálna nagyobb örömömre, mint hogy lemenjek, és megnézzem Marcia néni tanácsai házáat, de attól tartok, képtelen lennék kiszakadni a végtelen tivornya sorozatából, melyek körül életem forog. Tudjátok, milyenek vagyunk mi, hedonisták – nem templomba járunk, hanem orgiákra.

Attól tartok, hogy a szürke zokni hollétének felderítésére irányuló aprólékos nyomozás sikertelenül zárult.

Megértem Marcia néni aggályát, úgyhogy itt küldöm utolsó egyfontosomat, vegyen rajta egy pár szürke zoknit, és nyugodjék békében.

Amit George-ról írtok, tökéletesen igaz, de azért mentem hozzá, mert akkoriban sokat nevetett. A mi házukban, a krumpliföld közepén nem volt túl sok vihogás. Szívélyes üdvözléssel:

*Pauline lányotok
és Adrian unokátok*

Könyörögtem neki, hogy ne küldje el. Azt mondta, majd gondolkodik rajta, és a kenyérgosár mögé tette.

Október 4. Hétfő

Utalvány sehol!

Október 5. Kedd

Utalvány sehol!

Anya ma összeroppant. Felhívta a helyi rádióállomást, és közölte velük, hogy amennyiben nem kapja meg az utalványát, a Társadalombiztosítási Igazgatóságra hagyja a fiát.

A digitális rádióvekkerem a saját anyám szavaival ébresztett, amint éppen az ürbe sugározta anyagi helyzetünket. A földszinten állt a telefontól, és Mitchell Malone-nal, azzal a béna lemezlovassal beszélt. Azt mondta, ha a Társadalombiztosítási Igazgatóság irodavezetője délig nem jelentkezik nála, odavisz az Igazgatóságra, és ott hagy.

Mitchell Malone izgatott lett és bement: -Kedves hallgatóim, ez a huszonnegyedik óra! A Társadalombiztosítási Igazgatóságra hagyja-e Pauline Mole, a magára maradt terhes anya egyetlen gyermekét? Vagy pedig Mr. Gudgeon, a Társadalombiztosítási Igazgatóság irodavezetője, aki múlt héten szerepelt műsorunkban, átadja-e Pauline-nak régóta esedékes utalványát? Kövessék az eseményeket a helyi adó, a Central hullámhosszán!

Leültünk és vártuk, hogy csengjen a telefon. 1/2 1-kor anya azt mondta: – Öltözz, Adrian, lelenche adlak.

1/2 1 után öt perccel csöngött a telefon. Apa volt az, könyörgött, hogy ne említsük a nevét a rádióban.

A rádióriporterek és újságírók kisebb botrányt okoztak a Társadalombiztosítási Igazgatóságon. Valamennyi ügyfél el akarta mondani nekik a maga történetét. A csavargók fölizgatták magukat, és hirigelni kezdték egymást. A személyzet sztrájkba lépett, és kihívták a rendőrséget.

Mitchell Malone helyszíni közvetítést adott, és föltette *A bolondok átvették a hatalmat a diliházban* című számot.

Csak negyvenöt percig voltam lelenche, azután Mr. Gudgeon kiutalt anyának egy 25 fontos „soron kívüli segélyt”. Azt mondta, ez a hét végéig kiségit minket. Megkérte anyát, menjen be hozzá

hétfő reggel, de egy rendőr őrmester közbeszólt: – Nem, Mr. Gudgeon, maga megy ki Mrs. Mole-hoz.

Mr. Gudgeon a bozontos bajszát rágta, és azt felelte: – De hétfő reggel tárgyalásom van.

Az őrmester meglóbálta a gumibotját. – Igen. Tárgyalása van Mrs. Mole-lal. – Aztán odébb sétált, és a csavargókat kezdte taszigálni.

Október 6. Szerda

Az esti újság címlapján ott volt anya fényképe meg az enyém. (A pattanásaim alig látszottak.) A cím így hangzott: EGY HARAGVÓ ANYA. Alatta ez a cikk állt:

Pauline Vole (58 éves), a csinos várandós kismama arra a kétségbeesett lépésre szánta el magát, hogy egyetlen gyermekét, Adriant (5 éves) sorsára hagyja a Társadalombiztosítási Igazgatóság Carey Street-i irodájában.

Mrs. Vole azt állítja, három hete vár az utalványára. – Kétségbe voltam esve – mondta. – Adrian többet jelent számomra az életemnél is, de kénytelen voltam megtenni ezt a drasztikus lépést, hogy felhívjam a figyelmet nyomorúságunkra.

Mr. Gudgeon (42 éves), a Carey Street-i iroda vezetője ma ezt nyilatkozta: – Mrs. Vole a munkaerőhiány szerencsétlen áldozata. Személyzetünknek az a tagja, aki a számítógépet kezeli, olajra lépett, és eltörte a nagylábujját.

Október 7. Csütörtök

Ma este a következő helyesbítés jelent meg a helyi lapban:

Mrs. Pauline Vole helyesbíteni kíván egy, lapunk tegnapi esti számában megjelent, neki tulajdonított pontatlan kijelentést.

Nem mondta, hogy „Adrian többet jelent számomra az életemnél is”.

Ugyanebben a cikkben az „olajra lépett” kifejezés úgy értendő, hogy „gödörbe lépett”.

Elnézést kérünk Mrs. Vole-tól és Mr. Reginald Gudgeontól, és köszönjük, hogy kiigazították a véletlen tévedéseket.

Október 8. Péntek

Anya felhívta a helyi lapot, és követelte, hogy hozzák le a következő nyilatkozatot:

Mrs. Pauline Mole 38 éves, és nem 58, mint az a szerdai számban megjelent.

Anyának tele van a hócipője a szomszédokkal. Tegnapi este Mr. O’Leary rákiáltott: – Az biztos, hogy a korához képest nagyon jól néz ki, Mrs. Mole!

Október 9. Szombat

UTOLSÓ HOLDNEGYED

Ma telefonált valaki a *Guinness Világrekordok Könyvétől*. Egy nagyképű pasas beszélt anyával, és megkérdezte, nincs-e kifogása ellene, ha bekerül a neve a „Legidősebb szülő nők” rovatba.

Megkérte anyát, küldje el a születési anyakönyvi kivonatát. Anya azt felelte, hogy még nem szült, és csak harmincnyolc éves.

– Elnézést a zavarásért, Mrs. Vole – felelte a pasas, és letette a kagylót.

Az első betűtől az utolsóig elolvastam az újságot, de ma semmit nem írtak anya koráról.

Október 10. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A TIZENNYOLCADIK

Anya egész nap fejmagasság fölé polcolt bokával olvasta az *Observer*t.

Elvittem a kutyát sétáim. Kimentünk az erdőbe, és megnéztük a félkész villákat.

Fölfedeztünk egy Pucol-lak nevűt. A kutya a hálószobában előbb fölemelte a lábát, aztán leguggolni készült a rostonsütő mellett, úgyhogy elvonszoltam.

Október 11. Hétfő

KOLUMBUSZ NAPJA AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN.

A HÁLAADÁS NAPJA KANADÁBAN

Courtney tök izgis levlapot hozott. Így szólt:

Kedves Adrian Mole!

Művei elmondhatatlanul érdekelnek. Ha közölni akarja, legyen szíves, írjon, ez esetben további részletekkel is szolgálhatok. Tisztelettel:

L. S. Caton

Egy boltoni címről jött. Kíváncsi vagyok, honnan tud rólam L. S. Caton. Talán Mr. Tydeman említette a nevem valami BBC-banketten az asztal mellett.

Rövid, ám méltóságteljes választ küldtem Mr. Catonnak. Szolgáljon részletekkel.

Eljött Gudgeon, és odaadta anyának a hiányzó pénzt. Kifelé menet megkérdezte, kié a negyvenkettes férficipő a dívány alatt. Anya közölte, hogy Adrian fiáé. Majd hozzátette: – Elég kicsi a valószínűsége, hogy partnerkapcsolatot kezdek ebben az állapotban, nem? – Mr. Gudgeon elvörösödött, és annyira sietett kívül kerülni, hogy majd hasra esett a kutyában.

Este szupervacsora volt: currys csirke. Anya egy szál sáfrányt is tett a rizsbe. Az ölünkéből faltuk fel (hogy egész pontos legyek, anya a pocakjáról), a tévé előtt ülve, miközben azt figyeltük, hogyan horgásszák ki a *Mary Rose* nevű, Tudor korabeli* roncsot a tengerfenékről.

Anya azt mondta: – Annak alapján, amit látok belőle, a lehető legjobb helyen volt a tenger fenekén. – Csalódott voltam, mert egyetlen csontvázat sem láttam, de a bemondó közölte, hogy ez történelmi jelentőségű esemény, úgyhogy igyekeztem megilletődni egy kissé.

---

* XV–XVI. századi

Október 12. Kedd

Egy Anne Louise Wirgfield nevű elsős ma autogramot kért tőlem. Azt mondta: – Láttam a képed az újságban, és mondtam anyunak, hogy a mi sulinkba jársz, de anyu azt mondta, hogy nem igaz, mert te még csak ötéves vagy. Azért kell az aláírásod, hogy bebizonyítsam, hogy ismerlek.

Adtam a gyerekeknek autogramot. Úgyis hozzá kell szoknom, hogy egy nap majd nyagatni fognak érte.

Egész matek alatt az aláírásomat gyakoroltam. Hazajöttem, megnéztem a Falklandi Expedíciós Hadsereg londoni díszszemléjét. Clive Kentet kerestem, de nem láttam.

Október 13. Szerda

Anya egy iskolai egyennadrágra érvényes vásárlási utalványt kapott a Társadalombiztosítási Igazgatóságtól. Tíz fontra szól.

A vásárlási utalványt csak három, a Társadalombiztosítás által kijelölt boltban váltják be. Mindhárom felsorolt bolt – Henry Bogletts és Fiainak Beiskolázó Szaküzlete, Suli-Buli Bolt és Mick Dave Tanszereldéje – hírhedten ócska holmit árul eszméletlenül drágán.

Nem fogok odáig süllyedni, hogy beváltom. Eltettem a tárcámba. Amikor majd gazdag leszek és híres, megnézem, sőt talán megmutatom a barátaimnak is, hogy bebizonyítsam: valaha én is osztoztam a szegények sanyarú sorsában.

Október 14. Csütörtök

Megnéztem, hogy bírja magát Brett. Úgy látszik, tudja, hogy én vagyok a bátyja, mert amikor benéztem a bölcsőjébe, pajkos csipásan mosolygott rám, és tök erősen megmarkolta az ujjam. A bőre kicsit kitisztult. Lehet, hogy mégsem reménytelen a kölyök.

Nagymama halál nyüzötnak látszik, de félannyira sem, mint Botsáska. A két nő egymás idegeire megy. Nagymama kiütést kap attól, hogy Botsáska nulláslisztet használ a yorkshire-i pudinghoz. Botsáska meg hidegrázást attól, hogy nagymama éjszakára túlóltözteti és barna csomagolópapírba tekeri Maxwellt. Azt mondja, nem tud aludni a zörgéstől.

Mikor hazaértem, anya keresztkérdéseket tett föl Botsáskáról és nagymamáról. Azt akarta, írjak le minden arckifejezést és hangárnyalatot, amit a látogatásomkor tapasztaltam.

Október 15. Péntek

Jelentkeztem az iskolai színjátszókhöz. A *Bunburyt* fogjuk előadni Oscar Wilde-tól.*

Hétfőn megyek meghallgatásra. Remélem, én kapom Ernest szerepét, bár anya szerint a legjobb szerep a darabban a retikül. Azt hiszi, örült szellemes.

---

* Oscar Wilde (1854–1900) ír származású angol író, leghíresebb darabja a *Bunbury*

Október 18. Hétfő

A hétvége sokkal unalmasabb volt, semhogy volna mit írni róla. Mr. Golightly, a színjátszó csoport vezetője félbeszakított, mikor az *V. Henrik** nagy monológját mondtam. – Ide figyelj, Adrian, a *Bunbury* törékeny társadalmi vígjáték, nem pedig harsány hőseposz. Azt akarom tudni, képes vagy-e jól időzíteni egy komikus bemondást. – Adott egy szöveget a Victoria pályaudvarról, hogy olvassam fel, meghallgatott, aztán azt mondta: – Menni fog.

Elhatároztam, ha felnövök, színész leszek. A regényeimet majd a próbák szüneteiben írom.

Október 19. Kedd

Mrs. Singh elkísérte anyát a kismamaklinikára. A szülész azt mondta, anyának többet kell pihennie, mert ha nem, kórházba viszik, és ott fektetik. A bokaduzzadást a magas vérnyomás okozza. Marha öreg a szüléshez, és az orvosok jobban figyelnek rá, mert hátha meghal, és akkor bajba kerülnek.

Október 20. Szerda

Amikor Pandorának azt mondtam földrajzon: – Szia – a hangom kibicsaklott. Az óra hátralévő részében hallgattam.

Október 21. Csütörtök

Anya megkérdezte, miért vagyok olyan csendes. – Az esti mese óta egy szót sem szóltál. Valami baj van?

Én azt sikoltottam: – Nincs! – és kimentem a szobából.

Október 22. Péntek

A hangom megbízhatatlan. Egyik pillanatban öblösen zeng, mint Sir John Gielgudé,* a másikban élesen sikongat, olyan, mint Margaret Thatcheré volt, mielőtt beszédleckéket vett egy reklámügynökségnél.

Október 23. Szombat

Bert Baxter felhívott és elmondta, hogy apát kirúgták a Munkaerő-hivataltól. Hallgattam. – Egy szót se szólsz? – kérdezte Bert.

---

* Shakespeare királydrámája

* Jelentős angol kortárs színész

Azt nyögtem: – Nem – és letettem a kagylót. Orvoshoz kell mennem a hangommal. Nem normális, hogy az ember így szenvedjen.

Október 24. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A HUSZADIK
A BRIT NYÁRI IDŐSZÁMÍTÁS VÉGE

Ma a kutya bedilizett, és szettépdeste a vasárnapi újságokat. Bizarr viselkedésére nincs mentség.

Az előszobát újságfecnik borították. – ...Ken Livingstone ma megvédte... A falklandi rakéták állomásoztatása 700 millióba... Izraeli katonák tehetetlenül figyelték, amint... a tűzoltók elfogadják a 7 és 1/2%-ot, de a hangulat robbanékony...

Összesepertem a fecniket, kidobtam a kukába, és rátettem a fedőt a külvilágra.

Október 25. Hétfő

NEMZETI ÜNNEP AZ ÍR KÖZTÁRSASÁGBAN
ELSŐ HOLDNEGYED

Egy néma sulinap után elvittem törékeny hangszálaimat dr. Gray rendelőjébe. Dr. Gray fel sem nézett a szörnyű krikszkrakszaiból, úgy mondta: – Igen? – Elhörögtem, sikoltottam és mennydörögtem összes félelmemet a tönkrement hangszalagjaimról.

Dr. Gray azt felelte: – Az isten szerelmére, te gyerek, hiszen csak mutálsz! Kicsit későn jött, de fizikailag úgyis elég fejletlen vagy. Sportolnod kéne valamit, és sokat járni a friss levegőre.

Megkérdeztem, milyen soká tarthat ez a bizonytalanság.

Azt felelte: – Ki tudja? Mi vagyok én? A delphi jós? – Nem akartam hinni a fülemnek. Ha befejezem a sulit, első dolgom lesz, hogy privát rendelésre iratkozom.

Kiszálltam a *Bunbury*ből. A színészethez megbízható hangra van szükség, és nekem olyan nincs.

Október 26. Kedd

Barry Kent rendtartási öngyilkosságot követett el. A Pokol Angyalai egyenruhájában jött suliba. Mr. Lambert úgy tett, mint aki nem veszi észre (Barry Kent tíz centivel magasabb nála), de Mr. Scruton kiszúrta a menzán. Ráparancsolt, hogy vegye le. Azt mondta, a szögek „kiszúrhatják valakinek a szemét”.

Kent bement a negyedikesek öltözőjébe, és levette a dzsekit. Alatta szögekkel kivert halálfejes inget hordott. Scruton levétette azt is, csak a szögekkel kivert bőrtrikó maradhatott rajta.

Nem tudom, hogy képes Kent ekkora súlyt cipelni magán. Mr. Scruton hazaküldte egy megrovással.

Október 27. Szerda

Néhány befolyásolhatóbb negyedikes szögekkel kivert hátú mellényben jött suliba.

Október 28. Csütörtök

Mr. Scruton újabb szabállyal bővítette az eddigi egymilliót. Az iskola területén szögek nem viselhetők, kivéve a sportcipők talpán.

Suli után Pandora meg néhány barátnője elrohant rézszöget vásárolni, hogy föltegyék az alsószoknyájuk szegélyére.

Október 29. Péntek

Anya két héten belül szülni fog! Ma a kórházban megvizsgálták. Pánikba esett, mert a vendégszoba még mindig csak vendégszoba, és nem gyerekszoba. Még mindig tök csórók vagyunk. Az anyasági segély csak egy használt babakocsi felére volt elég!

Október 30. Szombat

A kutya megint bedilizett, és darabokra tépte a felbecsülhetetlen értékű régi Szupermen-gyűjteményemet. Hétéves korom óta gyűjtöttem, vigasztalhatatlan voltam, amikor szétcincálva láttam az egészet.

Legszívesebben kitapostam volna a belét a hálószobámban, de megúsza azzal, hogy egyszerűen lerúgtam a lépcsőn.

Mindig tisztelte a régi irodalmat. El kell vinni az állatorvoshoz, hátha agylövése van.

Október 31. Vasárnap

SZENTHÁROMSÁG UTÁN A HUSZONEGYEDIK.

MINDENSZENTEK.

A NYÁRI IDŐSZÁMÍTÁS VÉGE

AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN ÉS KANADÁBAN

Ötkor Nigel, az úgynevezett legjobb barátom meghívott a bulijára.

Azt mondta: – Elfelejtettem meghívót küldeni, ég a pofámról a bőr, de azért csak gyere, öltözz varázslónak, vagy be sem engedlek.

Úgy döntöttem, hogy nem leszek varázsló. El akartam szakadni a sztereotípiáktól,* és inkább ördögnek öltöttem. Anya segített összeszedni a jelmezt. Felvettem apa régi békalábát, anya hosszú testheztapadóját meg egy narancssárga horrorparókát, amit anya évekkal ezelőtt vett apa horgászklubjának a báljára.

Egy kicsit illetlenül néztem ki a testheztapadóban, úgyhogy fölhúztam rá a fürdőgatyámat, de amikor minden rajtam volt, egyáltalán nem látszottam ördöginek, csak tiszta hülyének. Anyának az az ötlete támadt, hogy húzzak nejlonharisnyát a sátánira festett fejemre. Kicsit javult a helyzet, de még mindig hiányzott a jelmezemből egy bizonyos valami.

---

* Merev egyformaság, gépiesség, változatlan ismétlődés

Hétkor önértékelési válságba estem, és majdnem levettem magamról az egészet, de anya előszedett egy doboz zöld foszforeszkáló festéket, amit tavaly karácsonyfa-díszítésre használtunk. Tetőtől talpig befújta vele. A kutya nyüszíteni kezdett, és az edényszárító alá bújt. Ebből megtudtam, hogy hatásos vagyok.

A rövid út Nigelék házáig valóságos vészőfutás volt. Egy csapat csúcsos sapkás kiskölyök rontott rám, azt ordították: – Varangy! Varangy! – Mondtam, hogy kopjanak le, de követtek Nigelékig, és állandóan megpróbálták rálépni a békalábamra. Nigel először nem akart beengedni, mert nem varázslójelmezben voltam. (Milyen földhözragadt! Ha nem vigyáz, a végén még a komputerszakmában fog kikötni.) De elmagyaráztam, hogy ördög vagyok, mire megnyílt. Nigel szülei az emeleten tévéztek, mi meg kifosztottuk a bárszekrényt, dió- meg tojáslikőrt vedeltünk.

Kicsit furcsa volt, hogy nem volt lány a bulin. Nigel azt mondta, kiütést kap a lányoktól. A varázslók meg én Duran-Duran-lemezekre táncoltunk a tőklámpafényben. Azt hiszem, oké volt az egész, de lányok nélkül hiányzott belőle egy bizonyos *je ne sais quoi** (ahogy a francia mondja... hogy mit, azt nem tudom pontosan). Tízkor Nigel anyja megjelent az állóbüfével. A kaja tíz perc alatt elfogyott. A javát felzabáltuk, de egy részét pofába hajjigálásra használtuk. A lányok civilizáló Hatása nélkül a fiúk elvadulnak.

A suliban kötelező *A legyek ura* William Goldingtól.* A példányon három gyagyással osztozom, akiknek félóráig tart egy oldal. Teljesen az agyamra meg az egész.

November 1. Hétfő

HOLDTÖLTTE

Suli után elvittem tömör anyámat a fodrászhoz. Nem akarta, hogy elkísérjem, de nem lehet egyedül elengedni. A nők mindig telefonfülkében, buszon, liftben meg ilyen helyeken szülik meg a gyerekeiket. Közismert tény.

A Franco fodrászszalont egy olasz fazon vezeti. Amint anya belépett a bambuszfüggöny ajtón, az olasz rögtön ráordított: – Hé, Pauline, miért nem látogat Franco egyszer egy hét, mint rég?

Anya elmagyarázta, hogy most nem engedheti meg magának a rendszeres hajcsináltatást.

Mire Franco: – Milyen butaság mondasz! Előbb haj, aztán étel. Azt akarod, hogy bambino kinyitja szem, és lát csúnya mama?

Döbbenet hallgattam, hogyan utasítgatja anyát, de anya most, úgy látszik, nem bánta. Franco lepedőt kerített a nyaka köré, és azt mondta: – Leül, befogja száj, marad úgy – aztán hátrahajtotta a fejét, és besamponozta a haját. Letolta, amiért van néhány ősz hajszála, törött végekről és az általános állapotról morgott. Aztán megszártotta a haját egy törülközővel, és a tükör elé ültette. Anya azt mondta: – Csak egy kis kiigazítást kérek, Franco.

De Franco azt felelte: – Szó sem róla, Pauline! Levágja, és aztán kezd előlről. – És anya ott ült és hagyta!

Azt is hagyta, hogy a tüsire vágott haját lilára sprayezze, és kifizette. És még borralalót is adott!

---

* Nem tudom, mi

* W. Golding (1911–), Nobel-díjas angol író; a *Legyek ura* című regénye magyarul is megjelent; magukra maradt, hajótörött gyerekek küzdelme az életben maradásért

November 2. Kedd

Új csatorna van a tévén. Negyedik csatorna a neve, a kisebbségeknek szól, mint például az intellektueleknek meg az olyanoknak, akik barkácsszakörre járnak. Végre megtaláltam vizuál-szellemi táplálékomat. Megjósolom, hogy a negyedik csatorna át fogja alakítani a brit társadalmat. Az ország minden hülyéje nézni kezdi, és rákap a műveltségre és a kultúrára! Igen, Nagy-Britannia új reneszánsz előtt áll.

November 3. Szerda

Anya összecsomagolta a kis kézitáskáját, és kitette az előszobába.

November 4. Csütörtök

Apa telefonált és megkérdezte, hogy van anya. Azt feleltem, pont úgy, ahogy egy nyolc és féi hónapos terhes nőtől elvárható.

Azt kérdezte, megfordult-e már a magzat. Hűvösen azt feleltem, nem kívánok a gyermekszülés technikai kérdéseiről társalogni.

Megkérdeztem, hogy érzi magát a saját magzata. Azt felelte: – Jól van, Adrian, csak bánts még te is – és letette a kagylót.

November 5. Péntek

MÁGLYÁK ÉJSZAKÁJA

Bezártam a kutyát a szeneskamrába, ahogy a tömegkommunikációs eszközök tanácsolták. Aztán elmentem a Házassági Tanácsadó Iroda máglyabulijára. Tele volt a tűzrakás körül veszekedő párokkal. Pandora meg én ellógtunk, és megfeleztünk egy csomag csillagszórót a szövetkezeti sütőde fala mögött. Én azt írtam a csillagszórómmal a levegőbe: PANDORA. Pandora meg: ADRAIN. Nagyon dühös voltam. Már egy éve járunk együtt. Igazán tudhatná, hogy írják a nevem. Visszamentünk a közös máglyához. Ott találtuk a kutyát, a tűzijátékot bámulta, és hot dogot fogyasztott.

Meg se tudom számolni, hányszor tettek megjegyzést a tolakodó felnőttek: – Tessék a kutyát a veszélyes zónából eltávolítani!

Próbáltam megmagyarázni, hogy a mi kutyánk individualista, és nem lehet úgy bánni vele, mint a többi kutyával, de egyre nehezebben ment, mert pukkantak a petárdák, és valahányszor egy rakéta nyögve fölványszorgott az égre, a tömeg azt mondta: – HUUUU! – meg – HAAAA!

Végül hazavittem a hülye kutyát, és lekéstem a „Legjobban öltözött pasas” versenyt.

November 6. Szombat

Írtam egy politikai költeményt. El fogom küldeni a New Statesmannek. Mr. Braithwaite azt mondta, minden héten leadnak egy lázító verset.

Mrs. Thatcher írta: A. Mole

Ugye sírsz, Mrs. Thatcher, ugye sírsz?
Elaludni, Mrs. Thatcher, nem is bírsz?
Zokogsz, mint a zápor, bizony,
Marks and Spencer párnáidon!
Könnyed, mint az olvadt vas?
Ugye sírsz?
Bánt netán a „Hárommillió”,
Kiktől többé nem kell a meló?
Tükröd előtt, ha fölveszed, a kis kék kosztümödet,
Látod-e a sorban álló anyákat?
Ugye sírsz, Mrs. Thatcher, ugye sírsz?

Azt hiszem, ragyogó költemény. Az efféle műalkotások szokták térdre kényszeríteni a kormányt.

November 7. Vasárnap

Anya meg én meglátogattuk Bertet és Queenie-t. Akivel csak találkoztunk útközben, mind megkérdezte anyát, mikor jön a baba, vagy olyan eredeti megjegyzéseket tett, mint: – Biztosan örül a babának, Mrs. Mole.

Anya roppant udvariatlanul válaszolt.

Bert nyitott ajtót, és ő azt kérdezte: – Még nem raktad le a csomagot? Mire anya azt felelte: – Fogja be a száját, szenilis vénember!

Őszintén szólva néha visszakívánom azokat a régi szép időket, amikor az emberek még udvariasan beszéltek egymással. Senki el nem hinné, hogy anya és Bert kedvelik egymást.

Mindenki túl öreg, túl beteg vagy túl terhes volt ahhoz, hogy ebédet főzzön (nekem hirtelen sajogni kezdett mindkét csuklóm).

Sajtós szendvics volt a vasárnapi ebéd. Délután felváltva tanítottuk Queenie-t újra beszélni.

Amikor én kezeltem, marha tisztán azt mondta: – Kérek egy köcsög céklát. – Ha felnövök, talán logopédus leszek. Határozottan érzekem van hozzá. Taxival mentünk haza, mert anya bokája kicsit bedagadt. A sofőr morgott, mert a távolság csak hatszáz méter volt.

November 8. Hétfő

Hajnali háromkor anya sírására ébredtem.

Nem mondta, mi baja, úgyhogy hátba veregettem, és visszamentem aludni.

Bárcsak visszaengedné apát a házba! Végül is apa már *bocsánatot kért*.

November 9. Kedd

Úgy aggódom anyáért, hogy a suliban nem tudtam koncentrálni. Mr. Lambert letolt, mert kibámultam az ablakon, mikor a brit acélipar jövőjéről kellett volna írnom.

Azt mondta: – Adrian, már csak három perced van, hogy befejezd a dolgozatot. – Így aztán ezt írtam: „Véleményem szerint a brit acéliparnak *nincs* jövője, míg a jelenlegi kormány hatalmon van.” Tudom, hogy baj lesz belőle, de azért beadtam.

November 10. Szerda

Anya nekiesett a háznak, és mint egy őrült, kitakarította a pincétől a padlásig. Levette a függönyöket és a szúnyoghálókat. Aki csak elhalad az utcán, láthatja a legtitkosabb magánügyeinket.

Este épp a pattanásaimat nézegettem az előszobatükörben, amikor Mr. O’Leary beordított az utcáról: – Meg ne feledkezz arról a gyönyörű ragyáról a tarkódon, öcsi!

Tizenöt évet kellett leélnem ahhoz, hogy rádöbbenjek, mekkora szerepet játszanak a függönyök a civilizált angol életben.

Ma meghalt Mr. Brezsnyev, a szovjet miniszterelnök. A világ vezetői hazug táviratokat küldözgetnek a Kremlbe, hogy mennyire sajnálják.

November 11. Csütörtök

A FEGYVERSZÜNET NAPJA

Hazaértem a suliból, és anya kistáskája nem volt az előszobában. Senki sem volt a házban. Üzenetet találtam a süteményesdobozon. Így szólt:

3.35-kor elment a magzatvíz. A Királyi Kórház szülőszobáján vagyok. Hívj egy taxit. Ötfontos bankjegy a spagettis üvegben. Nyugi!

Csók: *Anyu*

Ui.: A kutya Mrs. Singhnél.

Tök zilált volt az írása.

A taxizás egy rémálom volt. Egész úton a kezemet próbáltam kiráncigálni a spagettis üvegből. A sofőr azt hajtogatta: – Ki kellett volna rázni belőle a stexet, te szerencsétlen!

A kórház bejárata előtt leparkolt, és unottan figyelte a meccset a kezem és az üveg között. Azt mondta: – Beszámítom ám a várakozást is. – Rengeteg idő múlt el. Aztán azt mondta: – Meg aztán nem is tudok ötfontost váltani.

Már majdnem sírtam, mire sikerült kihúznom a kezemet. A szemem előtt anya lebegett, amint hív engem. Odaadtam a sofőrnek az ötöst, és berohantam a kórházba. Megtaláltam a liftet, és benyomtam a gombot, amire az volt írva: „Szülőszoba”.

Egy más világba érkeztem. Úgy nézett ki, mint a Houstoni Űrközpont.

Egy technikus megkérdezte: – Ki vagy?

– Mire én: – Adrian Mole.

Mire ő: – És van belépési engedélyed a szülőszobába?

Mire én: – Igen. (Hogy miért mondtam igent! Hogy miért!)

– 13-as szoba. Makacs egy nő!

– Igen, igen. Makacs fajta – mondtam, és végigmentem a folyosón. Ajtók tárultak és csukódtak, és különféle borzalmas masinákra kötözött nőket láttam. Nyögés és sikoltozás visszhangzott a fényes falak között. Belöktem a 13-as szoba ajtaját, és megpillantottam anyát. Egy magas ágyon feküdt, és az *Egy rókavadász emlékiratait* olvasta Sigfried Sassoontól.

Úgy látszott, örül nekem, aztán megkérdezte, miért hoztam be a kórházba a spagettis üveget. Éppen ezt magyaráztam, mikor eltorzult az arca, és az „Egy nehéz nap éjszakáját” kezdte énekelni.

Később abbahagyta, és megint normálisnak látszott. Még nevetett is, amikor a szörnyű taxisofőrhez értem. Kicsit később egy kedves, néger nővér jött be, és azt kérdezte: – Jól van, aranyoskám?

Anya azt felelte: – Igen. Ez itt Adrian.

Mire a nővér: – Vegyen föl álarcot és köpenyt, Adrian, aztán üljön a sarokba; nemsokára kezdődik a tánc.

Félórával később anya már többet énekelt, mint beszélt. Elkapta a kezemet, és tördelte. A nővér visszajött, és nagy megkönnyebbülésemre kiküldött. De anya nem engedte el a kezem. A nővér azt mondta, tegyem hasznossá magam, és mérjem az összehúzódnak közti időt. Mikor kiment, megkérdeztem anyát, mi az az összehúzódnak.

– Fájdalom – mondta összeszorított fogai közt. Megkérdeztem, miért nem fagyasztják el a hátát, hogy csillapodjon a fájdalom. Azt felelte: – Nem bírom, ha babráljak a hátamon.

A fájdalmak már percenként jöttek, és anya teljesen becsavarodott. Mire egy csomó ember rohant be, és mind azt ordította, hogy nyomjon. Én a legtávolabbi sarokban ültem, a feje felől, és próbáltam nem nézni anya másik végére, ahol orvosok és nővérek csörögtek fémholmikkal. Anya zihált és lihegett, éppúgy, ahogy karácsonykor szokta, lufifújás közben. Nemsokára mindenki egyszerre ordított: – Préseljen! Mrs. Mole, préseljen! – Anya préselt, hogy majd kiesett a szeme. – Erősebben! – üvöltöttek. Anya kicsit megint begolyózott, aztán egy orvos azt mondta: – Látom a baba fejét!

Megpróbáltam elmenekülni, de anya azt kiáltotta: – Hol van Adrian? Adriant akarom!

Nem mertem egyedül hagyni ennyi idegen között, úgyhogy azt mondtam, maradok. A következő három percben a szépségflastromot bámultam anya arcán, és nem néztem föl, amíg a néger nővér meg nem szólalt: – Kint a fej.

5.19-kor anyának volt egy tébolyult pillanata; aztán az orvos és a nővérek hangosan felsóhajtottak, én pedig fölnéztem, és egy ráncos, piros akármit láttam fejjel lefelé lógni. Valami fehér dolog borította.

– Gyönyörű kislány, Mrs. Mole – mondta az orvos. És halál boldognak látszott, mintha legalábbis ő lenne az apa.

Anya azt kérdezte: – Egészséges?

Mire az orvos: – Mint a makk.

A csecsemő szeszélyesen és rosszindulatúan elbögte magát, rárakták anya lelapult hasára. Anya úgy nézett rá, mintha valami értékes drágakő vagy ilyesmi volna.

Gratuláltam neki, ő pedig azt mondta: – Üdvözöld a húgodat.

Az orvos rám bámult, ahogy ott álltam álarcban és köpenyben: – Nem Mole úr, a baba apja?

– Nem, Mole ifiúr, a baba bátyja – feleltem.

– Akkor maga megszegte a kórház valamennyi létező szabályát – felelte. – Meg kell kérnem, hogy távozzék! Lehet, hogy fertőző gyermekbetegséget hordoz.

Így aztán, míg ők körbeálltak, és valami lepényre vártak, kimentem a folyosóra. Találtam egy várószobát, tele volt aggódó hapsikkal, dohányoztak, és autókról beszélgettek.

(Alvás után folytatva)

1/4 7-kor felhívtam Pandorát, és elmondtam a hírt. Nagy ujjongást csapott a telefonba. Utána nagymamát hívtam, ő meg nagy siránkozást.

Aztán föl hívtam Bertet és Queenie-t, akik azzal fenyegetődztek, hogy meglátogatják anyát. De sikerült lebeszelnem őket. Kifogytam az 5 pennysekből, és visszamentem megnézni anyát és a húgomat.

Végül hazamentem. Fel-alá járkáltam az üres házban, és próbáltam elképzelni, hogy fogom megosztani a kislánnyal.

Minden törhető holmimat föl rámoltam a szekrény legfelső polcára. Lefeküdtem. Csak 1/2 8 volt, de valahogy hullafáradt voltam. 1/4 9-kor a telefon ébresztett. Apa zagyvált valamit arról, hogy lánya van. Tudni akart róla mindent, minél részletesebben. Azt mondtam, rá ütött. Félig kopasz, és dühösen bámul.

November 12. Péntek

A szovjetek ma megválasztották az új főnöküket. Andropovnak hívják. A suliban hős vagyok. Elterjedt a hír, hogy én vezettem le a szülést. A krumplit osztó szakács néni dupla adagot adott. Suli után bementem a kórházba nőrokonaimhoz.

Most Pandoráéknál vagyok. Vacsora közben halál részletesen elmeséltem a szülést. Mr. Braithwaite a felénél fölállt, és otthagya az asztalt.

November 13. Szombat

Délután Pandorával bementünk anyához és a húgomhoz. Át kellett törnünk magunkat az ágyát körülvevő látogatók sűrűjén. Ahhoz képest, hogy milyen makacs, határozottan népszerű. A húgomat úgy adogatták kézről kézre, mint valami bűnjelet a tárgyalóteremben. Mindenki azt mondta: – Hát nem gyönyörű? A nők azt mondták: – Meg kell zabálni! A férfiak meg: – Milyen pici körmök!

Megérkezett Queenie és Bert. A látogatók helyet csináltak Bert tolószékének, Queenie ráült az ágyra, és szétlapította anya lábát, teljes volt a zűrzavar. A nővérek utasítgatni és parancsolgatni kezdtek. Az egyik kihirdette: – Ágyanként csak két látogató van engedélyezve! – Ekkor megjelent nagymama és apa. Erre mindenki boldogan visszavonult, és az ágyhoz engedte az engedélyezett két látogatót.

November 14. Vasárnap

AZ EMLÉKEZÉS NAPJA

Anya föl hívott, és azt mondta, másnap délelőtt 1/2 11-kor hazajön. Megkért, hogy ellenőrizzem, föl van-e kapcsolva a fűtés. Megkérdeztem, rendeljek-e taxit. Azt felelte: – Nem, apád szívélyesen fölajánlotta, hogy hazavisz minket.

Minket! Nem vagyok többé egyetlen gyerek!

Néztem a tévében az emlékezésnap szertartást a Westminster Abbey*-ben. A falakat mákkoszorúk díszítették, hullott belőlük a mák a kiskölykök fejére. Elhomályosult a szemem. Azt hiszem, influenzás leszek.

November 15. Hétfő

Lógtam a suliból. Mrs. Singh és Mrs. O'Leary kora reggel átjöttek, hogy kitakarítsák a házat. Azt mondtam, én is tökéletesen meg tudom csinálni, de Mrs. O'Leary azt felelte: – Butaságokat beszélsz, fiam. Hogy tudna egy magadfajta balfácán úgy rendbe rakni egy házat, hogy megfeleljen egy asszony sasszemének?

1/2 12-kor különös látványban volt részem. cipelte a lányát a ház felé. Mögötte az én karcsú, lilára sprézett anyám. Nincs bennem elég könnyedség, hogy megbirkózzam életem valamennyi fordulatával. Mrs. Singh és Mrs. O'Leary, miután elolvadtak a gyerektől, eltűntek, és otthagyták egymásra meredő szűk családomat. Csináltam egy csésze teát, hogy oldjam a feszültséget.

Anya az ágyba vitte a magáét, én meg hagytam a magamét kihűlni. Apa ott téblábolt egy kicsit, aztán hazament a nagymamához.

A védőnő 1/1 3-kor jött. Titokzatos dolgokat művelt anyával a hálószoza magányában. 1/4 4-kor a védőnő lejött az emeletről, és azt mondta, hogy anyán szülés utáni kedélybetegség vett erőt, ami hormonzavarnak tulajdonítható. Megkérdezte, ki gondoskodik róla. Mondtam, hogy én. Mire összeprépselt ajakkal annyit mondott: – Azt látom. – Közöltem vele, hogy: – Tökéletesen alkalmas vagyok rá, hogy kiporszívózzak!

Azt felelte: – Édesanyádnak több támogatásra van szüksége.

Így aztán leszedtem a párnákat az ágyamról, és átvittem anyához. Ennyi kedvesség láttán anya árva fakadt.

November 16. Kedd

Felhívtam Mrs. Claricoatest, és a gyerekgondozási szabadság felől érdeklődtem. Scruton jött a telefonhoz. Azt dörögte: – Nagyon rossz néven venném, Mole, ha holnap nem jönnél iskolába!

Éjjel a baba ötpercenként fölébredt. Tudom, mert a bölcsőjénél ültem, és ötpercenként ellenőriztem a légzését.

Anya abbahagyta a sírást, és újra kifestette a szemét.

November 17. Szerda

Mrs. Singh és Mrs. O'Leary felváltva gondoskodnak anyáról és a húgomról.

Pandora szerint kezdek unalmas lenni. Folyton a kisdetről beszélnek. Azt mondja, nem nagyon érdekli a húgom étkezési rendje. Hogy lehet valaki ilyen szívtelen?

November 18. Csütörtök

---

* London koronázó székesegyháza

Amikor hazaértem a suliból, apa csecsemőinget, pelenkát vasalt. Azt mondta: – Ha kinevetsz, agyonváglak! – Anya a húgomat etette, a lábát a kutya hátán tartotta. Megható családi jelenet volt, csak az rontotta el, hogy apa, miután elrámolta a vasalódeszkát, hazament a másik családjához.

November 19. Péntek

Megkérdeztem anyát, mi lesz a kisdéd neve. Azt felelte: – örülök, ha tudom, mikor lesz a következő etetés, nemhogy a nevét!

Azt javasoltam, csináljunk mindketten egy-egy listát. A következő etetés után meg is tettük.

<i>Anyáé</i>	<i>Enyéem</i>
Charity	Tracy
Christobel	Claire
Zoe	Toyah
Jade	Diana
Frankie	Pandora
India	Sharon
Rosie	Georgina
Caitlin	
Ruth	

Nekem csak a Rosie és a Ruth tetszett anya listájáról. Neki egy sem az enyémről. Azt mondta: – A Pandora nagy képű név! – Szerintem a leghatásosabb női név a világon. Valahányszor kimondom vagy hallom, lüktetni kezd valami a bordáim mögött.

November 20. Szombat

A húgom neve: Rosie Germaine Mole.

A Rosie mindenkinek tetszik, de a Germaine csak anyának. Az anyakönyvvezető összevonta a szemöldökét, és azt kérdezte: – Germaine? Mint a *Női eunuchban*?

Mire anya: – Igen, olvasta? – Nem, de a feleségem nem tudja letenni – felelte a pasas, vasalatlan ingét simítgatva.

A névadást megünneplendő, betértünk egy ételbárba. Rosie ezzel bekerült Nagy-Britannia hivatalos rekordnyilvántartásába. Velünk étkezett. Egy babahevederben foglalt helyet, anya melléhez préselve. Szuperül viselkedett. Csak akkor ébredt fel, amikor anya egy darab forró sült krumplit ejtett a fejére. Kaja után taxival mentünk haza. Anya még ahhoz is fáradt volt, hogy elsétáljon a buszmegállóig.

November 21. Vasárnap

Apa áthozott 25 fontot. Míg anya egy fagyasztott báránybordát tartott a forró vizes csap alá, hogy felengedjen, végig körötte őgyelgett. Elmélyült beszélgetésbe kezdtek jövőendő kapcsolatukról. Így aztán kivittem a kutyát a kertbe egy kis szófogadási gyakorlatra, de tiszta időpazarlás volt. Maga Szent Patencia is ideggörccsöt kapna tőle.

November 22. Hétfő

Angolórán jellemeznünk kellett egy személyt. Rosie-ról írtam.

Rosie

Rosie körülbelül negyvenöt centi hosszú, a feje nagy, a haja pelyhes, dominikánus barát stílusú, fekete. Ő az egyetlen a családban, akinek barna a szeme. Egész szép bőre van. A szája teljesen pici, kivéve, amikor ordít. Olyankor egy föld alatti cseppkőbarlangra emlékeztet. A nyaka olyan ráncos, mint a pulykáé. Uniszex cuccokat hord, és kizárólag eldobható pelenkát. Egész nap a mőzeskosárban lustálkodik, etetéshez meg pelenkázáshoz kel föl. Tudathasadásos. Egyik pillanatban teljesen nyugodt, a másikban úgy ordít, mint a fába szorult féreg.

Csak tizenegy napos, de ő az úr a házban.

November 23. Kedd

Este telefonált az a görény Lucas. Anya vagy tíz percig beszélt vele sutyorogva, mintha csak nem akarná, hogy halljam. De az utolsó mondatot, mielőtt kivágta volna a telefont az előszobába, teljesen tisztán hallottam. Elég magas volt a decibelszám.

– RENDBEN VAN! CSINÁLTASS VÉRVIZSGÁLATOT!

Talán Lucas azt hiszi, halálos vérbaja van. Tiszta szívemből kívánom, bár úgy lenne!

November 24. Szerda

Mr. O'Leary Írországba utazott, hogy szavazhasson a holnapi ír választásokon. Lenyűgöz a hazafiassága. Csak azt nem értem, miért nem lakik Írországban. Ha visszajön, megkérdezem. Mrs. O'Leary nem olyan hazafias. Otthon maradt, és nőbulit rendezett. Meghívta anyát is, de anya nem ment. Azt mondta, most egy kicsit elege van az egyenjogúságból.

Egész este lestem O'Learyék ajtaját, hátha látok néhány jobb nőt. De csak egy csomó középkorú spinét láttam, vihogtak, és barna papírzacskókkal zörögtek.

November 25. Csütörtök

Senki sem nyert az ír általános választásokon. Döntetlen lett.

Mr. O'Learyt terrorizmus gyanújával őrizetbe vették az East Midlands repülőtéren, de aztán csak figyelmeztetésben részesítették és elengedték. Megmondták neki, hogy be ne hozzon az országba még egyszer nagyobb tétel vízpisztolyt.

November 26. Péntek

Amikor kiléptem a sulis kapuján, rettenetes megrázkódtatásban volt részem. Botsáska várt. Egy ósdi családi babakocsit ringatott, amely Brette és Maxwellt tartalmazta. Úgy nézett ki, mint valami menekült egy világháborús filmhíradóból.

Maxwell azt üvöltötte: – Szia, tesó!

Azt hittem, Brettehöz beszél, de nem, kiderült, hogy énhozzám! Gyorsan egy darab Mars szeletet nyomtam a szájába, mielőtt még egyszer megszólíthatott volna, és bemutatam Botsáskának Pandorát.

Botsáskának azt mondtam: – Barátnőm, Pandora – Pandorának meg: – Mrs. Doreen Slater. A két nő egy pillanat alatt tetőtől talpig végigmérte egymást, majd képmutatóan egymásra mosolyogtak.

– Milyen édesek! – mondta Pandora a babakocsiba pillantva.

– Két kis gazember – siránkozott Botsáska. – Soha meg nem szültem volna őket, ha tudom.

– Mit? – kérdezte Pandora, ártatlanságot színlelve.

– Hogy tönkreteszik az életemet. Sose szülj gyereket! – figyelmeztette.

Mire Pandora: – Pedig legalább hatot akarok.

– És azonkívül te leszel a The Times* főszerkesztője! – jegyeztem meg gúnyosan.

– Igen – mondta Pandora –, és ezenkívül festeni fogok meg jelmez tervezni!

– Na, csak várd ki a végét! – mondta Botsáska. – Csak várd ki! – Olyan volt, mint a cigányasszony átká.

Megkérdeztem B. S.-t, miért jött elém a sulihoz, mire elmondta, hogy milyen szörnyű együtt élni apával, és hogy nagymama még annál is rosszabb.

– És mit tehetek én? – kérdeztem.

Botsáska azt felelte: – Csak könnyíteni akartam a telkemen. – És visszatolta a kölykeit a nagymamához.

Egyetlen élméjű felnőttet sem ismerek. Mind örült. Az egyik a Közel-Keleten háborúzik, a másik műanyag esőkabátban járhatja a pudliját, a harmadik meg hibernáltatja magát. Vagy a Sunt olvassák, mert azt hiszik, hogy újság.

November 27. Szombat

Ma először pelenkáztam Rosie-t.

Holnap megpróbálom nyitott szemmel is.

November 28. Vasárnap

Hogy tudja anya kicserélni azt az ocsmonda pelenkát úgy, hogy közben még mosolyog, sőt nevet is? Én majd elájultam, amikor megpróbáltam védőeszköz (ruhafogas) nélkül hozzányúlni. Talán a nők szaglószervei fejletlenebbek.

---

* Angol napilap

Érdekelne, végeztek-e már ebben a témakörben valamilyen kutatást.
Ha átmegegyek a biológia záróvizsgán, talán majd én végzek ilyen kutatást.

November 29. Hétfő

Azóta, hogy Rosie megszületett, anya rám se bagózik. Sosem volt különösebben figyelmes anya – mindig magamnak kellett tisztítanom a cipőmet, de az utóbbi időben az érzelmi elhanyagoltság tüneteit észlelem magamon. Ha a felnőtt életben szellemileg deviánsnak* bizonyulok majd, annak teljes egészében ő lesz az oka.

Időm nagy részét a szobámban töltöm. Olvasok. Épp most fejeztem be a *Tanár úrnak szeretettel*. Egy néger tanárról szól, akivel szemétkednek a fehér huligánok. De ő állhatatos, kedves, ám határozott, így aztán diadalmaskodik fölöttük, és elhatározza, hogy inkább mégsem megy mérnöknek. A maximális tízből öt pontot kapott az értékelési rendszeremben. Figyelembe véve, hogy milyen szigorú kritikus vagyok, nem is rossz.

November 30. Kedd

SZENT ANDREW NAPJA

Összeállítottam a karácsonyi kívánságlistámat fontossági sorrendben:

Nagy ajándékok

Szövegszerkesztő gép (semmi esély)
Színes tévé (hordozható)
Amstrad hifitorony (a majdani lemezgyűjteményemhez)
Elektromos írógép (a költeményeimhez)
3/4-es irhabunda (a meleg és a státus miatt)

Kis ajándékok

Nadrág (cső)
Adidas edzőcipő (negyvenkettes)
Adidas anorák (mellbőség: 36)
Anglepoise lámpa* (éjszakai költészet)
Hatalmas doboz cukrozott gyümölcs
Tömör arany tollkészlet (gravírozás: A. Mole)
Egy pár papucs
Villanyborotva
Pierre Cardin fürdőköpeny (mint Pandora apjájé)

Amit mindig megkapok, akár akarom, akár nem

Szupermen kalendárium
Csokoládé pipakészlet

---

* A társadalmi normáktól eltérő, illetve a társadalmi normákat megszegő magatartásforma

* Formatervezett lámpa

Pelikán filctollak

Műorr (szemüveggel); bajusz

Odaadtam a listát anyának, de nem volt olyan passzban, hogy hajlandó lett volna a karácsonyról beszélgetni. Illetve hogy pontos legyenek, már a gondolatától is kiborult.

December 1. Szerda

Érzelmektől fűtött telefon nagymamától: Botsáska elköltöztette Brettet és Maxwellt Maxwell apjához, aki épp most jött vissza a Közel-Keletről vámmentes fontokkal és játék tevékkel megpakolva!

Úgy látszik, apát nem nagyon izgatja, hogy megfosztják szülői jogaitól, Maxwell papáját meg nem érdekli, hogy Botsáska gyereket szült a távollétében. Meg vagyok döbbenve. Én lennék az egyetlen, aki társadalmunk maradék erkölcsé felett örködik?

December 2. Csütörtök

Maxwell papája, Trevor Roper nem izgatja magát Brett miatt, mert azt hiszi, hogy egy hibás coitus interruptus* eredménye!

Botsáska azonnal hozzámegy Mr. Roperhez, amint kimondják Mr. Roper válaszát. Nem csoda, hogy az ország a tönk szélén áll. Komolyan fontolgatom, hogy újra templomba fogok járni. (Nem Botsáska esküvőjére gondolok.) Megbeszéltem egy találkozózt Silver tisztelendő úrral. A közületi telefonkönyvből szúrtam ki.

December 3. Péntek

A tisztelendő épp a bringáját javította, amikor megérkeztem. A fekete ruháját nem számítva, egész normálisnak látszott.

Fölállt, és úgy fogott kezem, hogy ropogtak bele a csontjaim. Aztán bevitt a dolgozószobájába, és megkérdezte, miről akarok beszélni vele. Azt feleltem, hogy aggaszt, mennyire szétzilálja a modern életmód az erkölcsöket. Reszkető kézzel cigarettára gyújtott, és érdeklődött, hogy fordultam-e már Istenhez útmutatásért. Azt feleltem, hogy már nem hiszek Istenben. Erre felnyögött: – Te jó Isten, még egy! – Órákig beszélt egyfolytában. A vége az volt, hogy hinni kell. Azt mondtam, nincs hitem, és megkérdeztem, hogyan szerezhetnék.

De ő csak azt hajtogatta: – Hinned kell! – Olyan volt, mint egy megakadt lemez. Mire megkérdeztem: – Ha Isten létezik, hogy engedheti a háborúkat, az éhínségeket meg a közlekedési baleseteket?

Erre Silver tisztelendő azt felelte: – Nem tudom. Engem is emiatt gyötör az álmatlanság.

Mrs. Silver behozott két bögre tüsténtkávét meg egy adag Kipling-féle marcipánt.

– Derek, tíz perc múlva kezdődik a tévéegyetemed – mondta.

---

* Ejakuláció (a magömlés) előtt megszakított közöszülés

Megkérdeztem Silver tisztelendő urat, mit tanul. Azt felelte: – Mikrobiológiát. Hogy tudjam, miképpen is állunk a mikrobákkal.

Elköszöntem, és sok sikert kívántam a pályamódosításhoz. Azt mondta, ne keseredjek el, és az örült és nyomasztó külvilágba. Hideg volt és sötét, és néhány barom sült krumplival hajigálódzott az utcán. Hazamentem, és pocskébbul éreztem magam, mint valaha.

December 4. Szombat

Idegösszeomlásom van. Eddig még senki nem vette észre.

December 5. Vasárnap

Meglátogattam Bertet: ő az utolsó reménységem. (Pandorában csalódtam. Azt mondta, azért kerültem ilyen idegállapotba, mert húst eszem.) – Bert, idegösszeomlásom van! – mondtam. Erre Bert elmesélte, hogy neki is volt az első világháborúban. A halottak ezreinek a látványa és az állandó halálfélelem okozta. Megkérdezte, hogy én mitől kaptam.

– Attól, hogy kiveszett az erkölcs a társadalomból – feleltem.

Mire azt mondta: – Egy kis kemény melóra van szükséged, büdös kölyke! Máris kezdheted. Mosogass el.

Mikor befejeztem, Queenie csinált egy csésze teát meg egy halom rákpástétomos szendvicset. Míg ettem, az *Esti misét* néztem a tévében. A templom tele volt üdvözült tekintetű emberekkel, akik teli torokból énekeltek.

Hogy lehet, hogy nekik van hitük, nekem meg nincs? Ez az én formám.

December 6. Hétfő

Éjjel 1-kor, 1/2 3-kor és 4-kor Rosie vernyákolására ébredtem. 6-kor végül is felkeltem, és bekapcsoltam a rádiót. Valami mezőgazdasági műsor ment. Egy rekedt mezei dumás magyarázta az essexi libatenyésztést. 1/2 9-kor bementem anyához, hogy elkérjem az ebédpénzt, és ott találtam Rosie-t anya ágyában. Mélyen aludt. A szakirodalom szerint ez szigorúan tilos.

Ellenőriztem, hogy Rosie rendesen kap-e levegőt, aztán kivettem anya pénztárcájából három fontot, és elmentem az iskolába, ahol igyekeztem normálisan viselkedni.

December 7. Kedd

Ma hajnalban 3 órakor meghalt Queenie. Álmában agyvérzést kapott. Bert azt mondta, szép halál, és talán igaza is van. Olyan furcsa volt elmenni Berthez, és látni Queenie cuccait szanaszét. Még mindig nem tudom elhinni, hogy meghalt, és hogy a teste a Szövetkezeti Ravatalozóban van.

Amikor anya elmondta a hírt, nem sírtam, sőt az az igazság, hogy hirtelen rám jött a nevetés. Csak akkor bőgtem el magam, amikor megláttam Queenie rúzsát az öltözőasztalon. De úgy

csináltam, hogy Bert ne lássa, ő pedig úgy, hogy én ne lássam. De azért tudom, hogy sírt. Egyetlen tiszta zsebkendő sem maradt a fiókjában.

Bertnek fogalma sincs, hogy kell beszerezni a halotti bizonyítványt, és hogy kell intézni a temetést. Pandora apja ájtott, és minden, a halállal kapcsolatos adminisztrációs ügyet elrendezett.

December 8. Szerda

Bert megkért, hogy írjak egy verset, amit betehet a helyi lap halálhírei rovatába.

Este 10 Szörnyű állapotba kerültem. Lebénultam, írásképtelen vagyok.

Éjjel 1/2 11 Felengedtem. Befejeztem a verset.

December 9. Csütörtök

A ma esti újságban a következő közlemények jelentek meg:

BAXTER Maud Lilian (Queenie) 1982. december 7-én csöndesen elhunyt otthonában. A valaha volt legjobb kislánynak: Bert, Sabre és Adrian

Arca fehér, orcája pirosló,
Szeme mint a nyíló sáfránybimbó.
Keze gyors és biztos – bütykösre dolgozott.
Alakja meggörbedt – színesen öltözött.
Lába girbegurba – szilárdan a földön.
Hangja lágy, de erős – recsegő kacagás.
Teste élettelen, hideg,
De emléke eleven és meleg, mint az uszoda augusztusban.

A gyászszertartás és hamvasztás december 13-án, hétfőn 13 óra 30 perckor a gilmore-i krematóriumban lesz. A koszorúkat a Szövetkezeti Temetkezési Vállalat címére kérjük.

A költeményt Mr. Bertram Baxter útmutatásai alapján írta: sok szeretettel: Adrian

BAXTER, Queenie: Hiányzol nekünk. Pauline és Rosie Mole

BAXTER, Maud Lilian:

Oly hirtelen volt a válás.
Csak állunk és ámulunk,
És ami a legszomorúbb:
Még csak el sem búcsúztunk.

Gyászoló fiad, Nathan, menyed, Maria, unokáid, Jodie és Jason

BAXTER, Queenie: Adieu,* Queenie! Mr. és Mrs. Braithwaite, valamint Pandora

BAXTER, Queenie:

Ó, a kedves szavak, a meleg mosolyok.

Benne megbízhattunk: sosem pletykálgodott.

Egyetlen szó nélkül viselt minden gondot.

Minden kóbor kutya kapott tőle csontot.

Isten áldjon, Queenie!

„Örökzöld” barátaid

BAXTER, Queenie: Az élet küzdelem, mely egy látomásért folyik. Reméljük, meglelted a látomást. Barátaid, a Singh család

BAXTER, Queenie: Szó el nem mondhatja, hogy fogsz hiányozni, öreg barátném! Szomszédod, Doris

BAXTER, Queenie: Legmélyebb együttérzésem. John, a tejesember

BAXTER, Queenie: Egy kedves, régi barátot veszítettünk el veled. Julian és Sandy a Jolie Madame fodrászszalonból

BAXTER, Queenie: Fájdalmas veszteség. May és George Mole

BAXTER, Queenie: Hiányozni fogsz, Queenie. Betty az édességboltból, férje, Cyrill és gyermekeik, Carol és Pat

Búcsúm Queenie-től botrányt kavart. Mindenki azt mondta, hogy ízléstelen, és szememre hányták, hogy nem rímel. Az nem lehet, hogy műveletlen bunkók közt kelljen leélnem az életemet! Ó, hogy vágyom a napra, amikor megveszem az első műteremlakásomat Hampsteadben!* Az ajtóra kiírom: kalandorok, házalók és kispolgárok kíméljenek!

December 10. Péntek

Mr. Braithwaite nagyon ideges Queenie temetése miatt. A legolcsóbban 350 fontért tudja megoldani. (Egy dísztelen koporsó, egy halottaskocsi és egy kocsi a gyászolóknak.) Csakhogy Queenie biztosítása mindössze 30 fontra szól. 1931-ben kötötte, amikor 30 fontért még járt egy rézkoporsó, két pár fekete ló tollforgóval, halotti tor és egy csapat keménykalapos gyászhuszár. Az temetkezési segély annyi, mint a semmi. réz koporsósögre sem futja belőle, egyetlen megoldás az, hogy Bert bankhitelt föl Queenie temetésére, és majd sohanapján eti a részleteket.

Szeptember 11. Szombat

A takarékpénztár visszautasította Bert hitelkérelmét. Azt mondják, túl öreg, majdnem kilencven, úgyhogy Queenie-t valószínűleg a Szociális Osztály fogja temetni (szürke furgon, furnérkoporsó, dunsztosüveg urna).

---

* Isten vele!

* London egyik előkelő negyede

Bert magánkívül van. – Azt akarom, hogy a kislánynak tisztességes temetése legyen! – mondta. Az egész estét azzal töltöttem, hogy körbetelefonáltam Queenie minden létező ismerősét, és adakozásra szólítottam fel. Többen szentnek neveztek.

December 12. Vasárnap

Anya Mrs. Singh-gel, Mrs. O'Learyvel meg a nőcsoportjával piknikezni ment Greenham Commonra. Elvitte Rosie-t is. Végre egyedül vagyok a házban!

Teljes hangerővel bögöttem a D uran Duran-lemezeimet, és nyitott ajtónál fürödtem.

Este 10.02 Épp most láttam a greenhami nőket a tévében! Babacipőket kötöztek a rakétatámaszpontot körülvevő drótkerítésre. Aztán megfogták egymás kezét. A bemondó szerint 30 ezer nő volt ott. A kutya búskomorságba esett, mert anya egész nap nem volt otthon. Úgy látszik, nem fogta föl, hogy anya a greenhami távolban az ő jövőjéért is síkraszállt.

Biztonságban hazaértek. A nőcsoport bejött hozzánk. A női szolidaritásról beszélgettek, míg én kávé és tonhalas szendvicset szolgáltam föl nekik. Úgy éreztem, a fejem fölött társalognak, úgyhogy inkább lefeküdtem aludni.

Éjjel 2 Arra ébredtem, hogy Mr. Singh és Mr. O'Leary az ajtónkat döngeti, és bebocsátást követel. Fölkeltem, és elmagyaráztam nekik, hogy vagy húsz nő ül a nappaliban. Mr. O'Leary azt mondta: – Szólj Caitlinnek, siessen haza, mert nem találok a pizsamám. – Mr. Singh azt mondta: Kérdezd meg Sitát, hogy működik a villanyforralónk.

Azt tanácsoltam nekik, hogy saját biztonságuk érdekében menjenek haza.

December 13. Hétfő

Queenie temetése

Letettük Rosie-t Mrs. Singhéknél, és átmentünk Bert vityillójába. Az utcában mindenütt leeresztették a függönyöket Queenie tiszteletére. A szomszédok odakint álltak, nézték a bejárathoz vezető kis ösvény mellett sorakozó koszorúkat. Bert a tolószékében ült, az esküvői öltönyét viselte. Mellette Sabre. Anya megcsókolta Bertet.

– Gondolni se bírok rá, hogy egy fütetlen koporsóban fekszik. Mindig utálta a hideget – mondta Bert.

Anya vette át a háziasszony szerepét, mert Queenie egyetlen rokona sem jött el. (Queenie összeveszett velük, mivel ellenezték, hogy hozzámenjen Berthez.)

Megérkeztek a gyászolók kocsijai, úgyhogy Bertet a Temetkezési Vállalat embereivel kivittük az első kocsiba, aztán én, anya, Doris a szomszédból, Mr. és Mrs. Braithwaite meg Pandora beültünk mellé. A második koci a kevésbé fontos gyászolókkal telt meg. Lépésben közeledtünk a Gilmore krematóriumhoz.

Amikor behajtottunk a temetőkapun, egy öregember levette a kalapját, és fejet hajtott. Bert azt mondta, hogy nem ismeri. Engem nagyon meghatott a tiszteletadás.

Apa és anya egymás mellett ültek a kápolnában. Ha rövid időre is, de összekerültek. Mi Pandorával Bert két oldalán ültünk. Bert azt mondta, „fiatal manusokat” akar maga körül látni.

A szertartás rövid volt. Elénekeltek Queenie kedvenc dalát, „A jászol mélyén”-t, meg a kedvenc slágerét, a „Ha a világ ura volnék” kezdetűt.

Aztán, miközben az orgona szomorú zenét játszott, a koporsó csúszni kezdett az oltár mögötti bíborfüggöny felé. Amikor a koporsó a függönyhöz ért, Pandora odasúgta: – Úristen, milyen tökélyre vitt barbarizmus!

Iszonyodva figyeltem, ahogy a koporsó eltűnik. – Menj csak, öreglány – mondta Bert, és Queenie elégett a kemencében.

Úgy megdöbbsentem, hogy alig tudtam végigmenni a padosorok közt. Mikor kiértünk, Pandorával szinte egyszerre néztünk fel a kéményre. Dőlt belőle a füst. A szél meg vitte. Queenie mindig azt mondta, hogy repülni akar.

Azt hiszem, az életnek és a halálnak van valamilyen logikája. Rosie megszületett, és Queenie helyet csinált neki. A tort Pandoráéknál tartottuk. Nagyon vidám összejövetel volt. Bert jól tartotta magát, még néhány viccet is elrecsegett. De észrevettem, hogy valahányszor kimondom Queenie nevét, az emberek félrenéznek, és úgy tesznek, mintha nem hallanák. Szóval Bert újra egyedül van, és több gondoskodásra lesz szüksége, mint valaha!

Hogy fogom bírni? Júniusban záróvizgázom.

December 14. Kedd

A negyedik műsorban bementék, hogy a kormány egymilliárd fontot költ hadifelszerelések vásárlására. De a suliban karácsony után be kell zárni az egyik labort, mert a sulis nem bír fizetni még egy tanárt. Szegény öreg Mr. Hill nyugdíjba megy, miután harminc évig izzadt a Bunsen-égők fölött. Hiányozni fog. Pizkosul szigorú volt, de tök igazságos. Sosem gúnyolódott, és mindig odafigyelt arra, amit az ember mondott neki. És mini Mars szeletet is adott, ha jól feleltünk.

December 15. Szerda

Este felállítottuk a karácsonyfát. Kicsit berozsdásodott, de ezüstpapírt csavartam a legromdább részekre. Anya ragaszkodott hozzá, hogy azokat a díszeket rakjuk föl, amiket kiskölyök koromban csináltam. Azt mondta, érzelmi értékük van a számára. Minekutána felaggattuk rá az összes fényes gömböt meg a ronda angyalkákat, egész jól nézett ki a fa.

Felemeltem Rosie-t, és megmutattam neki a kész fát. Nem mondhatnám, hogy túlságosan odavolt érte. Hogy egészen pontos legyek, csak ásított egyet. A kutya ezzel szemben rohamot kapott, és egy összezsavart Guardiannel kellett megfegyelmezni.

December 16. Csütörtök

Cherrynél vettem egy csomag olcsó karácsonyi lapot, de nem írtam meg őket. Előbb megvárom, ki küld nekem.

December 17. Péntek

A sulis belső karácsonyi postaszolgálata pont olyan ócska, mint az országé. Mire elmentem, küldtem egy lapot Pandorának, de az utolsó óra végéig még mindig nem kapta meg.

Ki fogom nyomozni, melyik elsős volt ma postagalamb-szolgálatban, és szigorúan megrovom.

December 18. Szombat

Courtney 150 font borralalót gyűjtött be a mai levélkihordáskor. Egy velencei víkendre fizet be.

Azt mondja, a velencei karácsony olyan élmény, ami egyszer az életben mindenkinek kijár. Courtney szerint az angol csatornákat nem lehet egy napon említeni a velencei lagúnákkal.

December 19. Vasárnap

Rosie Germaine Mole ma mosolygott először. Mosolyával a kutyát tüntette ki.

Apa telefonált és megkérdezte, mit csinálunk karácsonykor. Anya azt felelte: – Amit szoktunk, George. Pulykát eszünk, berúgunk, és pótkörtéket vásárolunk a villanygyertyafüzérbe.

Mire apa: – Mama meg én *csendesesen töltjük az ünnepeket. Magunk leszünk. Kettesben. Távol szeretteinktől.*

– Hát ez pompás! – mondta anya. – De nekem most mennem kell. Egy csapat előkarácsonyozó érkezett pezsgővel.

Egy szó sem volt igaz az egészből. Csak én jöttem be egy csésze kakaóval.

December 20. Hétfő

Holnap van az utolsó tanítási nap. A sulis teljes bolondokháza. A lányok nem csinálnak semmit, csak ülnek az osztálytermekben, és azt számolgatják, hány karácsonyi lapot kaptak egymástól, és hány százat írnak még. Az elsős postagalambok totál le vannak terhelve.

Még mindig nem küldtem egyetlen lapot sem. Még mindig azt várom, hogy nekem küld-e valaki.

Holnap van az iskolai hangverseny. Az idén először nem veszek részt semmiben. Anya boldog, mert ez azt jelenti, hogy nem kell eljönnie.

December 21. Kedd

Utolsó tanítási nap

Hála neked, magasságos, hét karácsonyi lapot kaptam! Három ízléses. Négy egészen szörnyű, és olyan ócska, vékony papírra nyomtatták, hogy nem lehet a konyhaszekrényre tűzni. Válaszul írtam gyorsan hét lapot, és egy arra haladó postagalamb kezébe nyomtam. Mr. Golightly, a *Bunbury Karácsonyi Show* rendezője nagyon ingerlékeny volt, amikor sok szerencsét kívántam neki az esti előadáshoz. Azt mondta: – A te visszalépésednek köszönhetően, Adrian, egy törpe játssza Ernestet. (Peter Brown, akinek az anyja végig dohányzott a terhessége alatt!)

Örülök, hogy nem vállaltam a szerepet, mert az előadás akkorát bukott, mint az ólajtó. Lady Bracknell elfelejtette megkérdezni: – Retikül? – Peter Brown pedig egy szék mögött állt, így

aztán a közönség csak a feje búbját látta. Simone Bates elég jó volt Gwendoline szerepében, de az azért ciki, hogy a jelmeze alól ki-kivillant a tetoválása! A többiről egyszerűen nem is érdemes beszélni.

Az egész előadásban a díszlet volt a legjobb. Gratuláltam hozzá Mr. Animbának, a technikatanárnak. Azt kérdezte: – Szerinted nagyon észre lehetett venni, hogy a három évvel ezelőtti *Peter Pan* díszletéből alakítottam át? – Megnyugtattam, hogy senkinek sem szúrt szemet, hogy a szalon ablakai pálmafás szigetecskére nyílnak.

Mr. Golightly az előadás végére eltűnt. Valaki elmondta, hogy nem sokkal a vége előtt kirohant a színpalak mögül azzal, hogy meg kell látogatnia a mamáját a kórházban.

Az egész estében a szünet volt a legjobb, amikor Pandora brácsázott a büfében.

December 22. Szerda

Kivettem 15 fontot a takarékból.

Tudom, hogy ez rengeteg, de eggyel több emberre kell költenem: Rosie-ra.

Este 1/2 10 Elfelejtettem, hogy Queenie viszont már nincs köztünk. Mégse kellett volna ennyi pénzt kivenni. Hja, a memóriám!

December 23. Csütörtök

Írtam egy listát, és átmentem a Woolworthbe; egész jó az ajándékválasztékuk.

Kutya	Műcsont	(£ 1.25)
Pandora	Tömör aranylánc	(£ 2.00)
Anya	Tojásfőzőóra	(kb. £ 1.59)
Rosie	Csoki télapó	(79 p.)
Bert	20 szűrőtlen	(£ 1.08)
Nigel	Az idén nem kap semmit (Most Clive Barnes a legjobb barátja)	
Apa	Egy doboz ünnepi fagyálló	(£ 1.39)
Nagymama	Portörölő-ajándécsomag	(£ 1.29)
Susan néni	Papírzsebkendő-készlet	(99 p.)
Sabre	Kutyakefe	(£ 1.29)

A Woolworth tömve volt azokkal, akik mindig az utolsó pillanatban vásárolnak, vagy félórát kellett sorba állnom a kasszánál. Szeretném tudni, egyeseknek miért két nappal karácsony előtt jut eszükbe, hogy ajándékot kell venniük?!

Hazafelé nem fértem fel a buszra a hülye nyüzsgöncök miatt. Elmentem a Kallódó Fialatok bulijára Pandorával. Nigel botrányt okozott, mert Clive Barnesszel táncolt, akinek a szája is, szeme is ki volt festve!

Mindenki azt mondta, Nigel homokos. Siettem tudtul adni, hogy már nem a legjobb barátom. Barry Kent a vészkijáraton becsempészett két rekesz sört. Hatfős bandája tökrészegre itta magát. A buli végén Rick Lemon feltette a lemezjátszóra a *Gyertyafény-keringőt*, valami vén trottyos

énekelte, és a párok romantikusan egymásra borulva táncoltak. Megmondtam Pandorának, mennyire imádom, mire azt felelte: – Aidy, édesem, meddig fog tartani a mi boldogságunk?
Kértem Pandorát, borítsunk fátlyat a múltra. Hazakísértem. Kétszer megcsókoltam. Hazamentem. Megettem a kutyát. Ellenőriztem Rosie pulzusát. Lefeküdtem.

December 24. Péntek

SZENTESTE

Anya teljesen le van kötve Rosie mellé. Így aztán rám maradtak a karácsonyi előkészületek. Már 1/2 8-kor sorba álltam a hentesnél friss pulykáért, sülhúsnak valóért és darált húsért.

9-re már a zöldséges előtti sorban álltam: másfél kiló kelbimbó, 24 mandarin, 1 kiló dió, két csomó magyal (ellenőrizd, hogy van-e rajta bogyó), saláta (ne felejtse el a fehér borsot), két doboz datolya (amelyiknek tevé van a címkéjén), másfél kiló alma (ha nincs golden, hozz jonatánt), 3 kiló krumplic (nézd meg jól, hogy nem csírázik-e).

1/4 12-kor már a mosodában tisztítottam és szárítottam a bútorgarnitúra levehető huzatait.

A du. 2 a fűszeresnél talált egy hosszú listával meg Rosie babakocsijával, hogy legyen mivel hazaszállítanom az árut. Rokfort két és fél fontért (ellenőrizd, hogy elég kék és tömött legyen), két doboz piskótát, piros és sárga zselé... egy doboz gyümölcssaláta... És még mennyi minden!

Du. 4.10 Beküzdöttem magam a Woolworth főbejáratán, és megpróbáltam utat törni magamnak a karácsonyfaéggő-pulthoz. 4.20-kor elértem a pultot, de csak üres polcokat és kétségbeesett vásárlókat találtam, akik biztos tippekkel vigasztalták egymást: – Currynál még van lampion. – Rombelownál láttam két csomag csillagszórót. – A Habitat-boltban van High Tech égő, de drága.

Megnéztem a fent említett boltokat és még néhányat, de ötkor bedobtam a törülközőt, és beálltam a hosszú sorba a buszmegállóban.

Újhullám-zselével kinyalt részeg srácok és ezüstszálas girlandokkal felcicomázott munkáslányok parádézta a városban, és karácsonyi dalokat énekeltek. Na, a kis Jézus foroghatott a sírjában.

5.25-kor pánikba estem, otthagytam a sort, és berohantam a Marks és Spencerbe vásárolni. Pillanatnyi elmezavar volt. Egy hang a fejemben azt harsogta: „Öt perc múlva minden bezár! Vásárolj! Vásárolj! Vásárolj!”

Az üzlet dugig volt leizzadt pasikkal. Mind női fehéreneműt vásárolt. 5.29-kor magamhoz tértem, és visszamentem a buszmegállóba. Éppen idejében, hogy még integethessek a busz után. 1/4 7-kor értem haza, miután – egy sarokra a házunktól – Cherry boltjában megvettem a karácsonyfaéggőket.

Anya gyönyörűen elrendezte a nappalit (még a szegélyléceket is lepucolta), és amikor az új égőket meggyújtottuk, a gyümölcst elrendeztük, a magyalt elhelyeztük stb., az egész olyan volt, mint a karácsonyi lapokon látható szobák. Anya meg én gyorsan ittunk valamit, mielőtt még Bert megérkezett volna az Aggsegély kocsiával, amit egy kedves önkéntes vezetett.

Bertet leültettük a tévé elé egy céklás szendviccsel meg egy üveg barna sörrel, aztán kimentünk a konyhába, hogy nekilássunk a húspástétom meg a mandulás piskóta elkészítésének.

Éjjel 1 Épp most értünk vissza az éjféli miséről. Nagyon megindító volt (még egy ateistának is), bár szerintem hiba volt élő szamarat vinni a templomba.

Éjjel 2 Most jut eszembe, hogy elfelejtettem diótörőt venni.

December 25. Szombat

KARÁCSONY

1/2 8-kor keltem.

Mosdottam, borotválkoztam, fogat mostam, kinyomtam a pattanásaimat, aztán lementem, és fölvettem a teavizet. Nem tudom, mi lehet a karácsonnyal az utóbbi időben, de valami történt velem, az biztos. Valahogy nem ugyanaz, mint mikor még kiskölyök voltam. Anya megetette és tisztába Rosie-t, én ugyanezt tettem Berttel. Aztán a nappaliba mentünk, és kibontottuk az ajándékainkat. Tök nagy csalódás volt, mikor megpillantottam az ajándékaim körvonalait. Egyből tudtam, hogy egy szál mikrochipet se kaptam. Oké, az irhakabát tényleg meleg, de semmit se lehet vele *csinálni* azon kívül, hogy hordja az ember.

Való igaz, kétórányi hordás után el is untam és lehettem. Anya viszont odavolt a tojásfőzőóráért. azt mondta: – Húha, újabb darab a gyűjteményembe! Rosie észre se vette a csoki télapót, amit neki. 79 pennyt dobtam ki az ablakon!

Ezeket kaptam:

3/4-es irhabunda (a Littlewoods-áruház katalógusából)

Szupermen kalendárium (keserves csalódás, az idei nagyon gyermekes)

Papucs (amilyet Michael Caine hord, bár ezt nem sokan tudják)

Svájci katonabicska (apa reméli, hogy majd kimegyek a szabad levegőre, és használom)

Egy doboz Pemetefű gyógycukorka (biztos a kutyától)

Kötött fülvédő (Mole nagymamától. Rémes!)

Fiúk Sportévkönyve (Sugden nagymamától. A címlapon Stanley Matthews).

Igazán örültem, amikor 11 órakor megjelent Susan néni és a barátnője, Gloria. Nagyon városiasan és szabadosan dumáltak, Gloria pedig örült csinos és szexis is. Fodros ruha volt rajta, csipkeharisnya meg magas sarkú cipő. És úgy búg a hangja, hogy elolvadtam a gyönyörűségtől. Hogy miért van jóba Susan nénnel, aki smasszernő, Panama szivart szív, és szőrösek az ujjai, azt képtelen vagyok megérteni.

A pulyka oké volt. Bár jobb is lehetett volna, ha a reklámcímkét és a műanyag csomagolást sütés előtt levesszük róla. Bert a pulykaszeletelés közben tökök célzásokat tett. Belebámult Gloria dekoltázsába, és azt mondta: – Finom mellehúsát kérek. – Gloria meg se rezdült, de én hullára elvörösödtem, és úgy tettem, mintha a villát az asztal alá ejtettem volna.

Mikor anya megkérdezte, melyik részét kérem a pulykának, azt feleltem: – A szárnyát! – Igazából a mellét, a lábát vagy a combját szerettem volna, de a szárny a madár egyetlen olyan része, aminek nincs szexuális vonatkozása. Rosie néhány kanál krumplipürét és mártást evett. Szörnyen viselkedik az asztalnál, még Bertnél is szörnyebben.

Kaptam egy pohár bikavért, és örült érzékeny éreztem magam. Csillogóan és roppant szellemesen társalogtam egy óra hosszat, de akkor anya rám szólt, hogy álljak fel az asztaltól. Azt mondta: – Egyetlen korty elég, és már be nem áll a szája.

A királynő nem látszott valami vidámnak, mikor a beszédét mondta. Talán őt is lehervasztották az ócska karácsonyi ajándékai, akárcsak engem. Bert és Susan néni összevesztek a királyi családon. Bert azt mondta, legszívesebben „egy liverpooli lakótelepre költöztetné az egész bandát”.

Mire Gloria: – Ó, Bert, egy kicsit messzire megy! Az itteni tanácsi lakások is megteszik. Tudja, a királyi család nem szokott hozzá a csótányokhoz.

Este átmentem apához meg nagymamához. Nagymama belém nyomott négy szelet húspástétomot, és megkérdezte, miért nem hordom az új kötött fülvédőmet. Apa nem mondott semmit. Tökrészezen ült a fotelban.

December 26. Vasárnap

KARÁCSONY UTÁN AZ ELSŐ

Pandora meg én a szobámban gyertyafényes ünnepség keretében adtuk át egymásnak ajándékainkat. Én a tömör aranyláncot tettem a nyakára, ő egy 70% gyapjú-, 10% kasmír-, 20% akrilsálat az enyémmre.

Kasmírsál tizenöt évesen!

Majd úgy hordom, hogy a címkét mindig látni lehessen.

Pandora odavolt a tömör aranyláncért. Egy folytában a tükörben nézegette magát, és azt mondta: – Igazán köszönöm, drágám, de hogy a fenébe tudsz te kifizetni egy tömör aranyláncot? Legalább száz fontba kerülhetett!

Nem árultam el neki, hogy a Woolworthben 2 fontért vesztegették darabját.

December 27. Hétfő

MUNKASZÜNETI NAP AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁGBAN, KIVÉVE SKÓCIÁT.

MUNKASZÜNETI NAP KANADÁBAN.

NEMZETI ÜNNEP SKÓCIÁBAN.

MUNKASZÜNETI NAP AZ ÍR KÖZTÁRSASÁGBAN

Épp most nyomott a kezembe egy levelet egy BMX bringán száguldozó kölyök.

Édesem!

Rettentően sajnálom, de el kell halasztanunk a mai mozit, nem tudok elmenni az E. T.-hez.

Reggel arra ébredtem, hogy ronda vörös kiütések vannak a nyakamon.

Szívélyes üdvözléssel:

Pandora

Ui.: Allergiás vagyok a nemtelen fémekre.

December 28. Kedd

Fel-alá sétálgattam a főutcán az irhabundámban meg a kasmírsálamban. Találkoztam Nigellel. A közlekedési lámpánál tette magát az új bőrnadrágjában. Azt mondta, menjünk el hozzájuk

„dumálni”. Belementem. Útközben elmesélte, hogy most próbálja eldönteni, milyen legyen: homo-, bi- vagy heteroszexuális. Megkérdeztem, melyik fekszik neki a legjobban. Azt felelte: – mind a három, öregem, mind a három. – Nigel sose tudott dönteni.

Megmutatta az ajándékait: teljes tornacucc, Adidas focicipő, valami márkás tinédzserkence meg egy uniszex kocogószerelés.

December 29. Szerda

Danny Thompson beállt valami Rasta-szektába.* Ma reggel találkoztam vele, amikor fel-alá sétáltam a főutcán. Megkérdezte, játszom-e valamilyen hangszeren. Mondtam, hogy nem.

Mire ő: – Nagy kár, öreg, mert sürgősen kéne nekem egy basszus.

Azt feleltem, meglep, hogy egy reggaeegyüttesnek annyira kell a basszus, szerintem tenorral vagy baritonnal is elboldogulnak.

Erre elnevette magát, és hadonászni kezdett a kezével. – Basszusgítár, öreg, ami a ritmust adja.

Azt feleltem, én csak szövegíróként tudnék betársulni az együttesbe.

Azt javasolta, írjak néhány dalt, és nyújtsam be a testvéreknek. Valahogy nagyon cakkosan fogott velem kezét, sasszézva ment végig az utcán, és közben a szőke copfjai fel-alá ugráltak.

December 30. Csütörtök

HOLDTÖLTE

Én, anya, Rosie, Susan néni meg Gloria ma kimentünk a Bridgegate Parkba. Bert nem szereti a friss levegőt, inkább otthon maradt a kutyákkal meg a maradék karácsonyi kajákkal. Hat unalmas kilométert gyalogoltunk. Gloria mögött haladtam, jól megnézhettem a fenekét meg a lábát. Susan néni és Gloria este visszamennek a Holloway börtönbe. Nagyon fognak hiányozni, csupa élet és vidámság mind a kettő. Bert hazamegy a tanácsi vityillóba. Ő *nem* fog annyira hiányozni. Egész nap a tévéreklámokat nézi, és nem hagyja, hogy más is ringassa Rosie-t.

December 31. Péntek

Bert megkérdezte, maradhat-e nálunk újévig. Azt mondta, képtelen volna egy szál önkéntes gondozónő társaságában tölteni a szilveszterestét. Anya beleegyezett, de kivitt a konyhába, és azt suttogetta: – Nézd, Adrian, Bert nem lakhat itt örökké. Képtelen vagyok egy csecsemőt meg egy magatehetetlen vénembert egyszerre ellátni!

Tizenegykor apa telefonált, hogy valamennyiünknek boldog új évet kívánjon. Anya arca egy kicsit kipirult és ellágyult, és meghívta egy italra.

1/4 12-kor az a görény Lucas telefonált Sheffieldből, és azt vinnyogta, hogy egyedül van egy üveg Johnnie Walkerrel. Mire anya azt felelte: – Elég nagy szégyen! Vehettél volna valamilyen tisztességes piát, végül is szilveszter van.

---

* Angliában is létező, de eredetileg a jamaicai szegény afrikai bevándoroltak vallási mozgalma. Jelszavuk: Vissza Afrikába! Szertartásaik fontos része a reggaezene, amely azonban időközben függetlenedett, és önálló zenei irányzattá vált

Anya megint tök jól néz ki, és az alakja is szinte már normális. A telefonhívások után megint a régi jó balhész formáját hozta. Apa éjjél előtt egy perccel lépte át a küszöböt. Aztán amikor a skótok a tévében éjjélkor őrjöngeni kezdtek, körbeálltuk Bert toloszékét, megfogtuk egymás kezét, és elénekeltük az „Auld Lang Syne”-t.* Azután Queenie-ről meg Botsáskáról beszélünk, és olyasmiket mondtunk: – Vajon mit hoz 1983?

Ami engem illet, én már soha többé semmin nem tudok meglepődni. Ha apa bejelentené, hogy tulajdonképpen ellenséges kém, vagy ha anya megszökne egy cirkuszi késdobálóval, a szemem sem rebbenne.

Egykor felhívott Pandora, hogy boldog új évet kívánjon. Braithwaite-ék bulija hallhatóan jól sikerült. Bárcsak átmentem volna, ahelyett hogy itthon teszem-veszem magam, mint egy mintagyerek. Amikor lefeküdtem, megdermedtem a rémülettől. 1983 a záróvizsgaévem.

1983. Január 1. Szombat

ÚJÉV

Újévi elhatározásaim:

1. Minden este legalább két órát tanulok a záróvizsgáimra.
2. Nem használom többé anya púderpamacsát kádtisztításra.
3. Veszek egy antilopbőr kefért a kabátomhoz.
4. Többé nem gondolok semmi erotikusra az iskolai órákon.
5. Hetente egyszer megalajozom a biciklim.
6. Megpróbálom újra szeretni Bert Baxtert.
7. Kifizetem a könyvtárban a késedelmi díjat (88 penny), és újra belépek.
8. Újra összehozom anyát és apát.
9. Lemondom a Szupermen előfizetést.

Január 2. Vasárnap

Ma felmérést végeztem a külsőmről. Tavaly csak néhány centit nőttem, úgyhogy bele kell nyugodnom, azok közé fogok tartozni, akik sose látnak jól a moziban.

A bőröm teljesen tropa, a fülem eláll, és három forgó van a hajamban. Sosem lesz divatos, akárhogy fésülöm.

Január 3. Hétfő

Tárgyalások folynak a szüleim közt a házasság felújításáról.

Anya azt mondta: – Hogyan is sikerülhetne, Adrian? Annyi mindent kellene elfelejteni. Hipnózist javasoltam.

Január 4. Kedd

---

* Skót himnusz

További tárgyalások zárt ajtók mögött. Apa éppen távozni készült, amikor lecsaptam rá, hogy mondjon valamit a tárgyalások menetéről.

Mire ő: – Nincs mit mondanom! – és beszállt a kocsijába.

Január 5. Szerda

A tárgyalások abbamaradtak.

Hallottam, ahogy a cukortartó darabokra tört a konyhapadlón, aztán kiabálás, majd ajtócsapódás.

Január 6. Csütörtök

Üzenet érkezett közvetítőn (rajtam) keresztül.

A másik fél hajlandó a tárgyalások újrafelvételére.

Az üzenet eljutott rendeltetési helyére, és kedvező fogadtatásra talált.

A hely, az idő és a csecsemőgondozás részleteinek kidolgozását rám bízták.

Január 7. Péntek

A találkozó egy kínai étteremben jött létre este nyolckor. A megbeszélések egész este folytak, s csak akkor szakadtak meg, amikor az egyik félnek haza kellett térnie megetetni a csecsemőt.

Január 8. Szombat

A felek a következő közös közleményt hozták nyilvánosságra:

A tárgyaló felek megállapodtak abban, hogy Pauline Monica Mole és George Alfred Mole megpróbálnak kölcsönös harmóniában élni egy hónapi próbaidő tartamára. Ha ezen idő alatt Pauline Monica Mole, a továbbiakban P. M. M. és George Alfréd Mole, a továbbiakban G. A. M. megszegik az itt következő megállapodást, az egyezmény semmisnek és érvénytelennek nyilvánítatik, és automatikusan folyamatba tételük a válási kereset beadása.

Az egyezmény

1. G. A. M. ÖRÖMMEL, MORGÁS ÉS CÉLOZGATÁS NÉLKÜL VÉGZI A HÁZTARTÁSI FELADATOKBÓL JOGOSAN RÁESŐ RÉSZT.

2. P. M. M. HIGIÉNIKUS ÉS ELFOGADHATÓ KÖRÜLMÉNYEKET TEREMT A HÁLÓSZOBÁBAN SAJÁT TÉRFELÉN.

3. VASÁRNAP EBÉDIDŐBEN MINDKÉT FÉL VENDÉGLŐBEN ÉTKEZIK.

4. A HÁZASSÁGBÓL SZÁRMAZÓ GYERMEKEK: ADRIAN ÉS ROSIE MOLE TISZTESSÉGES ÉS EGYENLŐ FIGYELMET ÉLVEZNEK MINDKÉT FÉL RÉSZÉRŐL.

5. A PÉNZÜGYI KÉRDÉSEK MINDEN PÉNTEKEN ESTE 7 ÓRAKOR MEGBESZÉLÉS TÁRGYÁT KÉPEZIK.

6. P. M. M. SZÁMÁRA KÜLÖN BANKSZÁMLA NYITTIK.

7. EGYIK FÉL SEM BONYOLÓDIK FLÖRTBE, CSÁBÍTÁSBA VAGY HÁZASSÁGTÖRÉSBE A MÁSIK NEM VALAMELY TAGJÁVAL A MÁSIK FÉL TUDTA ÉS BELEEGYEZÉSE NÉLKÜL.

8. P. M. M. VISSZA TARTOZIK CSAVARNI A KUPAKOT A FOGKRÉMES TUBUSRA HASZNÁLAT UTÁN.

9. G. A. M. KI TARTOZIK MOSNI SAJÁT ZSEBKENDŐIT.

10. AZ OTTHON FALAIN KÍVÜL MINDKÉT FÉL KORLÁTOZÁS NÉLKÜL ŰZHETI KEDVTELEÉSEIT, HÓDOLHAT POLITIKAI ÉRDEKLŐDÉSÉNEK, RÉSZT VEHET A MEGMOZDULÁSOKON ÉS TÁRSADALMI ÖSSZEJÖVETELEKEN.

11. G. A. M. KIHAJÍTJA MINDKÉT POSZTÓ LOVAGLÓNADRÁGJÁT.

12. P. M. M. KÖTELES ABBAHAGYNI A DOREEN SLATER-EPIZÓD ÁLLANDÓ FÖLEMLEGETÉSÉT; G. A. M. UGYANEZT KÖTELES TENNI: LD. LUCAS-EPIZÓD.

Életbe lép a mai naptól. Kelt: 1983. JANUÁR 8-ÁN

Pauline Mole, George Mole

Első tanú: A. Mole

Második tanú: Rosie Mole kézjegye: X

Január 9. Vasárnap

Apa a hátsó kertben elégette a két lovaglónadrágot. Míg az égő ruha foszlányait piszkálta, azt mondta: – Ez legalább egyértelmű helyzet.

Nem tudom, hogy a nadrágjára értette, vagy az életére.

Január 10. Hétfő

Elkezdődött az a rohadt, tetves sulis. Mindenki az új zsebszámológépét villogtatta. Az irhabundám nagy visszhangot keltett, ahol csak megfordult, márpedig mindenhol megfordult. Sokkal értékesebb, semhogy az öltözőben hagyhatnám. Pandora meg én kéz a kézben álltunk a félévnyitón. Mr. Scruton kiszúrta. Azt mondta: – Tartsátok meg a buta kamasz dühögést otthonra. – Pandora még a szünetben is dühöngött, de én megnyugtattam, és a fiúvécében elmagyaráztam neki, hogy Mr. Scruton nyilván impotens, ezért dühíti, ha fiatal szerelmeseket lát, akikről a Paradicsom ígérete ragyog.

Január 11. Kedd

Este láttam a tévében Roy Hattersleyt. Hízik. Ha választások lesznek, fogyókúráznia kell. A nézők nem szeretik a kövér politikusokat. Tessék csak megnézni, mi lett Churchill-lel* a háború után. Azért rúgták ki, mert túlságosan elhízott. Ezt mind onnan tudom, hogy ma történelemből megnéztünk egy filmet a második világháborúról. Ha a memóriára fejlődik, lehet, hogy történész leszek.

---

* Anglia miniszterelnöke volt a második világháború idején

Január 12. Szerda

Nigel Homokos Klubot alakított a suliban. Eddig ő az egyetlen tag, de érdekes lesz megfigyelni, ki lép be. Láttam, hogy Észkombájn Henderson aggodalmas pofával sündörög a plakát körül.

Január 13. Csütörtök

Mr. Scruton elrendelte a Homokos Klub bezárását. Azt mondta, hogy ő és az iskola kormányzata nem hagyhatják jóvá, hogy a tornatermet „erkölcstelen célokra” használják. Nigel adta az ártatlant. Azt mondta: – De uram, a Homokos Klub olyan diákoknak létesült, akik vidám, bohó, játékos keretek közt képzeletdús homokvárakat akarnak építeni a magasugróléc alatti homokból az ebédszünetben. Mi ebben az erkölcstelen?

Mr. Scruton azt felelte: – Nigel, a „homokos” szó értelme megváltozott az utóbbi években. Most egészen mást jelent.

– És mi az a más, igazgató úr? – kérdezte Nigel.

Scruton izzadni kezdett, a pipáját rágta, és nem válaszolt. Végül Nigel megkönyörült rajta, és azt mondta: – Bocsánat, uram, látom már, hogy be kell szereznem egy újabb kiadású szótárt.

Január 14. Péntek

El kell mennem meglátogatni Bertet. Úristen! Bár soha ne kerültem volna össze vele, csak púp a hátamon.

Január 15. Szombat

Új vicchullám söpört végig a sulin. Véleményem szerint ezek az úgynevezett viccek igazán gyermetegek. Ámulva nézem, ahogy diáktársaim tehetetlenül tántorognak a folyosókon, szemükből patakszik a könny, miután elmondják egymásnak az élceket.

1. Hogyan kell teflont csinálni?
Fogsz egy muflont, és letegezed.
2. Hogyan kell kéményt csinálni?
Fogod a keményt, és megvesszőzöd.
3. Hogyan kell disznót csinálni?
Fogsz egy nót, és feldíszíted.
4. Hogy kell vastagot csinálni?
Fogod a tagot, és kivasalod.
3. Hogy kell gyereket csinálni?
Nézd meg a Csináld Magad Magazinban!

Jöjj vissza, Oscar Wilde! Néped érted kiált!

Január 16. Vasárnap

Este 6. Apa ma fölvette az új csövi farmerjét. Tök béna benne. Úgy néz ki, mint egy gidabőrbe bújt, vén mirelit kecske.

Nekem kellett Rosie-ról gondoskodnom, míg a szüleim ellebegtek a Kisvendéglőbe. Nekem kellett vigyázni a sült húsrá meg a sült krumplira is, és bekapcsolni a gázt a zöldség alatt. Rendben megettem Rosie-t, de órákig tartott, míg sikerült megböfiztetni. Ütöttem a hátát, de hiába. Csak akkor ment, amikor fejfelé lógattam. Úgy tettem, mintha nem venném észre, hogy ki kellene cserélni a pelenkáját, és úgy tettem, mintha meglepődnék, amikor anya azt mondta, hogy büdös van a szobában.

Este 10 Most nehéz kérdés következik. Pontosan mit is gondolok apa hazajöveteléről? Már egy hete itthon van, és rengeteg időm volt filózni rajta, csak hogy már korábban is voltak ilyen kibékülések, és aztán katasztrófával végződtek. Azt hiszem, majd csak akkor mondok véleményt, ha az érzelgésnek vége, és visszatérnek a normális kerékvágásba.

Éjjel 1/4 1 Miért nem látogattam meg Bertet? Hogy lehetsz ilyen görény, Mole?

Január 17. Hétfő

Ma volt a tévében a Reggeli Hírmondó első adása. 3/4 5-kor fölkeltem, hogy le ne maradjak a történelmi eseményről. Reggelit csináltam a kutyának és magamnak, és bevittem a nappaliba. Normál körülmények közt a kukoricapehely ki van tiltva a nappaliból, azzal, hogy a fölösleg úgylis mindig kijön a tálból, és beleragad a szőnyegbe. De most biztos voltam benne, hogy anya a különleges alkalomra való tekintettel nem teszi szóvá.

A kutya ugyan csinált némi piszkot, amikor belelépett a tálkájába, és szétpasszírozta a Pedigré-falatkákat a szőnyegen. De a nagyját összeszedtem, és belesepertem egy üres cigisdobozba. Leültünk, és vártunk a 1/2 7-re. 6.25-kor felébresztettem a szüléimet, felordítottam az emeletre, hogy kezdődik a Hírmondó. Apa visszaordított, hogy úgy akarja látni azt a tetű Frank Bough-t már hajnali fél hétkor, ahogy a háta közepét, és kitekeri a nyakam, ha azonnal le nem halkítom.

Rosie felébredt, és bömbölni kezdett. Engem okoltak érte, és az összevissza ordítózásban és sivalkodásban végül sikerült elmulasztanom a legelejét. Ez az én formám!

Nagyon tetszett a Horoszkóp, a Hírek, a Hírességek meg Frank Bough. Irtó rendes hapsinak látszik. Nem bánám, ha olyan apám volna, mint ő. De a legjobb Selina Scott volt, a bűbájával meg a villámgyors eszével.

3/4 8-kor Courtney Elliot csatlakozott hozzám a képernyő előtt. Kijelentette, hogy az egészről „hiányzik az intellektuális töltés”, és ő továbbra is kitart a negyedik műsor mellett a walkmanjén. Elkéstem a suliból, mert Frank egészen kilencig nem nyithatta ki a pezsgőt!

Panaszlevelet írtam a BBC elnökének.

Tisztelt uram!

Engedje meg, hogy gratuláljak új műsorukhoz, a *Reggeli Hírmondó*hoz. Láttam az első adást, és nézetem szerint igen kiválónak minősíthető. Azonban én és társaim elkéstem az iskolából, méghozzá a pezsgő kései felbontásának következtében.

Ez vagy tizenéves közönségük vérlázító semmibe vételéről, vagy sajnálatos időérzékhiányról tanúskodik. Nekem és a hozzám hasonló millióknak reggel kell beérnünk az iskolába.

Javaslom, Uram, hogy alaposabban gondolják végig a dolgokat. Végezetül azt kérném, hogy jövődő adásaikban a figyelemreméltó eseményeket, pl. amikor Ernest Hemingway legújabb könyvéről beszélnek, vagy felolvassák Diana hercegnő horoszkópját, 1/2 9 előtt sugározzák (kivéve pénteket, amikor nincs reggeli istentisztelet).

Szíves választát előre is köszöni
az ön tiszteletteljes híve:

(a 15 éves és 9 hónapos) *Adrian Mole*

Január 18. Kedd

Lord Franks közzétette jelentését a falklandi háborúról, de ennél többet nem nyilatkozom, míg át nem tanulmányoztam a mai Guardian vezércikkét a kérdésről.

Este 1/2 11 Nem találom a Guardiant. Nincs a szokott helyén, a kutya kosarában.

Január 19. Szerda

Megtaláltam a Guardiant. A szemétládában volt. Abba tekerte anya a tegnap elhasznált, eldobható pelenkákat. Határozottan tiltakoztam nála. Azt a szánalmas kifogást találta, hogy elfogyott a cserélhető műanyag háztartásihulladék-zsák.

Január 20. Csütörtök

Álmaimban Selina Scott kísért. Múlt éjjel végigjárta az utcánkat, mindenhova be csöngetett, uborkát árult. Vettem tőle fél tucatot, és a tárcámban lévő 50 fontos bankóval fizettem. Félénken elmosolyodott, és azt mondta: – Esdve kérlek... hány éves vagy, jó uram? – Én azt feleltem: – Elmúltam tizenöt, bájos leányka. – Ekkor a kutya a képembe mászott, és felébredtem.

Megpróbáltam elmondani anyának az álmomat, de nem volt hajlandó meghallgatni. Azt mondta: – A másik álmánál csak egy unalmasabb van, a másik problémája.

Január 21. Péntek

Múlt éjjel Selina meg én magányosan evezünk az Atlanti-óceánon. Selina kiesett a csónakból, és lenyelte egy delfin. Beúsztam a delfin gyomrába, hogy vele legyek. Egész hangulatos volt. Ittünk egy pohár pezsgőt, aztán kiúsztunk, és visszamásztunk a csónakba, ahol ott találtuk Frank Bough-ot. Éppen Pandorát tanította, hogyan kell a futballeredményeket felolvasni.

Elmeséltem apának az álm minden részletét (mit hordott Selina stb.), de nem mondhatnám, hogy túlságosan érdekelte. Most már tudom, miért fizetnek az emberek, hogy pszichiáterhez járassanak. (Senki más nem hallgatja őket figyelemmel.)

Január 22. Szombat

Ma reggel nem volt Selina, Pandorával kellett beélnem, akit elkísértem a városba, hogy neonrózsaszín lábmelegítőt vegyen magának. Miután végigjártunk vagy ötven boltot, ahol Pandora lefitymálta a röhejes rózsaszíneket, és egyet sem vett meg, azt javasoltam, igyunk egy kávét. Míg lemeregettem a kávéról a habot, bevallottam Pandorának, hogyan érzek Selina iránt. Nagyon nyugodtan fogadta. Azt mondta: – Igen, Selina Scott minden tiszteletet megérdemel. Kevés nő lett volna képes kiállni ennyi fájdalmas plasztikai műtétet!

Pandora szerint Selinának plasztikázva van az orra, a szája, a melle, a füle és a szeme. Szegény Selinának napi három órát kell töltenie a kozmetikus székében, hogy eltüntessék az operációk hegeit. Persze a klinikán az igazi nevén van bejelentve: Edna Grubbe-nak hívják!

Megkérdeztem Pandorát, honnan szerzi az ismereteit a hírességek életéről.

Pandora elnyomta a cigarettáját, és azt felelte: – A szüleim jóban voltak egy fejessel a BBC-től.

Megkérdeztem: kivel, az ablakpucolóval? De csak az orrom alá motyogtam, mert Pandora kezdett kissé ingerült lenni. Folytattuk a kutatást, de egyik lábmelegítőboltban sem találtunk neonrózsaszínt. Pandora kivesz egy nap „szabit”, és fölmegy Londonba, hogy vásároljon egyet. – Úristen, hogy utálok a tetves vidéket! – mondta.

Január 23. Vasárnap

Telefonált az a görény Lucas. Azt mondtam neki, hogy apa és anya a Kisvendéglőben vannak. Megkérdezte, melyikben, és én megmondtam, de ahelyett hogy letette volna a kagylót, kérdezősködni kezdett Rosie-ről, és ráadásul azt akarta, hogy vigyem oda a telefonhoz, mert hallani akarja a gügyögését. Azt feleltem, hogy Rosie későn érő fajta, még csak a bömbölő stádiumban van.

Erre Lucas furesát mondott: – Hiába, az én lányom!

Anya rossz hangulatban jött haza, apa még annál is rosszabban.

Ha jól értettem, a Kisvendéglőben anya a legizgalmasabb állásnál hagyta abba a célbadobómeccset, mert telefonhoz hívták.

Január 24. Hétfő

A Vízművek sztrájkba lép. Apa mindenkinek kötelezővé tette a fürdést. A kutyának is. Aztán mindent, amit csak lehetett, megtöltött vízzel. Közben fütyörészett, és jókedvűnek látszott. Apa imádja a válságokat.

Január 25. Kedd

Óriási! Csodálatos! Fantasztikus! Zseniális!

A suliban betiltották a zuhanyozást!

Vége a heti kétszeri kínszenvedésnek, amikor kénytelen voltam alulfejlett izomzatomat mutogatni.

Remélem, a Vízművek dolgozói kitartanak, amíg befejezem tanulmányaimat.

Ragaszkodniuk kéne a heti 500 fontos fizetéshez.

Január 26. Szerda

Courtney Elliot felajánlotta, hogy magánórákat ad nekem, segít felkészülni a záróvizsgákra. Kiderült, hogy bölcsészdoktor, és egy veszekedés miatt hagyta ott az egyetemi állását. A veszekedés az egyetem tanárijában zajlott az új székek* elosztása körül. Beígértek neki egyet, aztán nem kapott.

Elég kicsinyes dolognak tűnik ahhoz, hogy az ember otthagyon miatta egy jó állást. Végül is az egyik szék olyan, mint a másik. Persze én egzisztencialista* vagyok, akinek semmi sem számít igazán.

Engem nem érdekel, milyen széken ülök.

Az *Úton* olvasom Jack Kerouac-tól.*

Január 27. Csütörtök

Este Ken Livingstone arról beszélt a tévében, hogyan sikerült a Legfelsőbb Bíróságot rákényszerítenie a londoni buszjegyek árának csökkentésére. Erről eszembe jutott, hogy buszpénzt kérjek a szüleimtől. Kifáradok a reggeli másfél kilométeres gyalogtúráktól a sulig. Apa azt felelte, ő annak idején hat kilométert gyalogolt oda-vissza esőben, hóban, jégviharban és tűző napon.

Én gúnyosan (és igen szellemesen) megjegyeztem: – Milyen különös klímaviszonyok uralkodtak a Midlandsben az ötvenes években!

Apa azt felelte: – Ja, akkoriban az időjárás még időjárás volt. Ha most egyszerre csak tisztességes időjárás lenne, és jól telibe kapnád, azt se tudnád, mihez fogj.

Január 28. Péntek

Emlékeztettem apát, hogy hétfőtől kötelező a biztonsági öv. Azt felelte: – Egy George Mole-t senki sem kényszeríthet arra, hogy csecsemőkantárt hordjon.

Mire anya azt mondta: – Kivéve a rendőrt. Úgyhogy kantárt föl!

Január 29. Szombat

Bert Baxter telefonált, s megkérdezte, miért nem mentem át. Azt feleltem, hogy túlságosan elfoglalt voltam.

Mire Bert: – Persze. Túlságosan elfoglalt ahhoz, hogy meglátogass egy öreg, magányos özvegyembert.

---

* Az angol szó, *chair* széket és egyetemi tanszéket is jelent

* Az egzisztencializmus modern polgári filozófiai és irodalmi irányzat. Az egzisztencialisták szerint az ember szabadon, saját tervei alapján választhat

* J. Kerouac (1922–), amerikai író; az *Úton* a beatnemzedék alapműve

Megígértem, hogy holnap ebéd után átmegegyek. Bert azt kérdezte: – Ebéd? Az mi?
– Emlékszel, Bert, hús, köret, mártás meg ilyenek.
Bert azt mondta, olyan régen nem evett normálisan, hogy a szókinccse is megsínyli.
Meghívtam holnap ebédre, és megígértem, hogy apa érte megy.
De amikor közöltem a szüleimmel, begurultak, azt mondták, holnapra megbeszélték, hogy megnéznék valami ingatlant, és elhozható kínai kaját eszünk.
Ingatlant?! És velem miért nem beszélnek meg? Végül is ez az én záróvizsgaévem, és létkérdés, hogy semmilyen hirtelen változás, trauma vagy neurózis ne tegyen kárt bennem.

Január 30. Vasárnap

A vasárnap délutánt azzal töltöttem, hogy felolvastam Bertnek a News of the Worldból. Elképesztő, hogy hány lelkipásztor hagyja ott a nyáját, és szökik meg vonzó elvált asszonyokkal. Felolvastam neki néhány részletet a The Sunday Times színes mellékletéből is, de leállított. – Csak nem gondolod, hogy érdekelnek a rohadt olasz bútorok vagy *Az egy nap* valami buzeráns zongorista életéből?
– Pedig azt hiszem, lépést kellene tartanod a modern kulturális irányzatokkal – mondtam neki.
Bert erre azt mondta, ha csak meghallja a „kultúra” szót, rögtön a sörnyitójáért nyúl.
Este hétkor Bert önkéntes Aggsegélye eljött, hogy levigye Bertet a kocsmába. Vékony, ideges ember, Wesleynek hívják. Amikor belépett, Sabre morogni kezdett, és rettentő agyaráit mutogatta.
Bert azt mondta: – Csak semmi hirtelen mozdulat, Wesley. Sabre harapása még a vicsorgásánál is rosszabb.
Nem tudtam megállni, hogy kicsit föl ne vágjak. Hanyatt fordítottam Sabre-t, és a hasát vakargattam. Még a cirkuszi trükköt is megcsináltam, bedugtam a fejem Sabre szájába. De nem tartottam ott sokáig; Sabre szája büzlik az olcsó kutyaeledeltől.
Miután Wesley és Bert elment, kitakarítottam egy kicsit.
Bert párnája alatt megtaláltam Bert és Queenie esküvői fényképét. Elgondolni is furcsa, hogy öreg, bődös és ronda emberek is lehetnek szentimentálisak.*

Január 31. Hétfő

A suli felé menet Nigel meg én azzal szórakoztunk, hogy jeleztük a sofőröknek, ha elfelejtették bekapcsolni a biztonsági övüket. Senki sem köszönte meg.

Február 1. Kedd

Az új házassági szövetségen ma jelentkeztek az első repedések: pénzügyi vita.
Az állam olyan körülmények közt tart minket, amilyen körülmények közt tartani akar: vagyis szegénységben. A szüleim viszont egyszerűen nem bírják elviselni, hogy szegények. Engem nem zavar, mert hozzászoktam. Soha életemben nem volt több pénzem heti három fontnál.

---

* Érzelmes, érzelgős

Február 2. Szerda

Épp az *Afrodité örökség* közepén tartottam, amikor az ajtóban megjelent Lucas, és Rosie-t követelte. Apa azt mondta, hogy Rosie nagyon elfoglalt, és nem lehet zavarni, de Lucas ordítani kezdett azon a harsogó repedtfazék-hangján, úgyhogy apa beengedte, mert nem akarta, hogy a szomszédok kibeszéljék.

Anya halálsápadt lett a Max Factor* alatt. Lucas azt mondta: Pauline, látni akarom a gyermekemet!

Apa térde egy kicsit megroggyant, és leült a heverő karfájára, hogy magához térjen. Elhaló hangon kérlelte anyát: – Pauline, mondd, hogy Rosie az enyém! Mire anya azt mondta: – Hát persze hogy a tiéd, George.

Lucas elővett egy fekete, 1982-es határidőnaplót, és azt mondta: – Pauline és köztem 1982. február 16-án kezdődött az intim kapcsolat, amely azonban nem vált teljessé egészen 1982. március 13-ának vasárnapjáig, mikor is Pauline eljött a tiltakozó tüntetésre Sheffieldbe.

Anya felkiáltott: – De az új pesszáriumomat használtam, úgyhogy nem eshettem teherbe!

Apa azt nyögte: – Lotyó!

– Nem vagyok lotyó – zokogta anya.

Lucas megpróbálta átölelni az egyik karjával, de anya karateütéssel tarkón vágta.

Mindenki elfeledkezett róla, hogy én is ott vagyok, míg csak ki nem rohantam a szobából azzal, hogy: – Nem bírom ezt az örökös bizonytalanságot!

A szobám felé menet elfutottam Rosie bölcsője mellett. A lábujjaival játszott, és egyáltalán nem volt tisztában azzal, hogy a földszinten épp most dől el, ki az apja.

Február 3. Csütörtök

Úgy látszik, 1982 márciusában apa is, anya is titkos viszonyt folytatott, minek következtében két gyermek született. De a naplóm, amit ebben az időszakban írtam, csak gyerekes, tizennégy éves gondolataimról és elfoglaltságaimról szól.

Lehet, hogy Hasfelmetsző Jack felesége ártatlanul azt írta a naplójába:

Este 10.30 Jack késik. Tán túlórázik a hivatalban.

Éjjel 12.10 Jack hazajött. Csupa vér. Elütötte egy ganégyűjtő kocsit.

Pandora a válság óráján mellettem áll. Igazi, hűséges sóbálvány.

Február 4. Péntek

Az egész napot a nővérszobán kellett töltenem, mert az első órán (torna) túl gyengének éreztem magam.

A nővér megkérdezte, van-e valami baj odahaza. Sírni kezdtem, és azt feleltem, *csak* baj van.

---

* Kozmetikai világmárka, itt arcalapozóról van szó

Mire ő: – A felnőttek élete, Adrian, bonyolult. Nemcsak abból áll, hogy sokáig fennmaradhatnak, és saját lakáskulcsuk van.

Azt feleltem, hogy a *szülőkn*ek erkölcsösnek, állhatatosnak és elvszerűnek kellene lenniük.

Azt mondta: – Ez túl nagy követelmény.

Megígértettem vele, hogy nem mondja el senkinek, hogy sírni látott. Megígérte, és kedvesen megengedte, hogy addig maradjak, míg a szemem újra normális lesz.

Február 5. Szombat

Lucas továbbra is üldöz bennünket.

Ma ügyvédi felszólítást kaptunk. Ha Lucas nem kap láthatást Rosie-nál, beperel minket.

Courtney Elliot azt tanácsolta, szerezzünk egy jó ügyvédet, és írassunk vele levelet Lucasnak, hogy amennyiben nem hagyja abba a molesztálásunkat, akkor letiltó végzést is kaphat. Nem tudom, mi az a letiltó végzés, de jó fenyegetően hangzik.

Február 6. Vasárnap

Megtörtem hónapok hosszú hallgatását, és elmentem nagymamához, hogy békét kössek vele. Először egy kicsit fagyos volt, de aztán felajánlotta, hogy csinál egy kis lekváros süteményt, ebből tudtam, hogy megbocsátott.

Vett egy törpepapagájt. Olivier-nek hívja. (Lawrence Olivier után, akit a világon a legjobban szeret rögtön énutánam.) – Ez a kis madár több örömet szerez nekem, mint az egész családom, sőt mi több, hallgat rám, és nem felesel vissza – mondta.

Nem szóltam neki a Lucas-ügyről. Még egy megrázkódtatást már nem biztos, hogy túlélne. Azt mondta, hogy a Botsáska–Trevor Roper-botrány után kihullott a haja, és vissza se nőtt.

Ez érthetővé teszi, miért hord kalapot odahaza.

Február 7. Hétfő

Michael Heseltine, a hadügyminiszter megfutamodott egy nyilvános vita elől, amit a cirkálórakétákról kellett volna folytatnia a Nukleáris Leszerelési Mozgalom vezetőivel. Biztos megijedt, hogy lelepleződik.

Nálunk is valami hasonló történik: apa nem hajlandó beszélni Pandora anyjával, aki házassági tanácsadó.

Rosie-nak jön a foga. Napi hat partedit fogyaszt. Állandóan csurog a nyál a szájából. Úgy néz ki, mint egy veszett kutya.

Február 8. Kedd

Ne is kérdezzék, hogyan bírom elviselni a hosszú iskolai órákat. Ne is kérdezzék!

Úgy járkálok, mint valami mosolygó robot. De a lelkem sír, sír és sír. Ha a tanárok tudnák, hogy már egyetlen durva szótól is könnybe lábad a szemem!

Azzal ütöm el a dolgot, hogy kötőhártya-gyulladásom van, de néha alig úszom meg. Ma jár le a próbaidő.

Éjjel 1 A felek megállapodtak az egyezmény meghosszabbításában.

Február 9. Szerda

Az IRA elrabolt egy Shergar nevű versenylovat. Pandorát jobban érdeklik a ló gyötrelmei, mint az enyémeik.

Azt kérdeztem: – Hát nincs teneked semmi rálátásod a dolgokra, Pandora?

Azt felelte: – Nincs. Shergar telivér, és fantasztikusan érzékeny. Rettenetesen szenvedhet.

Nem tudom, kihez forduljak segítségért. Lehet, hogy Londonba szököm.

Február 10. Csütörtök

Ami Londont illeti, meggondoltam magam.

A Guardian szerint a levegő ólomszennyeződése teljesen a londoniak agyára megy.

Február 11. Péntek

Szereztünk egy Cyril Hill nevű ügyvédet. Szigorú levelet írt annak a görény Lucasnak. Figyelmeztette, hogy szálljon le a családjáról.

A levél 20 fontunkba került.

Február 12. Szombat

A hangulat odahaza olyan sűrű, mint a baracklekvár. Inkább meglátogattam Bertet. Alig fértem be az ajtón az önkéntes szociális gondozóktól. Sorban álltak, és Bert parancsára vártak. De egyik sem volt hajlandó tisztába tenni Sabre-t. Kitisztítottam a vackát, kikéféltam a bundáját, aztán elvittem a napi sétájára a parkba.

Ott volt Barry Kent a bandájával – épp a hintákat csomózták össze –, de Sabre-rel az oldalamon eléggé biztonságban éreztem magam ahhoz, hogy lecsússzak a csúszdán.

Visszafelé találkoztunk néhány farkaskutyával meg a gazdáikkal – csupa férfival. Lehet, hogy tiszta véletlen, de *minden egyes* kutyatulajdonos törpe volt. A farkaskutyák a derekukig értek. Nem tudom, mit jelent ez. De valamit biztosan jelent.

Február 13. Vasárnap

Holnap lesz Valentine* napja. Azt hiszem, nem megyek suliba.

Nem bírom elviselni, hogy én vagyok az egyetlen az osztályban, aki egy halom rikító képeslap meg a hozzá tartozó önelégült mosoly nélkül lép be az ajtón. Tudom, hogy kapok majd egyet Pandorától, de az nem számít: már több mint egy éve járunk.

Február 14. Hétfő

SZENT VALENTINE NAPJA

Négy lapot kaptam: egyet Pandorától, egyet nagymamától, egyet anyától és egyet Rosie-től.

Mondhatom, rengeteget!

Pandorának egy Ámor-lapot küldtem, meg egy mini Suchard csokit. Lucas is azt küldött Rosie-nak. A szüleim az idén nem törődtek az egészszel. Spóroznak, hogy ki tudja fizetni az ügyvéd levelét.

Február 15. Kedd

HÚSHAGYÓKEDD

Pandora nem beszél velem, mert szórakozottságomban azt írtam neki a Valentiné-napi lapra: „üdvözlettel”. Azt mondta: – Adrian, ez kiüresedő kapcsolatunk szimptomája.*

Azt hiszem, igaza lehet. Távolodom tőle. Túlságosan okos. Anya nagyon el volt foglalva Rosie-vel ahhoz, hogy palacsintát csináljon. Én csináltam helyette. Nem tudom, miért olyan dühös apa. A konyha mennyezetét úgyis újra kell festeni.

Február 16. Szerda

HAMVAZÓSZERDA

Ma döntenek a szüleim.

Napi harminc cigit szívnak. Fejenként. Ha a társadalombiztosítás látná, mire megy a pénze, megvonná! És igaza lenne!

Február 17. Csütörtök

Írtam egy verset a suliban, a vécéfalra.

Azt hiszem, jó módszer, hogy egy kis politikai öntudatot csepegtessek elhülyült diáktársaimba.

A jövő

Mi az ifjúság jövője?

---

* Szent Bálint napja; ezen a napon az angolok tréfás üdvözlőkártyákat küldenek kedves ismerőseiknek

* Tünet, valamilyen bajnak az előjele, ismertetőjele

Miről dalolhat jövőre?
Utáljuk már az egészszet.
Rím nélkül nincsen költészet.

Suli után nincsen munka.
Ők az urak – s mi megosztva.
Átképző programot kapunk.
Reményt s álmokat akarunk!

A. MOLE

Február 18. Péntek

Ma az osztályfőnök berendelt magához. Tudomást szerzett a vécéversről.
Megkérdeztem, honnan tudja, hogy én írtam. Azt felelte:
– Aláírtad, te szerencsétlen! – Egy hétre felfüggesztettek.*

Február 19. Szombat

Ma Barry Kent meg a bandája beszólt értem. Kent azt mondta: – Bemegyünk a városba, ha akarsz, gyere velünk.
Kicsit nihilista hangulatban voltam. Mentem.

Február 20. Vasárnap

A tök üres bevásárlóközpontban lógtunk Barry Kenttel meg a haverokkal. Különös vonzalmat érzek a bűnözők iránt. Kezdem érteni, hogy Lord Longford (még egy neves intellektuel) miért ólálkodik folyton a börtönök körül.
Barry kegyesen megengedte, hogy „Baz”-nak szólítsam.

Február 21. Hétfő

WASHINGTON SZÜLETÉSÉNEK EMLÉKÜNNEPE

Ma Baz elvitt hozzájuk, és bemutatott a családjának.
Mrs. Kent megkérdezte: – Te vagy az a srác, akinek az a sok balhéja volt?
Azt feleltem: – Igen, én, mér, baj?
Mrs. Kent erre azt mondta: – Nálunk így nem szokás beszélni, fiatalember.
Mr. Kent meg: – Beszélj tisztességesen, ha a feleségemhez szólsz. – Azonnal bocsánatot kértem, és viselkedni kezdtem. Rögtön felálltam, és felkínáltam Mrs. Kentnek azt a széket, amelynek nem volt eltörve a lába.

---

* Az angol iskolákban tipikus büntetés, nem kizárás, csak eltiltás az iskolába járástól

A Kent gyerekek a nappaliban nyüzsögtek, és a népszerűgrobbanásról szóló tévéműsort bámulták. A lemezjátszós rádió tetején egy rikító színes fénykép állt: Clive Kent katonaegyenruhában. Megkérdeztem, hogy van. Mrs. Kent azt felelte: – Katonai kórházban fekszik. Falkland után teljesen tropára mentek az idegei.

Kellemesen megvacsoráztam a családdal. Krumplis szendvics volt ketchuppal. Miután megszoktam a furcsa szagot, ami az egész házban terjengett, hetek óta először éreztem magam nyugiban.

Február 22. Kedd

Levél Pandorától:

Adrian!

Mivel úgy látszik, szívesebben időzöl tolvajok és társadalomellenes deviánsok társaságában, azt hiszem, legjobb, ha befejezzük. Más ösvényt választottál, mint amelyen én kívánok haladni a világban.

Köszönöm a kellemes órákat:

Pandora Braithwaite

Február 23. Szerda

Ma pénzt vettem ki a takaréktól, és megvettem az első pár kőkemény, valódi proletárbakancsomat. Tökösbarna, tíz pár cipőfüzőlyukkal. Három centit nőttem tőle.

Február 24. Csütörtök

A fél estét azzal töltöttem, hogy a krimó előtt ácsorogtam a bandával. Szellemes megjegyzéseket tettem az elhaladó csajokra, és megröhögtettem a bandát. Elkezdtek Nagyokosnak hívni. Baz célzott rá, hogy vezetői képességeim vannak.

Február 25. Péntek

Mrs. Kent elhatározta, hogy beszerez néhány új bútort. A banda kiment a szeméttelre, hátha találunk valamit. Két majdnem hibátlan hokedlivel, egy bélelt fűzfa kosárral meg egy kandalló előtti szőnyeggel tértünk vissza. Holnap visszamegyünk Rosie babakocsijával egy centrifugás mosógépért.

Mrs. Kent nagyon örült a zsákmánynak. Azt mondta: – Micsoda égbekiáltó bűn, hogy ilyesmiket kiszórnak az emberek! – Mr. Kent két hónapja állástalan, amióta a tejüzem bezárt. Úgy látszott, kicsit szégyenkezik, amikor behoztuk a bútort. Hallottam, ahogy azt mondja a feleségének: – Ásó-kapa-szemétdomb, mi, Ida?

Február 26. Szombat

A babakocsit rendben kikölcsönöztem, de sajnós Rosie-val együtt. Ki kellett venni, és a szeméttelről hazáig kézben cipelni.

De jó kislány volt, és egyszer sem sírt. Mrs. Kent oda volt az új mosógépért. Amikor lepucolta, egészen jól nézett ki. Mr. Kent szétszavazta a hibás motort, és elkezdte megtisztogatni a kandalló előtti szőnyegen. És Mrs. Kent nem morgott! Anya falra mászna. Még azt sem engedi meg apának, hogy az öngyújtóját a nappaliban töltsse meg.

Február 27. Vasárnap

Jó hír. A mosógép működik. Ma egy csomó szürke pelenka lógott Mrs. Kent szárítókötélén. Meséltem neki az Ariel fehérítőről. Azt mondta: – Majd holnap veszek, ha megkapom a családi segélyt.

Február 28. Hétfő

Rosie-nak kijött az első foga. Még mindig vérzik a mutatóujjam.

Március 1. Kedd

Az estét a bandával a kínai büfé előtt töltöttük. Rákszirmot rágszáltunk. Nem is tudom, mikor volt utoljára könyv a kezemben. Ahelyett hogy olvasnék az életről, élem.

Március 2. Szerda

SZENT DÁVID NAPJA

Üldöz minket a rendőrség!

Este, mikor az üzletközpontnál hülyéskedtünk, egy rendőrökosi hajtott el mellettünk állati lassan, és a vezető *megnézett* bennünket.

Rendőrállam!

Március 3. Csütörtök

A körzeti megbízott, Gordon törzsőrmester felkereste a szüleimet, és figyelmeztette őket, hogy egy rossz hírű galerihez csapódtam. Holnap átjön, hogy előadást tartson a felelős állampolgári magatartásról.

Március 4. Péntek

Gordon törzsőr olyanféle pasas, akit nem lehet nem szeretni. Sovány, vidám, és mindenkit úgy hív: „haverom”. De azért olyasmiket mondott, hogy: – Te szemmel láthatóan okos srác vagy, Adrian – meg hogy: – Jó családból származol – (Hahaha!), meg hogy: – Kent galerija reménytelen alakokból áll, semmi jót nem várhatsz tőlük.

Megkérdezte, miért siklottam ki olyan hirtelen. Azt feleltem, hogy egzisztencialista nihilista* vagyok.

Mire ő: – A srácok rendszerint azt állítják, hogy azért kerültek bajba, mert unatkoztak.

Én cinikusan mosolyogtam, és azt mondtam: – Az egzisztencialista nihilizmus több ennél. – Mondhatni, mély benyomást gyakorolt rá a szókincsem.

Később bejöttek a szüleim, és olyan közhelyeket mondtak, mint: – Idehaza nagyon tisztességesen viselkedik – (apa) meg: – Barry Kent térítette rossz útra – (anya).

Mikor a törzsőr elment, kitisztítottam a csizmám, és aludni mentem a kutyával.

Március 5. Szombat

Nagymama felhívott, és azt mondta, az a hír járja az „Örökzöldek”-nél, hogy „rossz társaságba keveredtem”. Áthívott egy teára. Nem akartam menni, de van valami a nagymama hangjában, amitől az ember engedelmessé válik a parancsainak. Mégis átmentem.

Süteményt sütött az elektromos kandallón, és közben elmesélte, hogy apának 1953-ban gyűlt meg a baja a rendőrséggel. Azt mondta: – Almalopásért kapták el. Én meg szegény nagyapád majd belehaltunk a székelybenbe.

Megkérdeztem, hogy apa folytatta-e bűnözői pályafutását.

Nagymama azt felelte: – Igen, egyre mélyebbre süllyedt. Később már körtét és szilvát is lopott.

Kíváncsi voltam, hogyan győzték meg apát, hogy hagyjon fel a bűnözéssel. – Nagyapád jól elnászpángolta az öve csatos végével – mondta a nagymama. Szegény apa! Ez érthetővé teszi, miért szorult bele annyi düh.

Március 6. Vasárnap

Nem is olyan izgalmas bandatagnak lenni, mint kezdetben hittem. Mást se csinálunk, mint üzletközpontok meg széles játszótérek körül lógunk. Néha arra vágyom, hogy a szobámban üljek és olvassak, a kutyával az oldalamon.

Március 7. Hétfő

Épp most jöttem vissza egy hideg, tök unalmas este után. Azzal telt, hogy csendes utcákon üvöltöztünk. Barry Kent kiborított egy kukát, csak a vicc kedvéért, de tulajdonképpen nem is volt mulatságos, és erőlködnöm kellett, hogy együtt röhögjek a többiekkel. Barry Kent azt mondta: – Ha nem csináltam volna, Pedro nagybátyám elveszítené az állását! – Pedro nagybátyja utcaseprő.

---

* Nihilizmus: az abszolút tagadás álláspontja, az értékek elvetése; értelmetlennek tart minden cselekvést

Miután Barry hazament, összeszedtem a törött üveget, és visszaraktam a kukába. Nem lenne jó, ha egy kisgyerek belehasalna.

Március 8. Kedd

Ma este nagyon kellemetlen dolog történt. Barry Kent ocsmány dolgokat ordibált két arra járó Singh gyereknek. Azt mondtam: – Szállj már le róluk, Baz. Mi a bajod velük?

Barry vigyorgott. – Utálok mindenkit, aki nem angol.

Emlékeztettem, hogy Pedro nagybátyja spanyol, mire azt felelte: – Kivéve a spanyolokat.

Nem sokáig bírom ezt a kettős életet.

Március 9. Szerda

Eldöntöttem, hogy nem záróvizsgázom. Úgyis valószínű, hogy meghúznak, akkor meg minek pazaroljam rá a neurózisomat? Szükségem lesz még arra a kis neurózisra, amikor majd írásból próbálok megélni.

Március 10. Csütörtök

Az új regényem első oldala:

Kültelek

Írta: Adrian Mole (15 éves és 11 hónapos)

A kegyetlen szél végigsöpört a kihalt üzletközpont burkolókövei fölött. Jake Butcher lehunyta szemét. Cigaretája egy káromkodással együtt bukott ki a szájából. – A francba – köhögött föl.

Ez volt az utolsó cigaretája. A szájalmas csikket kőkemény, valódi proletárbakancsának talpa alá gyűrte. Mindkét öklét anorákja anyaméh formájú zsebébe süllyesztette, majd maradék kezével megigazította Adidas sporttáskája vállszíját.

Ekkor hirtelen napsugárnyaláb világította meg a szupermarket ablakait. – Jézusom – mondta magában Jake –, ezek az ablakok éppolyan sárgák, mint Van Gogh* napraforgói! – Így, művészet és kultúra dolgain tűnődve múlatta Jake az időt.

Rövidesen hirtelen mennydörgés támadt. – Jézusom – mondta Jake –, ez a mennydörgés éppolyan, mint az 1812-es szimfónia* ágyúí!

Keserűen húzta fejére anorákja kapucniját, amikor az esőcseppek, mint óriás könnycseppek, a beton átokföldjére hulltak. – Mit csinállok itt? – kérdezte magától Jake. – Miért jöttem ide? – dühöngött. – Hová megyek? – kínlódott. Ekkor hirtelen szivárvány ragyogott fel az égbolton. – Jézusom – mondta Jake –, ez a szivárvány éppolyan, mint...

---

* A szervezet testi és lelki működésének zavaraiiban megnyilvánuló, a külvilággal való súlyos összeütközésből származó idegbetegség

* Van Gogh (1853–1890) flamand–francia impresszionista festő

* Csajkovszkij műve

Itt abba kellett hagynom; én sem tudom, honnan jött Jake, és hová megy.

Március 11. Péntek

Pandora Braithwaite Észkombájn Hendersonnal jár. Remélem, mindketten nagyon boldogok lesznek. Nigel szerint, ha együtt vannak, állandóan az elméleti matematikáról beszélgetnek.

Este üvöltöztünk egy kicsit a Kallódó Ifjúság Klubja előtt.

Rick Lemon úgy tett, mintha nem is hallana bennünket, de észrevettem, hogy egy ér lüktet a halántékán. Miért nem veszik észre a szüleim, hogy huligán lett belőlem?

Március 12. Szombat

Este a kínai büfé előtt találkoztam Danny Thompsonnal, a Rasta-szekttal fehér négerrel. Megkérdezte, írtam-e már dalt az együttesnek. Azt mondtam, most azonnal hazamegyek, és írok néhányat. Örültem, hogy van ürügy hazamenni. Halálra untam már, hogy Barry Kent rákgolyócskával szórja tele a nadrágomat.

Március 13. Vasárnap

ANYÁK NAPJA

Az a görény Lucas anyák napi lapot küldött anyának Rosie aláírással.

Nagymama lapot küldött Botsáskának Brett aláírással.

Anya lapot küldött Mole nagymamának George aláírással.

Apa lapot küldött Sugden nagymamának Pauline aláírással.

Az idén nem küldtem lapot annak a nőnek, aki a világra hozott. Családunkban az interperszonális* kapcsolatok tökéletesen szétzilálódtak. Tessék, ilyenné válik az ember az atomháború árnyékában.

Március 14. Hétfő

A NEMZETKÖZÖSSÉG NAPJA

Barry Kentet letartóztatták, mert tegnap reggel 7-kor liliomokat tiport a városháza előtti téren.

Enyhítő körülményként arra hivatkozik, hogy az anyjának szánta ajándékba.

Március 15. Kedd

Miért érdemes élni?

Lehet, hogy a dolgok jobbra fordulnak.

Miért nem érdemes?

Úgyis meghalunk.

---

* Személyek közötti

Az élet nem egyéb, mint szorongás.
Túl sok a kegyetlenség a világon.
Záróvizsgák júniusban.
A szüleim gyűlölnek.
Elvesztettem Pandorát.
Még senki sem szállt ki Barry Kent bandájából élve.

Március 16. Szerda

Elizabeth Sally Broadway folyton letépi a nyakamról a sálamat, és elrohan velem. Arra kényszerít, hogy üldözzem. Ez annak a biztos jele, hogy romantikus érzelmeket táplál irányomban. Hónapok óta először érzem, hogy kavarnak a hormonjaim.

Március 17. Csütörtök

SZENT PATRICK NAPJA

A délutáni szünetben Elizabeth felkapta a diplomata táskámat, és elvágta a sportpályák felé.

A bokrok közt kaptam el, ahol nagyon élvezetes birkózásban volt részem, legalább öt percig tartott, és a csúcsponton elszedtem a szemüvegét meg a hajtűit. Szemüveg nélkül és leeresztett hajjal egész máshogy nézett ki.

Azt mondtam: – De Elizabeth, hiszen te gyönyörű vagy!

Isten tudja, mi történt volna, ha a csengő meg nem szólal a következő órára.

Éjjel 2^h Nem tudok aludni az O'Learyéktól áradó ír dudaszó miatt.

Hajnali 4^h Üvegcsörömpölésre ébredtem.

Reggel 6^h A rendőrautó épp most indult el O'Learyék háza elől. Sean O'Learyt magukkal vitték. Sean egész vidámnak látszott. Egy dalt énekelt arról, hogy verje meg az Isten az angolokat.

Március 18. Péntek

Végre! A szüleim észrevették, hogy kicsúsztam az ellenőrzésük alól. Megtiltották, hogy sulis után bárhová menjek.

Este ötödször olvastam újra a *Lassie hazatért*.

Március 19. Szombat

Írtam egy levelet Barry Kentnek. Lemondtam a bandatagságról.

Kedves Baz!

Az ősök azt mondták, sehová sem mehetek egy hétig. Úgyhogy most nem lötyöghetek veled meg a srácokkal. Ráadásul arra is rákényszerítenek, hogy letegyem azokat a rohadt vizsgákat júniusban. Jobb lesz, ha átadom a helyem a bandában valakinek, akinek nagyobb szüksége van rá. Remélem, a bírósági ügyed jól áll. Semmi harag, oké? Barátsággal:

Nagyokos

Március 20. Vasárnap

A BRIT NYÁRI IDŐSZÁMÍTÁS KEZDETE

Este 8^h Egész nap keményen zuhogott.

Este 1/2 10 Hogy lehet „keményen” zuhogni? Mily különös, mely céda is a nyelv.

Március 21. Hétfő

A szüleim alig szóltak hozzám péntek este óta. Teljesen leköti őket, hogy figyelemmel kísérhetik Rosie kezűgyességének fejlődését.

Valahányszor a gyerek megmarkol egy műanyag építőkockát, vagy piskótát töm a szájába, megtapsolják.

Március 22. Kedd

Elhatároztam, hogy megszököm itthonról. Senkit sem fog érdekelni. Szerintem a szüleim észre sem veszik. Előre jeleztem a takaréokban, hogy ki fogok venni 50 fontot. Nincs értelme fölöslegesen kamatot veszíteni.

Március 23. Szerda

Megtettem az előkészületeket az indulásra. Már megírtam a búcsúleveleket.

Pandora!

Egy ideig távol leszek.

Adrian

Kedves Mama és Papa!

Mire ezt a levelet olvassátok, én már messze járok. Tudom, hogy törvénytelenesen cselekszem, amikor 16. születésnapom előtt megszököm, de őszintén szólva a csavargás is jobb, mint a jelenlegi nyomorúságos létezés. Fiatok:

Mole

Kedves Bert!

Megfogadtam a tanácsodat, és elmentem világot látni. Most, hogy ott nyüzsögnek körültek azok a buzgó önkéntesek, már nincs is szükséged rám. Vigyázz magadra, Bert, csak azért vagy olyan népszerű, mert azt hiszik, hogy egy jellem vagy. De bármikor rájöhetnek, hogy rosszindulatú vagy és mocskos szájú. Majd küldök egy levlapot a világ valamelyik sarkából.

Adios Amigo

Ui.: Üdvözlöm Sabre-t, és ne felejtse el a Kutjakexét!

Kedves Nagymama!

Ne haragudj, ha felizgatlak, de most elmegyek egy kicsit. Kérlek ne dühöngj a Mamára meg a Papára. „Nem tudják, hogy mit cselekszenek.” Rosie gyönyörű, és igazán szeretne látni téged.

Sok szeretettel:

Adrian

Kedves Mr. Scruton!

Mire ezt a levelet olvassa, én már messze leszek a koszos iskolájától. Ne is küldje ki hozzánk az ellenőrző tanárt. Az élet nagy iskolájában kívánom továbbképezni magam, és soha többé nem térek vissza.

A. Mole

Ui. 1: Tudja, hogy „Gülüszeműnek” hívják? A szörnyű, mániákus, kidülledő szeme miatt. Mindenki röhög magán a háta mögött, főleg Mr. Jones, a tornatanár.

Ui. 2: Szerintem szégyellnie kellene magát, amiért Barry Kent, miután öt évet töltött az iskolájában, még mindig nem tud olvasni.

Drága Elizabeth!

Sajnálom, hogy itt kell hagynom Téged most, hogy szerelmünk szárba szökken. De a férfinak azt kell tennie, amit tennie kell.

Ne várj rám, Elizabeth! Lehet, hogy jó ideig távol leszek.

Sajnálattal és a legszebb emlékekkel:

Aidy Mole

Baz!

Megpattantam. A zsaruk hajtani fognak rám. Próbáld meg levakarni őket rólam, ha lehet.

Nagyokos

Nigel!

Sok szerencsét a homokosságához! Én is különbözöm a csordától, úgyhogy tudom, milyen az, ha az ember mindig kilóg a sorból.

Az átlagembereknek kell megtanulniuk, hogy elfogadjanak bennünket.

Tovább a megkezdett úton, ahogy mifelénk mondani szokták.

Ferdülj bátran!

Öreg haverod:

Aidy

Március 24. Csütörtök

Öt nap múlva indulok. Szakállt növeszték.

Kölcsönkértem a néhai nagypapa bőrdíjét. Szerencsére ugyanaz a monogramja, mint az enyém. Arnoldnak hívták.

Nagymama azt hiszi, kempingezni megyek az Ifjúsági Klubbal. Belehalna, ha megtudná az igazat.

Március 25. Péntek

Elkezdtem csomagolni. A tiszta zoknik és alsónadrágok számát illetően bizonyos racionalizálást kellett végrehajtanom.

Le kell szállítanom az igényeimet, és csak másnaponként váltani tisztát. A szakállam még csak nem is serked.

Március 26. Szombat

Apa utasította Courtney Elliotot, hogy ne kézbesítsen ki egyetlen sheffieldi bélyegzőjű levelet sem. De ma reggel mégis behozott egyet a konyhába, és azt mondta: – A Brit Posta áttör, Mr. Mole, Ebben a tekintetben olyanok vagyunk, mint az el-alameini gárdahadosztály!

Apa fecnikre szaggatta a levelet, és a szemétládába gyömöszölte.

Később kiszedtem a darabokat, és összeillesztettem őket.

...ole

...felünk... cas... tasítására, ...fogatosítunk, amennyiben... Ros... ole... az ő lánya.

Kívánsága, hogy a főt említett gyermek... Rosie Lucas.

Ügyfelünk... vérvizsgálat... eskü alatt, hogy... a közösülés időpontja... Pauline Mole... értesítést várunk...

Tisztelettel:

Coveney–Tinker–Shulman Ügyvédi Iroda

Március 27. Vasárnap

Az őseim három órát töltöttek azzal, hogy rávegyék Rosie-t: üljön föl magától. De ő csak leszánkázott a párnákon, és nevetett. Tudom, mit mondana, ha tudna beszélni: Ne avatkozzatok a fejlődésemben! Majd megcsinálom, ha itt lesz az ideje!

Rámutattam, hogy a hátizmai még nem elég erősek, de az őseim oda sem hallgattak. Olyasmiket mondtak, hogy: – Rosie kivételesen fejlett. – Meg: – Te közel sem tartottál itt öt hónapos korodban!

Kedden majd bánni fogják ezeket az éles szavakat.

Március 28. Hétfő

Egy Ian MacGregor nevű öreg amerikai pasit neveztek ki a Nemzeti Széltanács élére. Gyalázat!

Angliának épp elég könyörtelen, nyugdíjas, bürokrata hóhérja van, akik örömmel fogadnák a lehetőséget, hogy bezárják saját hazájuk szénbányáit. Mr. Scargillnak* tökéletesen igaza van, amikor tiltakozik, és e kérdésben teljes támogatásomat élvezni.

Becsomagoltam a pizsamámat és a köntösömet.

Holnap van a napja. Listát készítettem a létfontosságú felszerelésről, ruházatról stb.

görcsorsolya
borotvafelszerelés
3 pulóver
2 ing
3 nadrág
5 pár zokni
gumicsizma
kőkemény, valódi proletárbakancs
fürdőpapucs
Penguin orvosi kisszótár
gyerekaszpirin
elsősegélyláda
hálósák
kempingforraló
gyufa
6 doboz babkonzerv
kanál
kés
narancsszín vízhatlan nadrág
4 alsónadrág
4 alsóing
napló
A túlélés kézikönyve
Robinson Crusoe
Párizsi és londoni útikalauz
villa
ecet- és olajtartó
szalvéta
zsebrádió
a kutya

Március 29. Kedd

Reggel 6^h Becsomagoltam mindent, ami a listán szerepel, kivéve a kutyát.

6.05 Kicsomagoltam.

6.10 Visszacsomagoltam.

6.15 Kicsomagoltam.

---

* A brit bányászszakszervezet vezetője, az egy évig tartó bányászsztrájk irányítója

- 6.30 Visszacsomagoltam, de nem stimmel. Nem tudom behúzni a cipzárat. Úgy döntöttem, hogy nem viszem a görkorcsolyát.
- 6.33 Sem a gumicsizmát.
- 6.35 Sem a kempingforralót.
- 6.37 Behúztam a cipzárat.
- 6.39 Megpróbáltam felemelni a bőröndöt. Nem megy.
- 6.40 Kivettem a babkonzerveket.
- 6.44 Visszacsomagoltam.
- 6.45 Dühroham.
- 6.48 Kivettem az ecet- és olajtartót meg a szalvétát.
- 6.55 Kivettem a valódi proletárt. Inkább fölveszem. Tizenöt értékes percet töltöttem azzal, hogy befűzzem.
- 7.10 Megnéztem a pattanásokat a fürdőszobában.
- 7.13 Ellenőriztem a bélyegeket a búcsúleveleken.
- 7.14 Felemeltem a bőröndöt. Nem rossz. De nem is jó.
- 7.15 Újracsomagoltam a bőröndöt. Csak feleannyi ruhát viszek.
- 7.19 Felemeltem a bőröndöt. Jobb.
- 7.20 Elfelejtettem a hálósákokat. Megpróbáltam begyömöszölni.
- 7.21 Újabb dühroham.
- 7.22 Végigrugdostam a bőröndöt a padlón.
- 7.22 perc 30 mp. Az őseim kiordítottak a hálósobájukból. Tudni akarták, mi ez a zaj.
- 7.24 Teát csináltam. Az őseim megkérdezték, mit keres a konzervnyitó a mellényem zsebében. Azt hazudtam, hogy az első óra háztartástan.
- 7.31 Megettettem a kutyát, megcsináltam a reggeli babapempőt.
- 7.36 Ellenőriztem a takarékbetétkönyvem.
- 7.37 Kikeféltam a kutyát. Becsomagoltam a bőröndbe a holmiját: tálka, kefe, oltási igazolvány, féreghajtó, póráz, szájkosár, 5 doboz falatka, 1 eblé.
- 7.42 Megpróbáltam felemelni a bőröndöt. Nem ment.
- 7.47 Elhatároztam, hogy itt hagyom a kutyát. Közöltem vele a hírt.
- 7.49 A kutya sír. Az őseim ordítóznak vele, hogy maradjon csöndben.
- 7.50 Mégis úgy döntöttem, hogy viszem a kutyát.
- 8.00 A minimálisan szükséges holmit egy Adidas táskába csomagoltam.
- 8.10 A nagypapa bőröndjét a gardróbba rejtettem.
- 8.05 Elköszöntem Rosie-tól.
- 8.20 Rátettem a pórázt a kutyára.
- 8.21 Megvártam, míg az őseim kidühöngik magukat.
- 8.25 Kiléptem a házból a kutyával.
- 8.30 Feladtam a búcsúleveleket.
- 9.00 Kivettem 50 fontot a takarékból, és észak felé vettem utamat.

Március 30. Szerda

Du. 3^h Watford Gap-i szervizállomás. M1-es sztráda

Az első hiba az volt, hogy a sztráda déli irányú bekötőjénél vártam a stopra.

A második az, hogy elhoztam a kutyát.

7.31 Sheffield

Egy sertésszállító kamion vett föl. Ez az én formám!

Hosszú beszélgetést folytattam a sofőrrel. Igazi csoda, mivel a motorzaj miatt egy szót sem értettem abból, amit mondott. Jobb lesz, ha terepszínt veszek fel. Sheffield a görény Lucas vadászterülete.

Miért nem csipkedi már magát a szakállam?

Este 9.30 Leeds

Meghallgattam a kilencórás híreket a negyedik műsoron. Nem említették titokzatos eltűnésem. Ezt egy csatornaparton írom.

Épp az előbb jött ide egy pasi, és megkérdezte, hogy árulom-e a kutyát. Kísértésbe estem, de aztán nemet mondtam.

Este 11 Hazatelefonáltam, de a telefont nem kapták föl azonnal, ahogy a szökött gyerekekről szóló filmekben szokás.

Közönyük újabb bizonyítéka.

Március 31. Csütörtök

Éjjel 1^h A pasas, aki a kutya iránt érdeklődött, az előbb visszajött, és azt kérdezte, hogy *magamat* árulom-e. – Nem – feleltem, és előadtam, hogy apám a walesi rendőrfőnök.

– Akkor mit keresel itt, Leedsben a szabad ég alatt? – kérdezte erre.

Tovább hazudtam. Azt mondtam: – Apa küldött önállósági próbára. Ha végig tudom csinálni, beírat a rendőrtisztai főiskolára.

Miért is kellett nekem egy ilyen szemenszedett hazugságot kitalálni? Hallgathattam a vég nélküli panaszáradatot a rendőrséggel kapcsolatban. Megígértem neki, hogy továbbítom a panaszait apámnak, és a nevét meg a címét felírtam:

Stanley Gibbons

Laurel-féle Szociális Otthon

2. szoba

Paradicsom ösvény

Leeds

Meghívott, hogy töltssem az éjszakát a pilleágyán, de én tiltakoztam. Azt mondtam, apám csillagászati távcső von figyelni minden lépésemet. Erre elment.

Április 1. Péntek

NAGYPÉNTEK – BOLONDOK NAPJA

Hála az égnek, hogy feltalálták a mosodát! Ha nem volna, talán már nem is élnék. Belehaltam volna a víziszonyba. Persze máshova nem is mehettem volna; minden zárva.

Egy *fontba* került a hálósákom megszáritása. De úgy átáztam és átfáztam, hogy nem érdekelt.

Várom, hogy a kutya fölbredjen. Egész éjjel őrségben volt. Védte a testünket Stanley Gibbonstól. Holnap leszek tizenhat. Szakállam egy szál se. Hű de nagy péntek!

Április 2. Szombat

Manchesteri vasútállomás

Egy halszállító teherautóval jöttem ideig. Alvást tettem, hogy ne kelljen beszélgetni a sofőrrel.

De. 10.31 Kíváncsi vagyok, mit vett anya és apa a születésnapomra. Remélem, nem aggódnak túlzottan. Talán fel kéne hívnom őket, hogy minden oké, jól érzem magam, és boldog vagyok.

12.15 Egy rosszindulatú pincéernő kirúgott bennünket az állomás restijéből. A hülye kutya miatt. Állandóan bement a pult mögé, hogy sonkát kunyeráljon.

Pedig reggel vettem neki egy egész sonkás zsömlét.

Du. 3^h Senki nem kívánt boldog születésnapot.

Du. 3.05 Rosszul érzem magam (megfáztam), és nem vagyok boldog. Tulajdonképpen inkább boldogtalan vagyok.

Du. 5.30 Vettem magamnak egy születésnapi kártyát. A belsejébe ezt írtam:

Drága elsőszülött fiunknak, tizenhatodik születésnapjára. Annyi szeretettel, amit csak az imádó szülői szív adhat.

Ui.: Gyere haza, kisfiunk! Nélküled a ház szomorú és kihalt.

Du. 6.15 A hatórás hírekben nem volt rólam semmi.

Este 7.30 Képtelen vagyok még egy éjszakát a szabad ég alatt tölteni.

Este 9^h Pad a parkban

Három rendőrtől is megkérdeztem az időt, de egyik sem szúrta ki, hogy szökésben vagyok.

Nyilvánvaló, hogy még nem köröznek.

Este 9.30 Elváltoztatott hangon felhívtam a rendőrséget. Azt mondtam: – Adrian Mole tizenhat éves szökevény a Véradó Állomás körzetében rejtőzködik. Személyleírása a következő: korához képest alacsony, gyenge fölépítésű, fakó haj, pattanásos bőr. Ruházata: zöld iskola-egyenzakó. Narancssárga vízhatlan nadrág. Kék ing. Kötött fülvédő. Kőkemény, valódi proletárbakancs. Van vele egy korcs kutya is, személyleírása a következő: középmagas, szőrös pofájú, bal szemére bandzsa. Kockás nyakörvet és pórázt visel.

Az ügyeletes altiszt azt mondta: – Április elseje tegnap volt, öcsi.

Este 10^h Vártam a Véradó Állomás előtt, de egyetlen rendőr sem volt a közelben. Ha szükség van rájuk, akkor persze nincsenek sehol.

Éjjel 11.39 Huszonnégyszer sétáltam el a rendőrség előtt, de a sok tökfej zsernyák még egy pillantásra sem méltatott.

Éjjel 11.45 Épp most kergettek el egy indiai étterem elől azon az alapon, hogy nem hordok nyakkendőt, és egy rossz külsejű kutya társaságában vagyok.

Április 3. Vasárnap
HÚSVÉTVASÁRNAP

Még mindig Manchester. (A Szent Ignatius-templom előcsarnoka)

Éjjel 1^h Hagyomány, hogy az otthontalanok a templomok előcsarnokában alszanak, nem? Akkor miért nem gondoskodnak róla a lelkészek, hogy egy kicsit kényelmesebb legyen az előcsarnok? Nem esne le a gyűrű az ujjúkról, ha adnának egy matracot!

Reggel 7.30 Hatkor keltem. Megmosdottam a madárúsztatóban. Elolvastam a sírfeliratokat. Aztán kerestem egy boltot. Találtam. Vettem két Cadbury tejszínes tojást. Az egyiket én ettem meg, a másikat a kutyának adtam. A szerencsétlen olyan éhes volt, hogy megette a sztaniolpapírt is. Remélem, nem betegszik bele.

Nincs pénzem állatorvosra.

Csak 15 fontom maradt.

Április 4. Hétfő

A Szent Ignatius-templom előcsarnoka, Manchester

Reggel 6^h Már két napja törvény által biztosított jogom, hogy cigarettát vásároljak, robogót vezessek, nemi életet éljek, és ne lakjak otthon. De furcsa módon most, hogy mindezt megtehetném, egyikre se vágyom olyan nagyon.

Abba kell hagynom. Egy kedves arcú nő közelít a sírkövek közt.

9 óra A lelkész feleségének ágyában vagyok. Igaz keresztény. Azt sem bánja, hogy egzisztencialista nihilista vagyok. Azt mondja, majd kinövöm. A kutya a földszinten szárad a kandalló tetején.

10. Mrs. Merryfield, a lelkész felesége felhívta a szüleimet. Megkérte őket, hogy jöjjenek értem, és vigyenek haza. Megkérdeztem tőle, hogy reagáltak a szüleim. A kedves arca hirtelen meggyűrődött a gondolkodástól, aztán azt mondta: – Talán a dühödt megkönnyebbülés a legmegfelelőbb szó. A lelkésszel még nem találkoztam. Még mindig heverészik, mert tegnap annyi volt a dolga. Remélem, nem veszi rossz néven, hogy egy idegen fekszik a felesége ágyában.

12.30 Épp most távozott a lelkész. Hál' istennek! Milyen unalmas egy alak! Nem csoda, hogy szegény Mrs. Merryfield nem alszik egy ágyban vele. Biztos attól fél, hogy álmában az összehasonlító vallástanról fog előadni. Épp egy hete jöttem el otthonról. Ha van valami, amiről biztosan nem akarok hallani, az a „monofizitizmus”.

Du. 2.30 Merryfield lelkész úr 1/2 2-kor behozta az ebédemet, aztán a lámaizmusról, erről a tibeti vallásról kezdett habogni. Közben az ebéd kihűlt, majd megdermedt.

Este 6^h Hát az biztos, hogy a szüleim nem török magukat a fene nagy sietségben. Igazán igyekezhetnének. Már túl vagyok a „mithraizmuson”, az „orphizmuson” és a „pentecostalizmuson” is.

Általában érdeklődő ember vagyok, de ez már nekem is sok.

Április 5. Kedd

Hálószoza. Otthon

Hát az utca éppenséggel nem volt fellobogózva, és az emberek sem tülekedtek, hogy egy pillantást vethessenek rám, amikor kiszállok a kocsiból. Csak anya nyúzott arca a nappali ablakában és mögötte nagymama még nyúzottabb arca.

Apa nem beszél, ha a sztrádán vezet, úgyhogy alig szóltunk egymáshoz egy szót azóta, hogy elhagytuk a Szent Ignatius-plébániát. (Merryfield lelkész úr pedig gondoskodott róla, hogy a plébánián ne beszélhessünk, mert folyamatos előadást tartott a kálvinizmusról és a shakerekről. Mrs. Merryfield megpróbálta leállítani. Azt mondta: – Kérlek, drágám, hallgass. – De ezzel csak a hallgatási fogadalmukról nevezetes trappistákra hívta fel a férje figyelmét.)

Anya és nagymama viszont nem tett hallgatási fogadalmat. A végén kegyelemért könyörögtem, és a fejemre húztam a ropogós, kemény párnát.

Április 6. Szerda

Dr. Grey épp most távozott az ágyamtól. A diagnózisa szerint szorongás okozta depresszióban szenvedek. Nyugalmat rendelt, és betiltotta a családi veszekedéseket.

A szüleim összeomlottak a büntudattól.

Nem tudok pihenni, veszettül szorongok a Gülüşemü Scrutonnak küldött levél miatt.

Április 7. Csütörtök

A kutya az állatorvosnál van. A hólyagokat kezelik a talpán. Ma öt percre fölkeltem, és kinéztem a hálószoza ablakán. De a városi tájkép nem kötötte le a figyelmemet, inkább visszafeküdtem.

Még nem bontottam ki a születésnap ajándékaimat.

Április 8. Péntek

Megettem egy Mars szeletet.

Érzem, hogy a fizikai erőm visszatérőben van, de a szellemi erőm még mindig a béka feneké alatt.

Április 9. Szombat

Reggel 10 Állapotom rosszabbodott. Dr. Grey átjött.

Fásultan feküdtem a párnákon, és hagytam, hogy megtapintsa a pulzusom stb.

Mikor elment, azt motyogta: – Szimuláns.* – Ez biztos valami serkentőszer, amit alkalmazni akar.

Déli 12 Megkértem anyát, húzza be a függönyt, hogy ne tüsszön a szemembe a nap.

Április 10. Vasárnap

Egész nap a falnak fordulva feküdtem. Behozták Rosie-t, hogy felvidítsen, de gyermeki gügyögése csak idegesített. Kivitték.

Április 11. Hétfő

Bert Baxtert tolták az ágyamhoz, de rekedt buzdítása: – Ki az ólból, lusta disznó! – nem tudott eltéríteni nihilista gondolataimtól.

Április 12. Kedd

Most ment el Nigel.

Megpróbált felvidítani, a kedvenc Duran Duran-kazettáimat játszotta, ráadásul elviselhető hangerővel.

Jeleztem, hogy nélkülözni tudnám mind a Duranok, mind pedig az ő társaságát.

Április 13. Szerda

Nyilvánvaló, hogy a szüleim majd megőrülnek az aggodalomtól: beengedték a lakásba Barry Kentet.

De zavaros habogása a banda balhéiről nem csigázta fel az érdeklődésem, és nem is derített fel, így aztán kivezették az elsötétített szobából.

Április 14. Csütörtök

Pszichológust rendeltek.

Dr. Grey bevallotta, hogy tehetetlen.

Április 15. Péntek

---

* Színlelő, tettető

Dr. Donaldson épp most távozott, miután nagy figyelemmel végighallgatta szorongásaimat.
Mikor visszahanyatlottam párnáimra, azt mondta: – Hát akkor vegyünk sorra mindent.

1. A nukleáris háború *valóban* szorongató, de tégy valamit konkrétan a félelmed ellen – például csatlakozz a Nukleáris Leszerelési Mozgalomhoz.

2. Ha megbuksz a záróvizsgán, jövőre újra próbálkozhatasz. Vagy nem vizsgázol – mint például a királynő.

3. Természetesen a szüleid szeretnek téged. Amíg nem voltál itthon, egy szemhunyasnyit sem aludtak.

4. *Nem vagy* hátborzongatóan ronda. Kellemes, átlagos küllemű fiú vagy.

5. Az a kérdés, hogy ki a húgod apja, téged közvetlenül nem érint, semmit sem tehetsz és nem is segíthetsz ebben az ügyben.

6. Még soha nem hallottam, hogy egy tizenhat éves fiúnak önálló költészeti műsort szentelt volna a rádió. Reális célokat kell magad elé tűznöd.

7. Írni fogok Mr. Scrutonnak (a Gülüşeműnek), és közlöm vele, hogy rettentő stresszhatás alatt álltái, mikor azt a levelet írtad.

8. Pandora a megoldhatatlan problémák címszó alá kerül.

Április 16. Szombat

Nagymama reggel 8-kor bejött a szobámba, és kiharancsolt az ágyból.

Azt mondta: – Most már eleget lazáltál. Szedd össze magad, és borotváld le a képedről azt a macskabajszot.

Erőtlenül tiltakoztam: több időre van szükségem ahhoz, hogy megtaláljam önmagam.

Nagymama azt mondta: – Ki kell mosnom az ágyneműt. Ki az ágyból!

Azt feleltem: – De hiszen rajtam van a szorongásos neurózis.

Mire ő: – Kin ne volna rajta, ha egy hétig hever az ágyban, mint valami haldokló hattyú?

Nagymama tisztességes, rendes asszony, de az intellektuális nüanszok* iránti fogékonysága a minimálisnál is kevesebb.

A napot a díványon töltöttem, és Vita-kólát iszogattam.

Április 17. Vasárnap

Dívány

A szüleim erőltetett vidámsággal beszélnek hozzám. Szánalmas erőfeszítéseket tesznek, hogy visszahozzanak a normális életbe: érdekességekre hívják föl a figyelmemet a tévéműsorban. – Nézd csak, a híradó! – kiáltották ragyogva. Néztem.

Tele volt gyilkossággal, bombázással, leleplezett kémekkel, vasúti, országúti és légi katasztrófákkal. Az egyetlen halványan szívderítő hír egy lábatlan pasasról szólt, aki elgyalogolt Hencidától Boncidáig. A sors könyörtelenségének és az emberi lélek nagyságának e bizonyítéka arra készítetett, hogy néma könnyeket hullassak az akrilhuzatú díszpárnára.

---

* Árnyalat

Április 18. Hétfő

Ma megkezdődött a tavaszi szünet. Túl beteg vagyok hozzá, hogy kiélvezhessem. Ez az én formám.

Április 19. Kedd

Nárcisz

Írta: A. Mole

Míg díványomon heverek,
Szemem sarkából meglesek
Egy szép szál nárciszt. A színe sárga,
Reszket és bólong az autók zajába.
Merész zöld száron sárga főkötő,
Akár a költő neje, olyan ő.

Április 20. Szerda

Ma megettem négy puszedlit.
Érzem, amint eröm lassan visszatér.

Április 21. Csütörtök

Délután tíz percre meglátogatott Pandora. Észkombájn Henderson a kapunkban állt, a zsebszámológépén zongorázott. Nyilván azt próbálta kiszámolni, mennyire szereti Pandorát. Hát annyira nem fog menni, mint nekem, tisztelt Henderson. Erre akár mérget is vehetsz! Pandora egyszínű rongyokban jár. Azt mondja, ez a legújabb divat. Holnap megint eljön.

Április 22. Péntek

Megkértem anyát, menjen be a városba, és vegyen nekem három pólót. Egy feketét, egy fehérét és egy szürkét.

Amikor visszajött, nekiálltam a pólóknak egy ollóval. Nagymama ezt fokozódó örületem jelének tekintette. Megpróbáltam elmagyarázni neki, hogy mi most így öltözködünk a tinédzser szubkultúrában.* Nem tudta megemészteni.

---

* Valamely jellegzetes társadalmi csoportot jellemző életmód

Amikor apa meglátott a rongyokban, elsápadt, és majdnem mondott valamit. De anya odasúgta:
– Most ne, George! Nehogy elkergesd megint!

Pandora délután öt körül látogatott meg. A híradó második kiadásának vége egymás karjában talált bennünket. Rongyaink elvegyültek, ajkunk lángolt.

Április 23. Szombat

Pandora átment Észkombájn Hendersonhoz, hogy közölje vele a hírt. De Henderson nem volt otthon, elment floppy disceket* vásárolni.

Pandora üzenetet hagyott a szövegszerkesztőjén.

Pandora visszaszerzése a művészet diadala a technika fölött.

Április 24. Vasárnap

A *Kingsley Martin élete, levelezése és naplója* című könyvet olvasom C. H. Rolftól. Nem értem, hogy a szerző miért nem említi a *Szerencsés flótást*,* amit én is olvastam tőle.

Április 25. Hétfő

Sétálni mentünk Pandorával és Rosie-val.

(Pontosabban szólva Pandora meg én sétáltunk, a mázlista Rosie-t meg a babakocsiban toltuk.) Meglátogattuk Bertet. Marhára örült nekünk. Az önkéntesei elhagyták, és nem volt a házban egy szál szűrőtlen sem. Olyan bűdös volt, hogy levetköztettük, és beraktuk a kádba. (Bert ragaszkodott hozzá, hogy a művelet ezen részéhez Pandora kössön kendőt a szemére.) Aztán megmostam a maradék haját, őt magát pedig ledörzsöltem tetőtől talpig, mialatt Pandora fogta Rosie-t, és elvitte Mr. Patelhez szűrőtlent vásárolni.

Mikor Pandora visszajött, kiemeltük Bertet a kádból (Pandora megesküdött, hogy csukva tartja a szemét), megtöröltük, és tiszta pizsamát adtunk rá. Nagyon jól nézett ki a bolyhos ősz hajával, ami a tarkóján összeviszsa állt. Ha én lennék nálunk a családfő, azon nyomban meghívtam volna magunkhoz, akár örökre is. Bertnek napi huszonnégy órás folyamatos törődésre van szüksége azok részéről, akik szeretik.

A baj az, hogy Theresa nővértől és néhány apácától eltekintve, nagyon kevesen képesek elviselni néhány napnál hosszabb ideig.

Megkérdeztem, volna-e rá némi esély, hogy katolikus hitre térjen. Azt felelte: – Épp annyi, mint arra, hogy Mrs. Thatcher nővé válik!

Hazafelé jót játszottunk. Úgy tettünk, mintha házások lennénk, és Rosie a gyereünk volna. Pandora hamarabb elunta, mint én, de egy csomóan bevették.

Április 26. Kedd

---

* Számítógép-tartozék, tkp. a programok tárolására szolgáló lemez

* A *Szerencsés flótás*, a már említett Kingsley Amis regénye

A kutya ma reggel szerencsétlen dolgot művelt a konyhapadlón. Pontosabban nekem volt szerencsétlenség, mert fel kellett takarítanom. Tudván, hogy milyen jól jön ilyen vészhelyzetekben, megragadtam a Sunday Times e heti példányát, és azt a fantasztikus fölfedezést tettem, hogy: MEGTALÁLTÁK HITLER NAPLÓJÁT! Idézem: „Miután közel negyven évig egy németországi szénapajtában rejtve maradt, a Sunday Times ma önök elé tárja a történelmi jelentőségű fölfedezés részletes történetét!” Mohón tovább olvastam. Még elgondolni is rossz, hogy egy ilyen nagy horderejű cikket majdnem elhasználtam egy adag kutyapapiszokra!

Április 27. Szerda

Hát ennyire kiveszett a bizalom az emberiségből? Hitler naplóját alapos vizsgálatnak vetik alá a tudósok. Miért nem hiszik el a Sunday Timesnek, hogy eredeti? Még a hozzám hasonló született kétkedők is tudják, hogy a Sunday Times nem kockáztatná a jó híret, ha a leghalványabb kétely is felmerülne a napló eredetiségét illetően.

Április 28. Csütörtök

Herr Wolf-Rudiger Hess, Rudolf Hessnek (Hitler örülthelyettesének) a fia kijelentette, hogy a napló eredeti. Na ugye, Pandora! Mellesleg Rudolf Hess nyolcvankilenc éves. Épp annyi, mint Bert.

Április 29. Péntek

Apa elvitt Rosie-t meg engem a bankba. Hogy segítsünk neki hitelt szerezni. Mr. Niggard, a fiókvezető szánakozva nézett végig a rongyaimon. Aztán azt kérdezte: – Mire kívánja fölhasználni a hitelt, Mr. Mole? Kocsi, lakásbővítés vagy ruha a gyerekeknek?

Apa azt felelte: – Egyik sem. Nem engedhetem meg magamnak, hogy bármit is *vásároljak*. Csak azt akarom, hogy újra pénzt érezzék a zsebemben.

Miután megtudta, hogy a szüleim mindketten munkanélküliek, és segélyből élnek, Mr. Niggard megtagadta a hitelt. Azt mondta: – Én megmentem önöket önmaguktól. Egy napon még hálásak lesznek nekem.

Mire apa azt felelte: – Aligha! Majd máshová fordulok kölcsönért.

Április 30. Szombat

Anya úgy határozott, hogy a cukor az oka minden evilági rossznak, és kitiltotta a házból.

Két cigarettát szívott el, míg közölte velem a döntését.

Május 1. Vasárnap

Kihallgattam, amikor apa azt mondta: – Nem maradt más választásom, jöjjön az Északi-tenger. Kirohantam a konyhába, és azt kiáltottam: – Ne tedd, apa! A gazdaság fel fog élénkülni! Apa meghökkent. Talán az lepte meg, hogy ilyen heves érzelmi kitörésre ragadtattam magam. Én is meglepődtem.

Május 2. Hétfő

MUNKASZÜNETI NAP

Lord Dacre a Hitler-napló hitelessége mellett tette le a voksát.
Pandora másfél fonttal tartozik nekem, mert elvesztette a fogadást. Hahaha!

Május 3. Kedd

ÚJRA TANÍTÁS

Történt némi változás, mióta utoljára suliban voltam. Mr. Jonest, a tornatanárt kirúgták, és Mr. Lambert elvette Ms. Fossington-Gore-t. Mr. Lambertet most Mr. Lambert-Fossington-Gore-nak hívják. Ms. Fossington-Gore-t pedig Ms. Fossington-Gore-Lambertnek.

Mr. Scruton betegszabadságon van, mert idegösszeroppanást kapott az órarendkészítéstől. Köpcös Pickles, az igazgatóhelyettes vette át a helyét. Az új rezsim kicsit nyugisabb, de ahhoz azért nem elég liberális, hogy engedélyezné a rongyaimat a suliban.

Az első sulinapon arra oktattak bennünket, hogyan készüljünk a rettegett záróvizsgákra.

Este 6^h Megkezdtem a tanulást angolból, biológiából és földrajzból.

Este 7^h Elhatároztam, hogy egyszerre csak egy tárgyra összpontosítok. Az angolt választottam.

Este 8^h Épp befejeztem a tanulást, amikor Bert Baxter telefonált, és a segítségemet kérte. Megint eldugult a vécéje.

Május 4. Szerda

Levelet kaptam L. S. Catontól – attól a pasastól, aki elismeri írói tehetségemet. A bélyegzőn ez állt: *New York*.

Kedves Adrian Mole!

Köszönöm, hogy elküldte regénye, a *Birmingham alsóba vágyva* első oldalát. Bizonyos vagyok abban, hogy minden valamirevaló kiadó kapva kap a lehetőségen, hogy egy ilyen ígéretes munkát megjelentessen.

Csekélyke díjazás (mondjuk 100 dollár) fejében örömmel reklámoznám könyvét.

A csekét L. S. Caton Ltd nevére állítsa ki, és küldje el nekem erre a címre: The Dixon Motel

1.599 Block 19

NY State USA

Apa, miután elolvasta a *Birmingham alsóba vágyva* első oldalát, megtagadta tőlem a 100 dollárt! Azt mondta: – Sok marhaságot olvastam már, de ekkorát...

Május 5. Csütörtök

Apa jelentkezett rakodómunkásnak egy északi-tengeri olajkútra.

Az apám rakodómunkás!

Majdnem olyan jó, mint ha az ember apja cowboy. Remélem, megkapja az állást. Négy hétből kettőt lesz távol.

Május 6. Péntek

Megint egy kiábrándulás.

A Hitler-napló átverés. Kifizettem Pandorának a másfél fontot.

Tök csalódott vagyok. Alig vártam, hogy elolvashassam, mit reggeliznek az elmebetegek, és hogy viselkednek a magánéletben.

Május 7. Szombat

Az egész napot Pandoráéknál töltöttem. A mamája dolgozószobájában ismételtünk.

A mi lakásunk kibírhatatlan, mert apa magánkívül van a kétségbeeséstől, amiért az olajkút elutasította.

Én *megmondtam* neki, hogy kicsit korai lesz megvenni a kockás inget meg a farmert, amíg nem kapott értesítést, hogy megvan az állás, de nem hallgatott rám.

38 font 39 pennyvel tartozik a nagymamának.

Május 8. Vasárnap

A Sunday Times nyűszítve kért bocsánatot olvasóitól és volt olvasóitól.

Megörzöm a mai számot, és a jövőben csakis ezzel törölöm fel a kutyapiszkot. Adrian Mole nem szereti, ha hülyét csinálnak belőle.

Különösen a leendő Mrs. Adrian Mole született Pandora Braithwaite előtt.

Május 9. Hétfő

Mrs. Thatcher június 9-re írta ki az általános választásokat!

Hogy lehet valaki ilyen önző?

Hát nem tudja, hogy májusban és június elején csöndben illik maradni, hogy a tizenévesek nyugodtan készülhessenek a vizsgáikra? Hogy tanuljunk, ha egyszer a hangosbeszélőkből éjjel-nappal hazug ígéreteket ordítóznak a fülünkbe, és a kortések megállás nélkül dörömbölnek az ajtón, hogy emlékeztessék az ingadozókat: most már itt a döntés ideje! Ő persze bejelentheti, hogy vidékre utazik, de vagyunk néhányan, akik nem engedhetjük meg magunknak ezt a luxust!

Május 10. Kedd

Valahányszor a vizsgákra gondolok, rám jön a szorongás.

Tudom, hogy meg fogok bukni.

Az a legnagyobb baj, hogy *túlságosan is* intellektuális vagyok. Állandóan ilyesmiken gondolkodom: hogy például házasember volt-e Isten? Vagy például ha a pokol mindig a *másik ember*, akkor a menny az *én vagyok*?

Az ilyen gondolatok úgy leterhelik az agyamat, hogy képtelen vagyok megjegyezni az *adatokat*. Úgy mint: az átlagos csapadékmennyiség az átlagos egyenlítői erdőben és más efféle unalmas baromságok.

Május 11. Szerda

Nagymama adott néhány szem agyserkentőt. *Felkészülési segély*.

Valami gusztustalan bikaalkatrészből kotyvasztották.

Azt mondta: – Megboldogult nagyapád szerint észvesztő hatása van.

Reggel lenyeltem kettőt, de este még mindig nem emlékeztem Brit Honduras fővárosára.

Szerintem is észvesztő hatása van.

Május 12. Csütörtök

Már azt hittem, a szüleim letettek a költözés gondolatáról, de nem! Anya reggeli közben úgy megrémített, hogy beleremegett a szívem meg a gyomrom. Kijelentette, hogy a vizsgák után eladjuk a házat, és Wales egy kihalt vidékére költözünk! Azt mondta: – Azt akarom, hogy egy atomcsapás esetén esélyünk legyen a túlélésre.

Írtam a tanácsnak, hogy jegyezzenek fel a lakásigénylők listájára.

Két hálószoba, déli fekvésű, erkélyes lakást kértem, működő lifttel.

Május 13. Péntek

Anya és apa kénytelenek újratárgyalni a házassági szerződést. Nem lep meg: apa utálja Walest. Már akkor is az agyára megy, ha a tévében látja.

Anya baljós könyveket vett ki a könyvtárból: *Sugárbetegségek kezelése*, *Bevezetés a méhészkedésbe*, *Élet férfiak nélkül* – gyakorlati útmutató.

Május 14. Szombat

Reggel 10^h Egy kék-fehér hajszálcsíkos öltönybe csomagolt, kék inges, kék nyakkendő, kék kokárdás pasi kopogtatott az ajtón. Kezet nyújtott, és azt mondta: – Julian Pryde-Pinfold vagyok, az önök konzervatív jelöltje. Remélem, számíthatok a szavazatukra!

Egész jólesett, hogy tizennyolcnak nézett, de azért azt feleltem: – Nem. Maguk meg akarják semmisíteni a munkásosztályt!

Pryce-Pinfold úgy röhögött, mint egy ló, és azt felelte: – Azért ne túlozd el, öreg fiú, csak meg akarjuk nyesegetni egy kicsit!

Otthagytam a plakátját, rögtön ördögsvart rajzoltam a fejére, a homlokára meg azt írtam: 666, és kiraktam a nappali ablakába.

Május 15. Vasárnap

Egy szürke öltönyös, fehér inges, piros nyakkendősi pasi zavarta meg a biológiatanulást. Bekopogott és közölte, hogy ő a munkáspárti jelölt. Azt mondta: – Dave Blakely vagyok, és újra munkát adok Britanniának!

Apa megkérdezte, akad-e valami munka a munkáspárti választási központban. (Elkeseredésének jele.) Dave Blakely azt mondta, soha nem járt a központban, fogalma sincs róla.

– Nem értek egyet a hivatalos munkáspárti politikával – mondta.

Anya beszédet intézett hozzá a nukleáris leszerelésről, és bírálta a Munkáspárt programját a lakásépítés, az oktatás és a szakszervezeti munka összehangolásának kérdésében.

Dave Blakely azt mondta: – Asszonyom, ön bizonyára Tory.*

Anya visszavágott: – Bizonyára nem. Amióta élek, a Munkáspártra szavazok.

Május 16. Hétfő

Délután egy szőke, pulóveres krapek állt a sulis előtt, a mellén valami ezredjelvényel. Választási röpcédulákat osztogatott. Hazafelé menet elolvastam, amit a kezembe nyomott. A pasast Duncan McIntoshnak hívják, a pártját pedig Küldjétek Őket Vissza Oda Ahonnan Jöttek Pártnak. Programján az alábbiak kötelező kitelepítése szerepel: feketék, barnák, sárgák, rézbőrűek, zsidók, írek, walesiek, skótok, kelták és mindazok, akiknek normann vér folyik az ereikben.

Tulajdonképpen csak azok maradhatnak az országban, akik bizonyíthatóan fajtisza, lenszőke szászok.

Anya kiszámolta, hogy ha hatalomra kerülne, Nagy-Britannia népessége egy főre csökkenne.

Május 17. Kedd

Barry Kent súlyos testi sértéseket helyezett kilátásba Duncan McIntoshnak arra az esetre, ha még egyszer a sulis közelébe jön.

Csatlakozott a „Rock a rasszizmus ellen” mozgalomhoz. (Barry Kent, és nem McIntosh.)

Május 18. Szerda

A szociáldemokrata jelölt (zöld öltöny, narancssárga ing, semleges nyakkendő, ideges mosoly) épp most távozott, könnyeit nyelve, mert anya nem engedte, hogy megcsókolja Rosie-t.

---

* Konzervatív párti

Május 19. Csütörtök

Ma reggel anya valami lerobbant tanyai házról mutatott egy homályos képet, és megkérdezte, nem szeretnék-e itt lakni.

Válaszom nemleges volt.

– Tökéletesnek látszik – mondta anya. – Három kilométerre van a legközelebbi bolt és kilencvenre a legközelebbi amerikai légi támaszpont. Hát nem szeretnél hajnalban kelni és csirkéket etetni, Adrian?

Azt feleltem: – Ki nem állhatom a csirkéket. A ronda csőrük meg a kegyetlen pillantásuk kifejezetten undorít.

Május 20. Péntek

Scruton nyugdíjba ment. Leszállékolttatta magát (idegi alapon). Köpcös Pickles pedig felvésztette a nevét az igazgatói iroda ajtajára.

Engem sosem tanított a Köpcös, de az a hír járja, hogy rendes pasi, aki mesél a családjáról, és közli az osztállyal, hogy mikor szándékozik új autót venni.

Reggel iskolagyűlést tartott. A nyakkendőjén egy megszáradt tojássárgája-csík futott végig. Onnan tudom, mert mellette álltam. Felhívott a színpadra, hogy mondjam el az egész iskolának, hogy szerintem miért kell a suliegyenruhát eltörölni! Szívből beszéltem, felidéztem szüleim szegénységét, és könnyeket csaltam Ms. Fossington-Gore-Lambert szemébe.

Május 21. Szombat

Apa reggel három politikust elzavart az előkertből.

Azt mondta: – A fiam odafent tanul egy jobb jövőért, és a maguk állandó lármázása elvonja a figyelmemt!

Akkor ugyan éppen a farkamat mértem, de a ricsaj tényleg elvonta a figyelmemet. Állandóan mellényúltam a mérőszalagon.

Május 22. Vasárnap

Rosie délután ötkor elkezdett mászni.

A szüleim ugráltak örömben.

Május 23. Hétfő

A *Kétségbeesés* című fogalmazásomat felolvasták az osztály előtt.

A végére mindenki szörnyen lelombozódott. A történet egy gyógyíthatatlan betegségben szenvedő aranyhőrcsögről szól. Megkérdeztem Mr. Lambert-Fossington-Gore-t, szerinte elég színvonalas-e ahhoz, hogy elküldjem a BBC-nek.

Nevetett, és azt felelte: – Csak a Természettudományos Osztálynak, Bristolba.
Megfogadtam a tanácsát, és elküldtem.

Május 24. Kedd

Táblát függesztettem az ajtómrá: FIGYELEM! BELÉPNI SZIGORÚAN TILOS!
Halálosan elegendem van abból, hogy állandóan zavarják köreimet.

Május 25. Szerda

Senki sem jött be, hogy felébresszen. Elkéstem a suliból, és mikor hazaértem, a szennyesem még mindig a padlón hevert, és a függöny be volt húzva.

Május 26. Csütörtök

Ellopták a versenybringámat a hátsó kertből.
Az elsőrendű gyanúsítottak a szemetesek. Sosem bocsátották meg nekünk, hogy tavaly nyáron kukacok keltek ki a kukánkban.

Május 27. Péntek

Végigkövettem az utcán a szemeteseket, és próbáltam kihallgatni a gyanús beszélgetésüket, de csak Jamesről volt szó az *Onedin családból*.

Az egyik figyelmeztetett, hogy húzódjak hátrébb a kocsí végében lévő őrlőszerkezetűtől. Netán arra célzott volna, hogy ha jelentem gyanúmat a rendőrségnek, akkor az erőszakos cselekedet sincs kizárva?

Május 28. Szombat

Nigel ma visszahozta a bringámat. Ezen akart elmenekülni a záróvizsgák elől, de mikor az apja vett neki egy sorozat videókazettát tanulási segédeszközként, meggondolta magát. Mi vagyunk az egyetlen család az utcában, akinek nincs videómagnója, úgyhogy semmi értelme tanulási segédeszközt kérni a szüleimtől.

Május 29. Vasárnap

Egész nap ágyban maradtam. Tanultam.
Bert Baxter háromszor is telefonált, de mindháromszor megkértem a szüleimet, mondják azt, hogy nem vagyok itthon.

és kizárólag Johnnak. Nem szeretnék begyöpösödni, vén felnőttnek látszani, de amikor hivatalosan írsz valakinek, illőbb, ha a te korodbeli fiatalembertől elvárható hivatalos megszólítást használod – bár azt nem nehezményezem, ha a „Kedves John Tydeman” megszólítást alkalmazod. De „Johnny”! Ez túlzás. Van néhány becenevem, ahogyan barátaim szólítanak, de azokat nem árulom el. Inkább a vezeték-, mintsem a keresztnemre utalnak.

Utolsó leveled meglehetősen különös volt. Nem támadtad meg véletlenül a szüleid bárszekrényét? Vagy végigittad mindazt, ami az előző esti vendégség után a poharak alján maradt? Remélem, nem kezdtél megint szipózni. Annak azonban szívből örülök, hogy úgy határoztál, az idén nem öled meg magad. Súlyos veszteség lenne. Egy költő csak akkor halhat meg fiatalon, ha írt már néhány sikeres költeményt – *lásd*: Keats, Shelley, Chatterton és társaik. Idős korában a legtöbb költő már csak locsog. *Lásd*: Wordsworth és Tennyson* műveinek jó része. Biztos vagyok benne, hogy édesanyádnak is felettébb hiányoznál, így hát az lesz a legjobb, ha életben maradsz.

Talán valamiféle szer hatására, helyesírási ismereteid is súlyosan károsodtak, például: „Írtam néhány versett.”

De az *Őszi megújulás* című versednek kétségkívül megvannak a maga jó pillanatai. Mint például a tökről szóló szójáték. Bár egy kissé durva. A „pitypong” (sic – és nem „sicc”!) szót sajnos „pitypang”-nak írják, és így nem rímelhet sem a „pingpong”-ra, sem a „dorong”-ra. Próbáld másként.

Ne aggódj a dossziéd miatt. Mielőtt bárki rá tehetné a kezét, megsemmisítjük őket. A titkaid biztonságban vannak Ware-ban és Cavershamben.

Üdvözlettel, és további próbálkozásaidhoz sok sikert kíván:

John Tydeman

Június 1. Szerda

Ma írok utoljára, a vizsgáig nem vezetek naplót. Courtney Elliot átjön, hogy még egy utolsó edzést tartson nekem. Abba kell hagynom, épp most állt meg a taxija a ház előtt.

Június 2. Csütörtök

Tegnap este a szüleim családi pszichoterápiára mentek. Távollétükben Pandora meg én nagyon közel kerültünk egymáshoz. Olyan közel, hogy úgy éreztem, minden terhemtől megszabadultam.

Nem számít, ha nem megyek át.

Most már tudom, mit jelent egy igazi nő szerelme.

---

* Keats (1795–1821), Shelley (1792–1822). Chatterton (1752–1770) angol romantikus költők; Wordsworth (1770–1850), Tennyson (1809–1892) ugyancsak romantikus angol költők

A gyakrabban előforduló idegen nevek kiejtése

Sue Townsend	szú taunzend
Adrian Mole	édrien mól
Pauline	pólin
George	dzsordzs
Pandora Braithwaite	pandóra brészvéjt
Queenie	kvíni
Bert Baxter	bört bexter
Sabre	szébr
Mr. Lucas	miszter lúkasz
Doreen Slater	dórin szléter
Mr. Scruton	miszter szkrúton
Barry Kent	berri kent
Miss Fossington-Gore	misz foszington-gór
Nigel	nájdzsel
Maxwell	mexvell
Hamish Mancini	hemis manszíni
Mr. John Tydeman	miszter dzson tájdmen
Courtney Elliot	kortni eliot
Rosie Mole	rózi mól
Skegness	szkegnesz
Midlands	midlendsz

Fontosabb újságok

Observer	obzörver
Cosmopolitan	kozmpoliten
Morning Star	móning sztár
Sun	szan
News of the World	nyúz av de völd
New Statesman	nyú sztétzmen

Tizennégy éven felülieknek

HU ISSN 0236-9788

ISBN 963 11 5296 0

Móra Ferenc Ifjúsági Könyvkiadó, Budapest

Felelős kiadó: Sziládi János igazgató

Alföldi Nyomda (3088.66-15-2), Debrecen, 1987

Felelős vezető: Benkő István vezérigazgató

Felelős szerkesztő: Havas Fanny

A szöveghűséget ellenőrizte: Aniot Judit

Műszaki vezető: Szakálos Mihály

Képszerkesztő: Csejdy Virág

Műszaki szerkesztő: Deák Ferencné

48 400 példány

Terjedelem: 16,38 (A/5) ív. IF 5832